

การศึกษาการจัดองค์การของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ขวัญธิดา สุทธิพิทักษ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ. 2550

A Study of The Organizing of Tourism Authority of Thailand

KWANTIDA SUTTIPIITUK

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Business Administration

Department of Business Administration

Graduate School, Dhurakij Pundit University

เลขทะเบียน.....	0203719
วันเดือนปีเกิด.....	- 1 ส.ค. 2552
เลขเรียกห้องสืบ.....	364-A6
	วันที่รับ
	๗ ก.ค. ๒๕๕๑
	๙๕๕๑
	๖๒

2007

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
ปริญญา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การศึกษาการจัดองค์การของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

เสนอโดย ขวัญธิคा สุทธิพิทักษ์

สาขาวิชา บริหารธุรกิจ (การจัดการ)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผศ.ดร.อติลดา พงศ์สีหัส

ได้พิจารณาเห็นชอบโดยคณะกรรมการสอนวิทยานิพนธ์แล้ว

..... ประธานกรรมการ
(รศ.วิรัช สงวนวงศ์วาน)

..... กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(ผศ.ดร.อติลดา พงศ์สีหัส)

..... กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(ผศ.ดร.สุนันท์ ศลากอกสุน)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.ชำนาญ ปิยวนิชพงษ์)

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผศ. ดร.สมศักดิ์ คำเรชอบ)
วันที่ ๒๖ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๗

ชื่อวิทยานิพนธ์	การศึกษา การจัดองค์การของกรุงเทพมหานครที่ขึ้นใหม่แห่งประเทศไทย
ชื่อนักศึกษา	บัวณิชิรา สุทธิพิทักษ์
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ.ดร.อดิลล่า พงศ์ชัยหัส
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผศ.ดร.สุนันท์ หลigoสุน
สาขาวิชา	บริหารธุรกิจ (การจัดการ)
ปีการศึกษา	2550

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องการจัดองค์การของกรุงเทพมหานครที่ขึ้นใหม่แห่งประเทศไทย มีวัตถุประสงค์ของ การวิจัย เพื่อศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรกรุงเทพมหานครที่ขึ้นใหม่แห่งประเทศไทยสำนักงานใหญ่ ต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทยปี 2546 – 2549 และผลการจัดองค์การของ หน่วยงานการส่งเสริมการท่องเที่ยวและ เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากร ที่มีคุณลักษณะทางประชาราชศาสตร์ที่แตกต่างกันต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทยปี 2546 – 2549 และผลการจัดองค์การของหน่วยงาน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเป็นบุคลากร ของกรุงเทพมหานครที่ขึ้นใหม่ปี พ.ศ. 2550 จำนวน 249 คน เครื่องมือเป็น แบบสอบถามความคิดเห็นต่อนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทยปี 2546-2549 และ ผลการจัดองค์การของหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยว มีค่าความเชื่อมั่น 0.95 วิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สถิติที่ และ สถิติอื่น โดยกำหนดระดับนัยสำคัญที่ 0.05 ผลจากการศึกษาพบว่า

ความคิดเห็นของบุคลากรกรุงเทพมหานครที่ขึ้นใหม่แห่งประเทศไทยต่อนโยบายส่งเสริมการ ท่องเที่ยวของประเทศไทยปี 2546 – 2549 และผลการจัดองค์การอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ความคิดเห็นต่อนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทยปี 2546-2549 และผลการจัด องค์การของบุคลากรกรุงเทพมหานครที่มีเพศ อายุ การศึกษา อายุการทำงาน และตำแหน่งทางการบริหารต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

Thesis Title **A Study of the Organizing of Tourism Authority of Thailand**

Name **Kwantida Suttipituk**

Thesis Advisor **Asst.Prof. Dr. Adilla Pongyeela**

Co-Thesis Advisor **Asst.Prof. Dr. Sunun Solkosum**

Department **Business Administration**

Academic Year **2007**

ABSTRACT

The purpose of this research were to examine the opinions of the officers of Tourism Authority of Thailand toward its tourism promotion policy and its principle of management, to compare the opinions of officers who had different demographic backgrounds towards the policy and principle of management.

This is a survey research using questionnaire as a tool for gathering the data. The sample consisted of 249 officers operating in Tourism Authority of Thailand. The data were analyzed by using percentage, mean, and standard deviation. The Hypotheses were tested by using t-test and F-test at 0.05 level of significance.

The findings indicated that the officers agreed at high level with the tourism promotion policy and the principle of management. The officers who had different demographic backgrounds had no significant different in opinions towards the policy and management in general at .05 level of significance.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงเป็นอย่างดี ด้วยความเมตตากรุณาจากท่านอาจารย์ทุกท่าน ผู้เขียนขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อดิลล่า พงศ์สีหัส ที่กรุณารับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนันท์ ศลโภสุน ซึ่งได้สละเวลา ได้ให้ความรู้ คำปรึกษา คำแนะนำ หรือทั้งแนะนำข้อแก้ไขในส่วนบกพร่องต่างๆ ให้มีความถูกต้อง สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยสึกซาบซึ้งในความกรุณาของคณาจารย์ทุกท่านในการสอบวิทยานิพนธ์ ได้แก่ รองศาสตราจารย์วิรัช สจวนวงศ์วาน ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ดร.ช้านาญ มีชวนิชพงษ์ กรรมการ และ คณะกรรมการขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกๆ ท่านที่ให้คำแนะนำต่างๆ ที่มีประโยชน์แก่ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ทั้งนี้เพื่อความสมบูรณ์และมีคุณค่าแก่งานวิจัย

ขอขอบคุณอย่างยิ่งในครมร. มนิอ่องบุคลากรการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย(สำนักงานใหญ่) ทุกๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ดูแลแบบสอบถามที่ช่วยให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นสิ่งที่ผู้วิจัยขอขอบคุณยิ่ง รวมทั้งขอขอบคุณทุกๆ ท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือในการประสานงานด้านต่างๆ ทุกด้านให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี นอกจากนี้ ขอขอบคุณ คุณปรียา จินา โトイ และเจ้าหน้าที่ของ โครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตทุกๆ ท่านที่ช่วยเหลือด้านการประสานงานและดำเนินการสอบวิทยานิพนธ์ให้สำเร็จลุล่วงเป็นอย่างดี

ผู้วิจัยขอกราบขอขอบพระคุณอย่างสูงสุด คือ บิดา แม่ค่า และครอบครัว ผู้มีพระคุณยิ่ง ในการให้การสนับสนุนด้านการศึกษาและเป็นกำลังใจตลอดมา ทำให้สามารถศึกษาและทำวิจัยได้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

นรัตน์ ฤทธิพิทักษ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๙
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๑
กิตติกรรมประกาศ	๑
สารบัญตาราง	๗
สารบัญภาพ	๑๓
บทที่	
1. บทนำ	๑
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	๑
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๓
1.3 สมมติฐานการวิจัย	๔
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	๔
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๔
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	๕
2. แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๗
2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น	๗
2.2 แนวคิดการจัดองค์การ	๙
2.3 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	๒๐
2.4 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๓๐
3. วิธีดำเนินการวิจัย	๓๒
3.1 กรอบแนวความคิดการวิจัย	๓๓
3.2 ประชากรและการกลุ่มตัวอย่าง	๓๔
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	๓๔
3.4 การรวบรวมข้อมูล	๓๕
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	๓๕
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๓๗
4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	๓๘

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4.2 การศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานใหญ่ ต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทยปี 2546-2549 และหลักการจัดองค์การ	40
4.3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีวการทำงานและตำแหน่งทางการบริหารในการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยแตกต่างกัน ต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทยปี 2546-2549 และหลักการจัดองค์การ	48
5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	93
5.1 สรุปผลการวิจัย	94
5.2 อภิปรายผล	96
5.3 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย	97
5.4 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป	98
บรรณานุกรม	99
ภาคผนวก	103
ประวัติผู้เขียน	109

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล	38
4.2. จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับ ของความคิดเห็นต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ปี 2546-2549ของพนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	40
4.3 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักของการจัดองค์กร การท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยของพนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	43
4.4 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็น ต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ระหว่างเพศหญิงและเพศชาย	48
4.5. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็น ต่อหลักการจัดองค์การของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ระหว่างเพศชายและเพศหญิง	50
4.6. การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ของความคิดเห็นต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยว แห่งประเทศไทยของบุคลากรที่มีอายุแตกต่างกัน	52
4.7 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อนโยบาย การส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสามารถ สร้างงานให้กับประชาชนและเพิ่มรายได้ให้กับประเทศไทย โดยจำแนกตามอายุ	53
4.8 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อนโยบายการส่งเสริม การท่องเที่ยวด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยส่งเสริมให้การท่องเที่ยว มีบทบาทในการช่วยแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจให้ประเทศไทยโดยจำแนกตามอายุ	54

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.9 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อนโยบาย การส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านส่งเสริมและพัฒนาการ การดำเนินงานงานด้านตลาดเชิงรุก โดยจำแนกตามอายุ.....	55
4.10 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อนโยบาย การส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นองค์กรที่มีศักยภาพในการแข่งขันกับระดับนานาชาติ ภายใต้หลักธรรมาภิบาล โดยจำแนกตามอายุ.....	56
4.11 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อนโยบาย การส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มีองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการตลาดโดยจำแนกตามอายุ.....	57
4.12 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อนโยบาย การส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศทันสมัยเพื่อรองรับการทำธุรกรรม ^{บนระบบเครือข่ายอินเตอร์เน็ต โดยจำแนกตามอายุ.....}	58
4.13 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ของความคิดเห็นต่อหลักการจัดองค์การ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยของบุคลากรที่มีอายุแตกต่างกัน	59
4.14 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อหลักการจัดองค์การ ด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มีการกำหนดคงท้องไทยที่เหมาะสม กับผู้กระทำดิบหรือฝ่าฝืนต่อกฎหมายที่กำหนดไว้ โดยจำแนกตามอายุ.....	62
4.15 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อหลัก การจัดองค์การด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยในการปฏิบัติงาน หากมีผลประโยชน์เข้ามาเกี่ยวข้องท่านจะถือประโยชน์ ที่มีต่อ ททท. มาเป็นอันดับแรก โดยจำแนกตามอายุ.....	63

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.16 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของ ความคิดเห็นต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ของบุคลากรที่มีการศึกษาแตกต่างกัน.....	64
4.17 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อนโยบาย การส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ไทยสามารถสร้างงานให้กับประชาชนและเพิ่มรายได้ ให้กับประเทศไทยโดยจำแนกตามการศึกษา.....	65
4.18 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อนโยบาย การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยส่งเสริมให้การท่องเที่ยว มีบทบาทในการช่วยแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจให้ประเทศไทยโดยจำแนกตามการศึกษา.....	66
4.19 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อนโยบาย การส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยส่งเสริมและ พัฒนาการ การดำเนินงานด้านการตลาดเชิงรุก โดยจำแนกตามการศึกษา	67
4.20 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อนโยบาย การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นองค์กรที่มีศักยภาพในการแข่งขัน กับระดับนานาชาติภายใต้หลักธรรมาภิบาล โดยจำแนกตามการศึกษา.....	68
4.21 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อนโยบาย การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง กับเรื่องการตลาด โดยจำแนกตามการศึกษา.....	69
4.22 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ของความคิดเห็นต่อหลักการจัดองค์การการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ของบุคลากรที่มีการศึกษาแตกต่างกัน.....	70

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.23 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อหลักการจัดองค์การ ด้านท่านให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำหรับการวางแผนปรับลดค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นโดยจำแนกตามการศึกษา.....	73
4.24 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของ ความคิดเห็นต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ของบุคลากรที่มีอายุการทำงานแตกต่างกัน.....	74
4.25 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อนโยบายการส่งเสริม การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สามารถสร้างงานให้กับประชาชนและเพิ่มรายได้ให้กับประเทศ โดยจำแนกตามอาชีวการทำงาน.....	76
4.26 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อ นโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ส่งเสริมและพัฒนาการการค้าเนินงานด้าน การตลาดเชิงรุกโดยจำแนกตามอาชีวการทำงาน.....	77
4.27 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อนโยบายการส่งเสริม การท่องเที่ยวด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือ ^{กับทุกฝ่ายในระดับประเทศโดยจำแนกตามอาชีวการทำงาน.....}	78
4.28 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อนโยบายการส่งเสริม การท่องเที่ยวด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือ ^{กับทุกฝ่ายในระดับต่างประเทศโดยจำแนกตามอาชีวการทำงาน.....}	79
4.29 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อนโยบายการส่งเสริม การท่องเที่ยวด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นองค์กรที่มีศักยภาพ ในการแข่งขันกับระดับนานาชาติภายใต้หลักธรรมาภิบาล โดยจำแนกตามอาชีวการทำงาน	80

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.30 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อนโยบาย การส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มีองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการตลาดโดยจำแนก ตามอาชญากรรมท่องเที่ยว	81	
4.31 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อนโยบาย การส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยเพื่อรองรับการทำธุรกรรม บนระบบเครือข่ายอินเตอร์เน็ต โดยจำแนกตามอาชญากรรมท่องเที่ยว	82	
4.32 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ของความคิดเห็นต่อ หลักการจัดองค์การการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ของบุคลากรที่มีอาชญากรรมท่องเที่ยว	83	
4.33 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อหลักการจัดองค์การ ด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีการกำหนดคุณภาพโดย ที่เหมาะสมกับผู้กระทำผิด หรือฝ่าฝืนต่องฎระเบียบที่กำหนดให้ โดยจำแนก ตามอาชญากรรมท่องเที่ยว	86	
4.34 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อหลักการจัดองค์การ ด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มีการจัดการที่ดีและสร้างแรงจูงใจ สำหรับการรักษาบุคลากรในองค์การให้ขึ้นชื่อ โดยจำแนก ตามอาชญากรรมท่องเที่ยว	87	
4.35 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อหลักการจัดองค์การ ด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สนับสนุนในการจัดทำข้อเสนอแนะ และปรับปรุงวิธีการทำงานในส่วนต่างๆ โดยจำแนกตามอาชญากรรมท่องเที่ยว	88	
4.36 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของ ความคิดเห็นต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ของบุคลากรที่มีคำแนะนำทางการบริหารแตกต่างกัน	89	

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.37 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของ ความคิดเห็นต่อหลักการขัดองค์การ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ของบุคลากรที่มีตำแหน่งทางการบริหารแต่ละคน.....	90

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 แผนผังโครงสร้างองค์การการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พทก: 2551.....	22
3.1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	33

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดองค์การเป็นการลดความซับซ้อน และความคลุมเครือของการแบ่งส่วนการทำงาน เนื่องจากการทำงานในแต่ละส่วนการทำงาน แต่ละหน้าที่การทำงาน ได้ถูกกำหนดไว้อย่างชัดเจนและเป็นการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างส่วนงาน ขั้นการบังคับบัญชา และการรายงานผล การปฏิบัติงาน ทำให้ทุกๆ คนในองค์กรมีความเข้าใจที่ชัดเจนในเรื่องสาขาระบบบังคับบัญชา ทำให้ทุกคนมีความเข้าใจอย่างชัดเจนว่าตนเองอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของใคร และผู้ใดอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของคนของบ้าง ทำให้ช่วยลดความสัมชนในเรื่องการก้าวกระยขอกเบตการสั่งการ และช่วยสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องขั้นตอนการอนุมัติการดำเนินงาน และเป็นการพิจารณา จัดแบ่งงานและมอบหมายงานให้เหมาะสมกับความสามารถและความต้องการของบุคคลกร กล่าวคือ เมื่อองค์การได้มีการจัดแบ่งหน้าที่งาน และกำหนดหมวดหรือแผนงานไว้อย่างชัดเจนแล้ว องค์กรจะสามารถจัดสรรกำลังคนให้มีคุณสมบัติเฉพาะเหมาะสมกับงานในแต่ละหน้าที่ได้อย่างชัดเจน ทำให้บุคคลกรที่ได้สามารถแสดงความสามารถได้อย่างเต็มที่ดีกว่าองค์กรอื่นที่ไม่ได้แบ่งงานไว้ให้ชัดเจน ทำให้บุคคลกรอาจต้องรับผิดชอบงานอื่นที่ไม่มีความต้องการ ทำให้ไม่สามารถใช้ศักยภาพในด้านบุคคลกรได้อย่างเต็มกำลัง

การท่องเที่ยวเป็นภาคอุตสาหกรรมการค้าและบริการที่มีขนาดใหญ่มากของประเทศไทยที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับภาคการผลิตต่างๆ ในหลายสาขาภราษฎรไปในระดับการผลิตทุกขนาด ในพื้นที่ต่างๆ ทุกภูมิภาคตั้งแต่ระดับชนบทถึงระดับชุมชนเมือง การท่องเที่ยวจึงมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาของประเทศไทย ด้าน โดยเฉพาะด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการสร้างรายได้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศ สร้างงานสร้างอาชีพ และกระจายรายได้สู่ภูมิภาค จากการศึกษาผลกระบวนการทางเศรษฐกิจของการท่องเที่ยวในปี 2542 การเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยทั้งจากการเดินทางท่องเที่ยวของคนไทย (Domestic Tourism) และการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างประเทศ (Inbound Tourism) ก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายด้านการท่องเที่ยวประมาณ 586,000 ล้านบาท (คิดเป็นเงิน 71% ของงบประมาณแผ่นดิน 825,000 ล้านบาท) ซึ่งเป็นรายได้จากการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยตรง 260,000 ล้านบาท จากภาคการผลิตอื่นๆ อีก 205,000 ล้านบาท และเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อ

การนำเข้าสินค้า เพื่อการบริโภคในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว 121,400 ล้านบาท ก่อให้เกิดการสร้างงานสร้างอาชีพทางตรงจำนวน 1.23 ล้านคน หรือประมาณร้อยละ 4 ของจำนวนแรงงานของประเทศ ซึ่งก่อให้เกิดรายได้กระชาตไปยังแรงงานในภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวถึง 710,000 ล้านบาท และมีการลงทุนทางด้านธุรกิจในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวประมาณ 133,500 ล้านบาท หรือร้อยละ 7.7 ของการลงทุนรวมของประเทศ โดยเป็นการลงทุนจากภาครัฐประมาณ 9,300 ล้านบาท หรือร้อยละ 2.5 ของรายจ่ายรวมของประเทศ ทั้งนี้ผลจากการบริโภคและลงทุนในกิจกรรมการท่องเที่ยวได้ก่อให้เกิดผลิตภัณฑ์มวลรวม อันเนื่องมาจากการกิจกรรมการท่องเที่ยว (Travel & Tourism Economy GDP) 620,230 ล้านบาท หรือร้อยละ 11.4 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศไทย ส่วนรับการกระจายรายได้ไปยังภูมิภาคต่างๆ กรุงเทพมหานครเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับรายได้จากการท่องเที่ยวสูงสุด หรือประมาณ 177,000 ล้านบาท รองลงมาได้แก่ ภูเก็ต รายได้จากการท่องเที่ยวประมาณ 55,000 ล้านบาท ในขณะที่พัทยาและเชียงใหม่ ได้รับรายได้เป็นอันดับ 3 หรือประมาณ 34,000 ล้านบาท เมืองที่มีรายได้จากการท่องเที่ยวมากกว่าปีละ 5,000 ล้านบาท มีจำนวน 13 เมือง

ด้านสังคม นอกจากความสำคัญด้านเศรษฐกิจแล้ว การท่องเที่ยวยังเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการสร้างความเข้าใจ ความผูกพัน และความอนุรุ่นให้สถาบันครอบครัวมีความเป็นปึกแผ่น ช่วยคลี่คลายปัญหาสังคมໄค์ในระดับหนึ่ง นอกจากนี้ยังมีส่วนช่วยในการกระตุ้นให้เกิดการอนุรักษ์และฟื้นฟูวัฒนธรรม เอกลักษณ์ความเป็นไทย และสิ่งแวดล้อมให้สืบทอดต่อเนื่องเป็นมรดกแก่ชนรุ่นหลังต่อไป โดยเฉพาะงานศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของแต่ละท้องถิ่น หากได้รับการกำกับดูแลให้พัฒนาไปในทิศทางที่เหมาะสม (แผนแม่บ้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งชาติ: 2543)

จากนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทย ปี 2546 - 2549 โดยการ 1. ส่งเสริมให้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือสำคัญในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจสร้างงานให้กับประชาชนและเพิ่มรายได้ให้กับประเทศ รวมทั้งส่งเสริมให้การท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญในการช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทั่วทุกภูมิภาคตามนโยบายรัฐบาล 2. ส่งเสริมและพัฒนาการดำเนินงานด้านการตลาด เชิงรุก การเพิ่มตลาดใหม่และตลาดเฉพาะกุล เพื่อเร่งดึงดูดให้นักท่องเที่ยวต่างประเทศที่มีความสนใจเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย และกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวชาวไทยท่องเที่ยวภายในประเทศเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งกำหนดจุดขายของประเทศไทย (Positioning Thailand) ให้มีความชัดเจน 3. ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกับทุกฝ่ายทั้งระดับในประเทศไทยและต่างประเทศ ในการส่งเสริมและพัฒนาตลาดท่องเที่ยว ทั้งนี้เพื่อร่วมกันขับเคลื่อนอุปสรรคทางการท่องเที่ยว และเป็นหนทางก้าวสู่การเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวในภูมิภาคเอเชีย 4. นุ่งหัวนาองค์กร ระบบบริหารจัดการ และเสริมสร้าง

บุคลากรให้มีทักษะและปัจจัยความสามารถทางการตลาดท่องเที่ยว เพื่อให้เป็นองค์กรแห่งการขับเคลื่อน (Driving Force) ที่มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานและมีศักยภาพทางการแข่งขันระดับนานาชาติ ภายใต้หลักธรรมาภิบาล รวมทั้ง พัฒนาความเข้มแข็งขององค์กรในบทบาทเชิงวิชาการ และองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการตลาด ๕. เร่งรัดพัฒนาระบบท่องเที่ยวในโอลิมปิกสานтехเพื่อการท่องเที่ยว (E-Tourism) เพื่อรับการท้าทายและประเมินค่าการตลาดด้วยระบบสารสนเทศ โดยมีกลไกในการควบคุมและป้องปารามเพื่อเป็นหลักประกันในการป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้น นโยบายของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจะดำเนินการได้จะต้องมีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลซึ่งจะบรรลุผลสำเร็จตามที่กำหนดโดยนายไวยาดี

อย่างไรก็ตามบุคลากรที่ปฏิบัติงานภายใต้องค์การย่อมมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน งานจะมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากน้อยเพียงใดความรู้สึกนึงกิดของบุคลากรภายใต้องค์การนั้นๆ ไม่ว่าจะเป็นแรงบันดาลใจ หรือแม้แต่ บุณส่งผลกระทบต่อการทำงานในองค์การ

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีวัตถุประสงค์ ๓ ประการสำคัญดังนี้ ๑. ให้การสำหรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว คือ งานโฆษณาชักชวนนักท่องเที่ยว งานรับรองนักท่องเที่ยว และงานบำรุงสถานที่ท่องเที่ยวและที่พัก คั่งน้ำ ๒. การจัดองค์การให้เหมาะสม เพื่อให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยที่ตั้งไว้ จึงเป็นเรื่องที่่น่าสนใจที่จะศึกษาการจัดองค์การ เพื่อให้สามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยตลอดจนสนับสนุนการบริหารจัดการภายใต้องค์การ เพื่อนำผลการศึกษาไปเป็นแนวทางในการพัฒนาองค์การทั้งในปัจจุบันและอนาคต

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- ๑.๒.๑ เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของบุคลากรการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานใหญ่ ต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทยปี ๒๕๔๖ – ๒๕๔๙ และหลักการจัดองค์การ ของหน่วยงาน
- ๑.๒.๒ เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทยปี ๒๕๔๖ – ๒๕๔๙ และหลักการจัดองค์การของหน่วยงาน

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1.3.1 ความคิดเห็นของบุคลากรการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยต่อนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทยปี 2546 – 2549 และหลักการจัดองค์กรอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

1.3.2 ความคิดเห็นต่อนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว ของประเทศไทยปี 2546 – 2549 และหลักการจัดองค์การ ของบุคลากรการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีความแตกต่างกัน ตามคุณลักษณะส่วนบุคคล

1.4 ข้อมูลองการวิจัย

1.4.1 ข้อมูลด้านประชากร

ประชากรเป็นบุคลากรของ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานใหญ่ปี พ.ศ. 2550 เป็นพนักงานส่วนกลางจำนวน 653 คน

1.4.2 ข้อมูลด้านตัวแปรที่ศึกษา

1.4.2.1 ตัวแปรอิสระ คือ คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่

- เพศ
- อายุ
- ระดับการศึกษา
- อายุการทำงาน
- ตำแหน่งทางการบริหาร

1.4.2.2 ตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นต่อนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทยปี 2546 – 2549 และความคิดเห็นต่อหลักการจัดองค์การ

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 เป็นแนวทางในการพัฒนา การจัดองค์กรภายในของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ต่อไป

1.5.2 เป็นประโยชน์ในการวางแผนปรับปรุงกระบวนการ ปฏิบัติงานของหน่วยงาน การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยต่อไป

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

- 1.6.1 การจัดองค์การการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย หมายถึง การจัดระบบความสัมพันธ์ ระหว่างส่วนงานต่าง ๆ และบุคคลในองค์การ โดยกำหนดการกิจกรรมงานหน้าที่ และความรับผิดชอบให้ชัดแจ้งเพื่อให้การประ同胞การตามการกิจ ขององค์การบรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายอย่างนี้ประสิทธิภาพพงานในหน้าที่ ความรับผิดชอบ และอำนาจในการตัดสินใจ ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ที่มีหน้าที่ในการขยายแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว อนุรักษ์ขนธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติ การจัดกิจกรรม และดำเนินงานประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยวในภูมิภาคต่างๆ ให้เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยว**
- 1.6.2 ความคิดเห็นต่อต่อนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทย หมายถึง ความรู้สึก รับรู้ของบุคคลต่อการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยตามภาระหน้าที่ตามหลักการจัดองค์การ และความคิดเห็นต่อต่อนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทยปี 2546 - 2549**
- 1.6.3 หลักที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ (Authority & Responsibility) หมายถึง เมื่อบุคคลใดได้รับมอบหมายงานใดงานหนึ่งบุคคลนั้นควรจะได้รับอำนาจหน้าที่ที่เพียงพอที่จะใช้กับการปฏิบัติงานนั้นๆด้วยเพื่อให้งานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เนื่องจากอำนาจ และหน้าที่เป็นสิ่งที่แยกจากกันไม่ได้จะต้องคำนึงไปควบคู่กัน**
- 1.6.4 หลักการความมุ่งหมายร่วมกัน (Unity of direction) หมายถึง กิจกรรมที่มีกลุ่มเป้าหมายเดียวกัน ควรคำนึงไปในทิศทางเดียวกัน และเป็นแผนงานอันเดียวกันเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบรรลุเป้าหมายขององค์กร**
- 1.6.5 หลักการแบ่งงานกันทำ (Division of work or specialization) หมายถึง การแบ่งงานกันทำตามความถนัด เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์ของบุคลากรในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ โดยไม่คำนึงว่าเป็นงานของผู้ใดผู้หนึ่งที่จะต้องรับผิดชอบ**
- 1.6.6 หลักที่ยึดระเบียบวินัย (Discipline) หมายถึง ระเบียบวินัยการปฏิบัติงานที่กำหนดขึ้น ภายใต้ระเบียบข้อบังคับในการทำงานของบริษัท เพื่อให้พนักงานยึดถือและปฏิบัติตาม**
- 1.6.7 หลักของการถือประโยชน์ส่วนบุคคลเป็นรองจากประโยชน์ส่วนรวม (Subordination of individual to general interest) หมายถึง เป้าหมายและผลประโยชน์ส่วนรวมจะต้อง คำนึงสำคัญเหนือกว่าเป้าหมายของส่วนบุคคล เพื่อให้สำเร็จผลตามเป้าหมายขององค์กร อย่างมีประสิทธิภาพ**

- 1.6.8 หลักของการให้ผลประโยชน์ตอบแทน (Remuneration) หมายถึง องค์กรจะต้องมีความยุติธรรมเพื่อให้เกิดความพอดีและประโยชน์สูงสุดทั้งนายจ้างและลูกจ้าง และสามารถคำรับรองได้ในสถานการณ์ปัจจุบัน
- 1.6.9 หลักของความมีระเบียบเรียบร้อย (Order) หมายถึง การจัดระเบียบสำหรับการทำงานของบุคคลในองค์กรนั้น ซึ่งผู้บริหารจะต้องกำหนดลักษณะและขอบเขตของงานให้ถูกต้อง ชัดเจน รวมถึงระบุความสัมพันธ์ต่องานอื่น เพื่อให้เกิดการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย
- 1.6.10 หลักของความเสมอภาค (Equity) หมายถึง ผู้บริหารต้องเชื่อถือเรื่องความเอื้ออาทรและความยุติธรรมเป็นหลัก เพื่อให้ผู้ได้บังคับบัญชาเกิดความจงรักภักดีและอุทิศตนในการทำงานให้กับองค์การ
- 1.6.11 หลักของความมีเสถียรภาพของการว่าจ้างทำงาน (Stability of tenure) หมายถึง การที่คนเข้าออกมาก เป็นสาเหตุของการสั่นเปลือยและทำให้การจัดการงานไม่เกิดประสิทธิภาพ ซึ่งผู้บริหารและพนักงานจะต้องใช้เวลาในการเรียนรู้งานเพื่อทำให้งานเกิดประสิทธิภาพ
- 1.6.12 หลักของความคิดริเริ่ม (Initiative) หมายถึง การเปิดโอกาสให้พนักงานในระดับต่างๆ ใช้ความคิดริเริ่ม และมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา เสนอข้อคิดเห็นในการปฏิบัติงาน
- 1.6.13 หลักของความสามัคคี (Esprit de corps) หมายถึง การมีมนุษย์สัมพันธ์ในการปฏิบัติงานร่วมกัน ส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นทีม โดยเชื่อถือเป้าหมายขององค์กรให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง “การศึกษาการจัดองค์การของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย” มีการศึกษาค้นคว้าแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับองค์การ การจัดองค์การของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย โดยมีรายละเอียดในการศึกษาดังนี้

- 2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น
- 2.2 แนวคิดการจัดองค์การ
- 2.3 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- 2.4 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น

ในเรื่องเกี่ยวกับความคิดเห็น ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้สรุปความหมายและนิยามไว้ แตกต่างกัน ซึ่งสามารถยกมาพอสังเขปได้ดังนี้

Carter V. (1959:876) อธิบายว่าเป็นความเชื่อ ความคิด ความรู้สึก หรือความเข้าใจ ความเห็นเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ใช้เหตุผลส่วนตัว ซึ่งไม่อาจบอกรู้ได้ว่าถูกต้องหรือไม่

Forster (อ้างใน สินี จรรยาธรรม, 2543) อธิบายว่า ความคิดเห็นเกิดจากมูลเหตุ 2 ประการคือ

1. ประสบการณ์ (Experience) ที่บุคคลมีต่อสิ่งของ บุคคล หรือหมู่คณะ ในเรื่องราวด้วยตัวเองหรือสถานการณ์ความคุ้นเคย อาจถือได้ว่าเป็นประสบการณ์ตรง และถ้าเป็นการได้ยิน ได้ฟัง หรือได้อ่านหนังสือ โดยไม่ได้พนหน้ากของจริงนั้นถือว่าเป็นประสบการณ์ทางอ้อม

2. ระบบค่านิยมและการตัดสินค่านิยม (Value System and Judgment) เนื่องจากกลุ่มชนแต่ละกลุ่มนี้ค่านิยมและการตัดสินค่านิยมไม่เหมือนกัน แต่ละคนจึงมีความเห็นต่อสิ่งที่เกี่ยวข้องแตกต่างกัน

Good (1959:376) อธิบายว่า ความคิดเห็น (Opinion) ได้หมายความหมายดังนี้

1. ความหมายทั่วไป หมายถึง ความเชื่อ ความคิดเห็น ข้อพิจารณาความรู้สึกหรือทัศนะ ที่ยังไม่ได้รับการพิสูจน์อย่างแน่นอน และยังขาดน้ำหนักทางเหตุผลหรือการวิเคราะห์หรืออาจกล่าว กว้างๆ ว่า คือความเป็นไปได้

2. ความหมายเฉพาะ หมายถึง การพิจารณาหรือการวินิจฉัยย่างมีแบบแผนจาก แหล่งข้อมูลหรือบุคคลที่เชื่อถือได้

3. ความคิดเห็นสาธารณะ (Public Opinion) หมายถึง การพิจารณาหรือข้อวินิจฉัยรวมๆ ของกลุ่มคนในสังคมที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อหรือข้อเท็จจริง

Issak (อ้างใน ชาตรี ทวีโชค, 2547) อธิบายว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางคำพูด หรือคำตอบที่บุคคลได้แสดงออกต่อสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง โดยความคิดเห็นจะต่างจาก ทัศนคติ (Attitude) ตรงที่ความคิดเห็นจะเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ แต่ทัศนคติจะเป็นเรื่อง ทั่วๆ ไปในมนุษย์

2.1.1 ประเภทของความคิดเห็น

Remmer (อ้างใน โสภาคนาคสะโร, 2548 : 8) ได้จำแนกความคิดเห็นเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. ความคิดเห็นเชิงบวกสุด – เชิงลบสุด (Extreme Opinion) เป็นความคิดเห็นที่เกิดจาก การเรียนรู้และประสบการณ์ ซึ่งสามารถทราบทิศทางได้ เช่น ทิศทางบวกสุด ได้แก่ ความรักจน หลง ทิศทางลบสุด ได้แก่ ความรังเกียจ

2. ความคิดเห็นจากความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Contents) เป็นความคิดเห็นต่อสิ่ง ใดสิ่งหนึ่ง โดยขึ้นอยู่กับความรู้ ความเข้าใจที่มีต่อสิ่งนั้น แบ่งเป็น ความรู้ความเข้าใจในทางที่ดี (Positive) เช่น ยอมรับ ชอบ ส่วนความเข้าใจที่ไม่ดี เช่น ไม่ยอมรับ ไม่ชอบ

3. การแยกแยะเป็นส่วน กือ การพิจารณาความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างละเอียดซึ่ง แยกออกจากกันได้ ทำให้เกิดความคิดเห็นได้ยิ่งกว่าการรับรู้

นอกจากนี้ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางด้าน พันธุกรรมและศรีระ ระดับการศึกษา ความเชื่อ ประสบการณ์ต่างๆ และ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ข้อเท็จจริงในเรื่องต่างๆ ที่ได้เสนอผ่านสื่อ รวมถึงมูลเหตุการรู้สึก การอบรมของแต่ละบุคคล ล้วนมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นทั้งสิ้น

2.1.2 การเปลี่ยนแปลงความคิดเห็น

Triandis (อ้างใน โสภา นาคสะโร, 2548 : 9) กล่าวว่า ความคิดเห็นของบุคคลนั้นเปลี่ยนได้โดยการรับรู้ข้อมูลต่างๆ จากสื่อหรือการได้รับจากประสบการณ์โดยตรงด้วยตนเองหรือการถูกบังคับให้ปฏิบัติก็ตาม

McAuliffe (อ้างใน โสภา นาคสะโร, 2548 : 9) กล่าวว่า การที่จะเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นนั้นมีขั้นตอนดังนี้ คือ การใส่ใจ (Attention) ให้ความสนใจต่อสิ่งต่างๆ การเข้าใจ (Comprehension) เป็นการได้รับรู้ข้อมูลที่ถูกต้องและการมีสิ่งใหม่เกิดขึ้น (Yielding) มีการเปลี่ยนสภาวะการณ์เกิดขึ้นจากสภาวะการณ์ปกติ

2.2 แนวคิดการจัดองค์การ

แนวคิดการจัดองค์การนักทฤษฎีองค์การได้ให้คำจำกัดความของคำว่า “องค์การ” ที่แตกต่างกันออกไป ดังนี้

John F. Pfeiffer and Frank P. Sherwood (1960:30) อธิบายว่า “องค์การ” คือรูปแบบของการรวมกันของบุคคลเป็นจำนวนมากซึ่งเข้ามาร่วมมือกันทำงานที่ซับซ้อนແน่วงตามระเบียบแบบแผนที่วางแผนไว้เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามความมุ่งหมายที่เห็นพ้องต้องกัน

สมยศ นาวีการ (2536: 185) อธิบายว่า องค์การมีความหมาย สองอย่าง ความหมายแรก หมายถึง สถาบันใดสถาบันหนึ่ง หรือกลุ่มงานตามหน้าที่ ความหมายที่ 2 จึงถึงกระบวนการจัดองค์การแนวทางที่งานถูกจัดระเบียบ และจัดสรรระหว่างสมาชิกขององค์การ เพื่อทำให้เป้าหมายขององค์การประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

อรุณ รักธรรม (2536: 57) อธิบายว่าองค์การ เป็นการที่บุคคลมาร่วมตัวกันตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไป ทั้งนี้โดยมีวัตถุประสงค์ขององค์การ โดยมีกระบวนการภูมิปัญญาที่เป็นระบบและทุกคนในองค์การตระหนักรู้ถึงหน้าที่ที่ตนปฏิบัติ และประการสุดท้าย คือ จะต้องมีบุคคลที่มาร่วมตัวกันเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ

สกีอต (อ้างใน บุญทัน คงไชยสัง, 2540: 23) อธิบายว่า องค์การเป็นระบบของโครงสร้างพื้นฐานที่คาดหวังกลุ่มบุคคลซึ่งแต่ละคนมีหน้าที่แตกต่างกัน และมีบทบาทร่วมกัน และองค์การมีส่วนให้ความปลอดภัย และมีบทบาทต่อพัฒนาระบบที่แสดงออก

ดาวิก (อ้างใน บุญทัน คงไชยสัง, 2540: 23) อธิบายว่า องค์การเป็นระบบทางสังคม เป็นที่ร่วมรวมของศาสตร์ที่เกี่ยวกับมนุษยชาติวิชาการ และพัฒนาระบบของมนุษย์ ถ้าพิจารณาคุณแล้ว องค์การประกอบด้วยคนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ร่วมกันสร้างเป้าหมายให้เกิดองค์การด้วยแนวความคิดที่ว่า การงานที่ประกอบด้วยมนุษย์มีผลลัพธ์ที่กว่าคู่คนเดียว

Herbert G. Hicks (1972: 23) อธิบายว่าหลักความเป็นจริง ๕ ประการที่มีอยู่ในองค์การ ทุกองค์การ คือ

1. องค์การประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป
2. บุคคลที่มีอยู่ในองค์การ ต้องการกระทำการอย่างหนึ่งโดยย่างหนึ่งเกี่ยวข้องกันและกัน
3. ความสัมพันธ์ต่าง ๆ ในการทำงานร่วมกันของคนในองค์การนั้นต้องระบุไว้ใน

โครงสร้างขององค์การในลักษณะคล้ายพยายามนี้

4. บุคคลทุก ๆ คนในองค์การต่างมีวัตถุประสงค์ส่วนตัว การกระทำบางอย่างของบุคคลในองค์การจะเกิดขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ส่วนตัว และการที่บุคคลเข้ามามีส่วนร่วมในองค์การ ก็มักหวังว่าองค์การจะช่วยให้ตนประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของตน

5. ความสัมพันธ์ในการทำงานร่วมกัน จะช่วยให้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ที่องค์การเห็นห้องต้องกัน ถึงแม้วัตถุประสงค์ส่วนรวมจะแตกต่างไปจากวัตถุประสงค์ส่วนตัวก็ตาม แต่วัตถุประสงค์ส่วนรวมก็มีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ส่วนตัวของแต่ละบุคคลในองค์การ

วิรช สวนวงศ์วาน (2546 : 101) อธิบายว่า การจัดองค์การคือกระบวนการในการจัดโครงสร้างขององค์การซึ่งคลอบคลุมเรื่องการแบ่งงาน การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบให้ผู้ปฏิบัติงาน การกำหนดกิจกรรมงาน การกำหนดความสัมพันธ์ในสายบังคับบัญชาและการประสานงาน ของหน่วยงานต่างๆ รวมทั้งการจัดสรรทรัพยากรให้กับหน่วยงานต่างๆ การจัดองค์การจึงคลอบคลุม การจัดงาน จัดคนและวัตถุสิ่งของทั้งหมดขององค์การ

สรุปได้ว่าองค์การเป็นการรวมตัวกันของบุคคลซึ่งเข้ามาร่วมมือกันทำงาน จัดกลุ่มงาน ตามหน้าที่เพื่อดำเนินการอย่างมีระเบียบแผนและจัดสรรระหว่างสมาชิกขององค์การเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ

ในเรื่องของ “การจัดองค์การ” นั้นได้มีผู้ให้ความหมายและแนวคิด ไว้มากมายที่แตกต่างกันออกไป ดังนี้

วีรนาถ นานาภิ แพรรัณี ประเสริฐวงศ์ (2519 : 19) ได้กล่าวถึงการจัดองค์การตามแนวคิด Luis A. Allen (1958:56-57) อธิบายการจัดองค์การ เป็นหน้าที่ที่ผู้บริหารต้องจัดทำลังจากได้ทำการวางแผนเสื่อมสันลงเหล้า การจัดองค์การนั้นต้องเกี่ยวข้องกับ

1. การจัดกลุ่มกิจกรรม (Grouping of Work) ที่ต้องทำเพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ขององค์การ ขึ้นแรกผู้บริการจะต้องมีการแบ่งงานออกเป็นส่วน ๆ เพื่อที่แต่ละคนจะได้สามารถปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพงานแต่ละส่วนที่มีอยู่ให้แต่ละคนทำจะต้องให้เหมาะสมกับความสามารถ ฝึกอบรม และประสบการณ์ของแต่ละคนเพื่อให้ผู้ปฏิบัติเกิดความชำนาญเฉพาะอย่าง ขึ้นต่อไป

คือการรวมกิจกรรม ซึ่งมีลักษณะอย่างเดียวกัน หรือความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดเข้าไว้ด้วยกันอีก ครั้งหนึ่ง ตามความเหมาะสม

2. กำหนดขอบเขตและมอบหมายความรับผิดชอบและอำนาจหน้าที่ (Definition and Delegation of Responsibility and Authority) ผู้บริหารต้องสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ทุก ๆ คน ในองค์กรว่าแต่ละคนจะต้องทำอะไร และมีอำนาจหน้าที่อย่างไรบ้าง โดยการกำหนดอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบของแต่ละคนเพื่อไม่ให้มีการทำงานที่ซ้อนกัน ส่วนการมอบหมายงานนั้น ผู้บริหารจะต้องพิจารณาว่า งานส่วนใดผู้บริหารควรทำเสียเอง และจะไว้วางใจมอบหมายงานให้ผู้อื่นได้บังคับบัญชาปฏิบัติในเรื่องที่คาดว่าอยู่ได้บังคับบัญชาจะปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่านั้น

3. วางแผนความสัมพันธ์ค้าง ๆ (Establishment Relationships) ผู้บริหารจะต้องวางแผนกฎหมายที่ต่าง ๆ ที่สำคัญฯ ในการทำงานร่วมกัน ไว้ให้เด่นชัด เพื่อที่จะให้คนในองค์กรยินยอมทำงานร่วมกัน ภายใต้สถานการณ์ต่างๆ กัน ความสัมพันธ์ดังกล่าวก็มี อาทิเช่น ความสัมพันธ์ของบุคคลต่างๆ และ ความสัมพันธ์ของกลุ่มต่างๆ ในองค์กร

Schermerhorn J.R. (1986:20) อธิบายว่าการจัดองค์การ หมายถึง การกำหนด ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทรัพยากรต่าง ๆ ใน การปฏิบัติงานให้เหมาะสม เพื่อให้การ ดำเนินงานไปตามเป้าหมาย

ธงชัย สันติวงศ์ (2535: 80) อธิบายว่าการจัดองค์การ หมายถึง ภาระหน้าที่ในการ กำหนดจัดโครงสร้างและจัดความสัมพันธ์ของกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้สามารถบรรลุผลสำเร็จตาม วัตถุประสงค์ขององค์การที่ตั้งไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

ศิริอร ขันธหัตถ์ (2536: 78) อธิบายว่าการจัดองค์การ หมายถึง การจัดระบบ ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนงานต่าง ๆ และบุคคลในองค์การ โดยกำหนดภารกิจอำนาจหน้าที่ และ ความรับผิดชอบให้ชัดเจนเพื่อให้การประกอบการตามภารกิจ ขององค์กรบรรลุวัตถุประสงค์และ เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

พยอน วงศ์สารศรี(2538: 103) อธิบายว่าการจัดองค์การ หมายถึง ความพยายามที่ ผู้บริหารกำหนดโครงสร้างขององค์การที่สามารถอธิบายให้แผนที่จัดทำขึ้นไปสู่สัมฤทธิ์ผลที่ บรรลุได้

นิมิต จิวะสันติการ (มปป: 50-54) อธิบายว่า ได้มีนักวิชาการหลายท่าน ให้แนวคิด เกี่ยวกับกระบวนการจัดองค์การไว้หลายอย่างต่างๆ กัน แต่แนวคิดต่างๆ เหล่านี้มีความคล้ายคลึงกัน ซึ่งอาจสรุปได้ดังนี้

1. การแยกประเภทงาน การจัดกลุ่มงาน และการออกแบบงาน

2. การระบุขอบเขตงาน การมอบหมายงาน และการกำหนดความรับผิดชอบและการมอบหมายอำนาจหน้าที่

3. การจัดวางความสัมพันธ์

การแยกประเภทงาน การจัดกิจกรรม และการออกแบบงานหัวใจสำคัญที่เป็นศูนย์กลางขององค์การคือวัตถุประสงค์ขององค์การ องค์การจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อคนมีวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งร่วมกันเสียก่อน ดังนั้นการจัดองค์การก็จะเริ่มจากวัตถุประสงค์ โดยจะต้องหาออกแบบให้ได้ว่า การที่จะได้รับผลลัพธ์ตามวัตถุประสงค์นั้นๆ จะเป็นจะต้องทำงานหรือกิจกรรมดังนี้

ในการจัดองค์การนั้น เริ่มแรกผู้จัดจะต้องแยกแยก จำเป็นจะต้องทำงานหรือกิจกรรมดังนี้ ใน การจัดองค์การนั้น เริ่มแรกผู้จัดจะต้องแยกแยกและออกแบบให้ได้ว่ากิจกรรมทั้งหมดที่จะต้องทำเพื่อให้ได้ผลตามวัตถุประสงค์นั้นมีอะไรบ้าง เช่น ถ้าต้องการผลิตสินค้าอย่างใดอย่างหนึ่งออกแบบมาขายเพื่อให้ได้กำไรมากๆ นี้คือวัตถุประสงค์เบื้องต้นก่อนที่จะเกิดองค์การขึ้น เมื่อถึงขั้นการจัดองค์การ ผู้จัดองค์การจะต้องแยกแยกกิจกรรมทั้งหมดที่จะทำให้เกิดมีการผลิตสินค้าและขายจนได้กำไร

เมื่อหา กิจกรรมทั้งหมดของมาได้แล้ว ก็จะต้องนำกิจกรรมเหล่านั้นมาจัดหมวดหมู่เข้าด้วยกัน กิจกรรมที่คล้ายคลึงกันหรือเหมือนกันก็จัดรวมให้มาอยู่ในกลุ่มหรือหมวดหมู่เดียวกัน การจัดกิจกรรมหรือจำแนกประเภทงานนี้อาจจะจัดทำได้หลายวิธี

1. **จัดตามหน้าที่ (Function)** กิจกรรมที่เหมือนกัน เช่น งานเกี่ยวกับการขายไม่ว่าจะขายอะไร ขายที่ไหน ก็จัดรวมกิจกรรมที่คล้ายคลึงกันอยู่ในกลุ่มงานขาย งานการเงินก็จัดรวมกิจกรรมที่คล้ายคลึงกันอยู่ในกลุ่มการเงิน

2. **แบ่งตามผลิตภัณฑ์ (Production)** เช่น ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตอาจจะมีหลายประเภท เวลาจัดกิจกรรมก็อาจจะเป็นแต่ละประเภท เช่น กลุ่มผลิตภัณฑ์ ในกลุ่มนี้ก็อาจจะต้องรวมงานหัวใจสำคัญที่อยู่ในกลุ่มนี้เข้าด้วยกัน เช่น การเงิน การบัญชี งานวิศวกรรม การผลิต การตลาด ซึ่งต่างหากการแบ่งกลุ่มในแบบที่ 1 เพราการแบ่งกลุ่มในแบบที่ 1 แยกตามประเภทงาน งานผลิตไม่ว่าจะเป็นผลิตอะไรก็รวมกันเข้าอยู่ในกลุ่มเดียวกัน งานขายไม่ว่าจะขายอะไรก็รวมไว้ในกลุ่มเดียวกัน

3. **แบ่งตามเขตพื้นที่ (Territory)** การรวมกิจกรรมจะรวมโดยขึ้นพื้นที่เป็นเกณฑ์ เช่น งานในส่วนกลาง งานในภาคเหนือ งานในภาคใต้ ฯลฯ

4. **แบ่งตามประเภทลูกค้า (Customer)** เช่น สูกี้ชาประภาก้าปเล็ก ประภาก้าส่อง

5. **แบ่งตามชุดงาน (Task team)** หรือแบ่งงานตามลักษณะโครงการ งานโครงการจะมีลักษณะที่แตกต่างไปจากงานประจำ งานโครงการจะต้องมีวัตถุประสงค์แน่นอน มีเวลาที่แน่นอนว่า

จะเริ่มทำงานโครงการนั้นเมื่อไร และโครงการจะเสร็จสิ้นลงเมื่อไร คือมีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุด หรือจุดจบ ส่วนงานประจำนั้นจะไม่มีวันสิ้นสุด จะทำกันไปเรื่อยๆ จนกว่าองค์การจะถอยตัวไป

หลังจากได้มีการจัดกิจกรรมแล้วก็จะต้องมีการออกแบบงาน (Job design) การออกแบบงานคือการกำหนดตำแหน่งของผู้ที่จะต้องเข้ามาปฏิบัติงานในหน่วยงานหรือในกิจกรรมต่างๆ ว่า จะต้องมีตำแหน่งอะไรบ้าง การกำหนดตำแหน่งจะต้องกำหนดเนื้อหาของงานในตำแหน่งนั้นๆ ซึ่งหมายถึงกิจกรรมหรือปริมาณงานที่ต้องทำ วิธีการในการทำงาน รวมทั้งความสัมพันธ์กับงานอื่นๆ

การกำหนดตำแหน่ง เริ่มแรกจะต้องศูนย์ปริมาณงานของกิจกรรมที่รวมรวมไว้ไม่นัก น้อยเพียงใด และควรจัดระดับปริมาณของกิจกรรมว่าอยู่ในระดับใด ถ้าปริมาณมากก็อาจจะเรียก กิจกรรมนั้นว่า ฝ่าย ถ้าปริมาณปานกลาง อาจจะจัดระดับให้เป็นกอง หรือถ้ามีอยู่กลุ่มมากก็อาจจะ จัดระดับเป็นแผนก เมื่อจัดระดับของกิจกรรมได้แล้วต้องศึกษา กลุ่มงานที่จัดในเบื้องต้นนั้น ถ้ามี ปริมาณมากๆ สามารถแยกเป็นกลุ่มย่อยๆ ได้อีกหรือไม่ กลุ่มงานต่างๆ จะถูกจัดระดับเป็นแผนก ต่างๆ ซึ่งหลังจากนี้ต่อไปจะศูนย์ในจุดของหน่วยงานระดับต่างๆ จะต้องกำหนดตำแหน่งงานขึ้นมา เพื่อหากคนมาบรรจุเข้าตำแหน่งนั้นๆ เพื่อปฏิบัติงานต่อไป

การระบุขอบเขตของงาน มองหมายงาน กำหนดความรับผิดชอบและมองหมายอำนาจ หน้าที่ มีขั้นตอนนี้จะเริ่มด้วยการระบุให้เห็นขอบเขตซึ่งหมายถึงขอบเขตงานของหน่วยงาน เช่น ขอบเขตของงานกองการบริหารงานบุคคลว่าในกองนี้จะต้องทำงานอะไรบ้าง มีขอบเขตและ ปริมาณของงานมากน้อยกริ่งขวางทางเพียงใด

ในความเป็นจริงงานที่จะต้องทำทั้งหมดในองค์การ เป็นงานของผู้บริหารงานใน ระดับสูง ซึ่งได้แก่ คณะกรรมการบริษัท แต่คณะกรรมการของบริษัทไม่สามารถทำงานทั้งหมดได้ก็ จะมองหมายงานให้แก่ผู้จัดการบริษัทไปทำหน้าที่ในการบริหารหรือจัดการบริษัท ผู้จัดการก็ไม่ สามารถจะทำงานทุกอย่างได้ก็จะมองหมายให้พนักงานระดับรองๆ ลงมาทำงานแทน เช่น มองหมายให้หัวหน้ากองการบริหารงานบุคคล ทำงานในกองการบริหารงานบุคคลแทนตน

ดังนั้น องค์การจะต้องกำหนดขอบเขต ภาระหน้าที่ อำนาจและความรับผิดชอบให้แก่ พนักงานแต่ละตำแหน่งและแต่ละคน ตามที่ได้มอบหมายงานให้ทำ

ภาระหน้าที่ (Duty) คือ งานหรือกิจกรรมต่าง ที่บุคคลที่อยู่ในตำแหน่งต่างๆ ได้รับ มองหมายมาและจะต้องปฏิบัติให้สำเร็จลุล่วงต่อไปตามความต้องการขององค์การ ภาระหน้าที่ของ พนักงานในตำแหน่งต่างๆ นั้น โดยปกติองค์การจะต้องจัดทำเอาไว้ให้ทุกคนได้รับทราบ เอกสารที่ ระบุภาระหน้าที่ของพนักงานในตำแหน่งต่างๆ นั้น โดยปกติองค์การจะต้องจัดทำเอาไว้ให้ทุกคน ได้ทราบ เอกสารที่ระบุภาระหน้าที่ของพนักงานในลักษณะนี้เรียกว่า “คำบรรยายลักษณะงาน” (Job description) หรือบางหน่วยงานก็อาจจะเรียกว่า คำอธิบายลักษณะงาน

อำนาจหน้าที่ (Authority) หรืออำนาจในการปฏิบัติหน้าที่ คืออำนาจที่บุคคลในตำแหน่งต่างๆ สามารถปฏิบัติงานได้ตามภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย เช่น นักวิชาการฝึกอบรมมีหน้าที่หลายอย่าง เช่น สํารวจ วิเคราะห์และพิจารณาเกี่ยวกับความต้องการหรือความจำเป็นในการฝึกอบรมและพัฒนาพนักงานในองค์การ แต่ถ้าเป็นหนังงานในระดับสูงหรือระดับผู้บริหารอำนาจหน้าที่ก็จะมีลักษณะเป็นอำนาจในการสั่งการ (Power to Command) อำนาจในการควบคุมบังคับบัญชา และอำนาจในการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชา สาเหตุที่อำนาจหน้าที่ของผู้บริหารมีลักษณะเป็นอำนาจในการสั่งการให้บุคคลอื่นๆปฏิบัติตามก็ เพราะว่า ผู้บริหารนั้นไม่ใช่เป็นผู้ที่จะต้องปฏิบัติงานด้วยตัวเอง แต่เป็นผู้ที่จะต้องสั่งการให้ผู้อื่นหรือผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติงานแทน

ปริมาณของอำนาจของพนักงานแต่ละตำแหน่งย่อมไม่เท่ากัน ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับปริมาณและลักษณะของหน้าที่ด้วย ภาระหน้าที่ของพนักงานในระดับบริหารย่อมจะมีมากกว่า พนักงานในระดับล่าง ดังนั้นอำนาจของผู้บริหารจะต้องมากกว่าอำนาจของพนักงานในระดับปฏิบัติการ ด้วยเหตุที่อำนาจและหน้าที่จะต้องมาด้วยกันเสมอ เราจึงนิยมพูดกันว่าอำนาจหน้าที่คืออำนาจที่จะปฏิบัติตามหน้าที่

ความรับผิดชอบ(Responsibility) คือความผูกพันที่ผู้ใต้บังคับบัญชามีต่อผู้บังคับบัญชา อันสืบเนื่องมาจากความชอบหมายอำนาจและหน้าที่ คือ ผู้ใต้บังคับบัญชาจะต้องรับผิดชอบต่อผลการใช้อำนาจในการปฏิบัติหน้าที่ของตน ซึ่งก็คือต้องรับผิดชอบต่อผลงานหรือผลของการกระทำของตนนั่นเอง

การจัดความสัมพันธ์ เพื่อให้ส่วนงานต่างๆ ที่แบ่งกันแล้วนี้สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันการจัดความสัมพันธ์จึงเป็นสิ่งสำคัญ และก่อให้เกิดความเป็นระเบียบ ลักษณะของความสัมพันธ์ในองค์กรอาจจะแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1. สายการบังคับบัญชา (Hierarchy or Chain of Command)
2. ขอบเขตของการบังคับบัญชา (Span of Control)

สายบังคับบัญชา (Chain of Command หรือ Line of Authority หรือ Hierarchy) หมายถึงสายของความสัมพันธ์ของบุคคลในองค์การตามลำดับขั้น จากระดับสูงไปยังระดับต่ำตลอดทั้งองค์การ เป็นลำดับขั้นที่กำหนดอย่างหน้าที่จากสูงสุดมาถึงระดับต่ำสุด จากผู้บังคับบัญชาระดับสูงมาถึงพนักงานระดับต่ำ

หลักการจัดสายบังคับบัญชา ก็คือ แต่ละสายจะต้องไม่ควรให้มีลำดับขั้นมากเกินไป เพื่อมิให้การรายงานจากล่างขึ้นสู่เบื้องบนผ่านหลายชั้นจนเกินไป ซึ่งอาจจะทำให้เกิดปัญหาในเรื่อง

การสื่อสาร (Communication) ล่าช้า บิดเบือน และอาจจะหากแก่การควบคุมด้วย จะต้องมีขอบเขตของการควบคุมเหมาะสม

ขอบเขตของการควบคุม (Span of Control) ได้แก่ การที่ผู้บังคับบัญชาควบคุมผู้ใต้บังคับบัญชาจำนวนมากเท่าไหร่ ถ้ามีผู้ใต้บังคับบัญชาจำนวนมากเกินไปก็จะควบคุมดูแลไม่ทั่วถึง ถ้าน้อยเกินไปก็จะไม่กุ้มค่า ในการจัดองค์การที่ต้องตัดชั้นของการควบคุมที่มีจำนวนเหมาะสมไม่มากหรือน้อยเกินไป

สรุปได้ว่าการจัดองค์การมีความเกี่ยวข้องกับบุคลในองค์การ มีบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบ เพื่อให้การประสานงานในการปฏิบัติงานและการใช้ทรัพยากรขององค์การ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลแต่ ทุกคนย่อมมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันต่อการจัดองค์การ ความคิดเห็นของบุคลากรนั้นสามารถนำมารับปรับปรุงและพัฒนาองค์การให้สามารถทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์

2.2.1 หลักของการจัดองค์การ

ชัยรัตน์ สุนทโร(2527:42-43) หลักของการจัดองค์การตามแนวคิด Later Gerick และLyndall ได้กล่าวถึง หลักการจัดองค์การจะต้องจัดให้ตรงตามความมุ่งหมายของงาน คือ

1. กำหนดวัตถุประสงค์ที่แน่นอน (Principle of Objective) คือ ต้องมีวัตถุประสงค์เฉพาะในระยะเวลาที่แน่นอน เพื่อจะได้มาตรฐานขององค์การและจัดระบบงานให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่วางไว้ และได้ผลงานตรงตามที่ต้องการมากที่สุด

2. การตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเชี่ยวชาญเฉพาะอย่าง (Principle of Specialization) องค์การหรือระบบงานในสายหนึ่ง จะต้องรับผิดชอบเฉพาะอย่าง แต่ละคน ความมีบทบาทและหน้าที่รับผิดชอบหลักเพียงงานเดียว และจะต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญในงานหลักนั้น

3. การตั้งอยู่บนพื้นฐานการประสานงาน (Principle of Co-ordination) คือ จะต้องคำนึงถึงเรื่องการประสานงาน และประสานงานในหน่วยงานนั้นด้วย ระบบสายงาน ใหม่จะต้องเน้น จัดหน้าที่ในสายงานจะต้องปฏิบัติงานด้วยความมั่นใจ

4. การมีสิทธิหรืออำนาจสิทธิ์ขาด (Principle of Authority) จะต้องให้อำนาจแก่ผู้ปฏิบัติงาน และอำนาจวินิจฉัยสั่งการ ได้ตามสมควรแก่สายงานและหน้าที่การทำงาน

5. การอยู่บนรากฐานของความรับผิดชอบ (Principle of Responsibility) จะต้องมีการแบ่งแยกและกำหนดหน้าที่ ความรับผิดชอบให้เป็นที่แน่นอนให้เจ้าหน้าที่แต่ละคน แต่ละสายงาน ได้ปฏิบัติโดยสะดวก

6. การอยู่บนพื้นฐานการกำหนดหน้าที่ (Principle of Definition) งานทุกอย่าง ในหน่วยงานจะต้องมีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบให้ไว้อย่างชัดเจน ต้องระบุ วัตถุประสงค์หลักและวัตถุประสงค์เฉพาะ รวมทั้งผลสำเร็จของงานนั้นๆ ให้ผู้ปฏิบัติงานได้รู้ ทุกรายละเอียด

7. การอยู่บนพื้นฐานของความคล่องของระหว่างอำนาจกับหน้าที่ (Principle of Correspondence) เมื่อให้หน้าที่เข้าปฎิบัติงาน เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จแล้ว จะต้องให้อำนาจ กระทำการและอำนาจวินิจฉัยสั่งการแก่เข้าด้วย

8. การมีขอบข่ายความคุมงานที่เหมาะสม (The Span of Control) หัวหน้างาน สามารถที่จะควบคุมงานได้อย่างทั่วถึง

9. การถือหลักความสมดุล (Balance) ต้องกำหนดสาขางาน และกำหนดเนื้อหา ของงานให้เกิดความสมดุลกับตัวบุคคล และเท่าเทียมกันในแต่ละสายงาน

10. การมีความต่อเนื่อง (Principle of Continuity) สาขาระดับเดียวในแต่ละ หน่วยงานนั้นจะต้องมีความต่อเนื่องกัน การสั่งการจะต้องมีการสั่งงานรับซึ่งเป็นทอด ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ Henri Fayol ให้หลักของการจัดองค์การ 14 ข้อคือ (อ้างใน ธงชัย สันติวงศ์ 2531: 25-26)

1. หลักเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ (Authority & Responsibility)
2. หลักของการมีผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียว (Unity of command)
3. หลักการความมุ่งหมายร่วมกัน (Unity of direction)
4. หลักของการสร้างไว้ซึ่งสายงาน (Scalar chain)
5. หลักการแบ่งงานกันทำ (Division of work or specialization)
6. หลักเกี่ยวกับระเบียบวินัย (Discipline)
7. หลักของการถือประโภชน์ส่วนบุคคลเป็นรองจากประโภชน์ส่วนรวม (Subordination Of individual to general interest)
8. หลักของการให้ผลประโยชน์ตอบแทน (Remuneration)
9. หลักของการรวมอำนาจไว้ส่วนกลาง (Centralization)
10. หลักของความนิรเบียนเรียบร้อย (Order)
11. หลักของความเสมอภาค (Equity)
12. หลักของความมีเสถียรภาพของการว่าจ้างทำงาน (Stability of tenure)

13. หลักของความคิดริเริ่ม (Initiative)

14. หลักของความสามัคคี (Esprit de corps)

หลักของการจัดองค์การ 14 ข้อของ Henri Fayol ได้ทำการคัดเลือกให้ตรงกับหลักการจัดองค์การของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยนำมาใช้ 11 ข้อตามกรอบแนวความคิด การวิจัย

ส่วนศิริพร พงศ์ศรีโรจน์ (2540: 105-118) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับหลักของการจัดองค์การที่ดีตามแนวคิดของ Henri Fayol ประกอบด้วย

1. สายการบังคับบัญชา (Chain of Commanded) ซึ่งได้แก่ สายของความสัมพันธ์ โดยตรงตามลำดับขั้นชั้นซึ่งการบังคับบัญชาแต่ละสายไม่ควรมากเกินไป มีลักษณะเด่นและไม่ก้าวก้ายกัน

2. การติดต่อสื่อสาร (Communication) การติดต่อสื่อสารที่ดีจะช่วยให้เกิดข้อมูล และกำลังใจก่อให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกัน

3. เอกภาพในการบังคับบัญชา (Unity of Commanded) ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาควรจะได้รับคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียว

4. ขอบเขตแห่งการควบคุม (Span of Control) การจัดช่วงบังคับบัญชาต้องไม่ยาวเกินไป ควรมีขนาดพอเหมาะเพื่อประสิทธิภาพในการควบคุม

5. การแบ่งงานกันทำ และความชำนาญเฉพาะอย่าง (Division of Work & Specialization) การจัดส่วนตามปริมาณและคุณภาพ หรือลักษณะพิเศษของงานในหน่วยงานที่จัดแบ่ง

6. มีเจ้าหน้าที่ 3 ฝ่าย ได้แก่ เจ้าหน้าที่หน่วยงานหลัก หน่วยงานที่ปรึกษาและหน่วยงานธุรการ การแบ่งแยกลักษณะของงาน ช่วยให้แยกงานออกตามลักษณะของงานให้เห็นเด่นชัดและป้องกันการทำงานซ้ำซ้อนกัน

7. การประสานงาน (Co-ordination) เป็นกระบวนการเชื่อมความสัมพันธ์ กันกับบุคคลวัสดุและทรัพยากร อื่นๆ การประสานงานที่ดี สะดวกและคล่องตัวในการปฏิบัติงานซึ่งความขัดแย้งที่จะเกิดขึ้นได้

8. ความรับผิดชอบและอำนาจหน้าที่ (Responsibility and Authority) คือพื้นฐานในการปฏิบัติหน้าที่ให้สำเร็จ โดยผู้ปฏิบัติงานมีสิทธิในการให้ผู้ที่ปฏิบัติงานมาสั่งได้ตามข้อมูล

9. การมอบหมายงานและการมอบอำนาจหน้าที่ (Delegation and Delegation of

Authority) เป็นการบริหารงานที่จะช่วยแบ่งเบาภาระหน้าที่ของผู้บังคับบัญชา โดยการกำหนด ความรับผิดชอบและอำนาจหน้าที่ โดยตัวผู้บังคับบัญชาให้แก่ผู้ได้บังคับบัญชา

บรรบกค์ โถจินดา (2542: 132-134) อธิบายว่าหลักของการจัดการองค์การที่ดี จะต้อง ประกอบด้วยองค์ประกอบดังไปนี้

1. จัดสายการบังคับบัญชาเหมาะสม

สายบังคับบัญชา (Chain of Command หรือ Line of authority หรือ Hierarchy) หมายถึง สายของความสัมพันธ์ของบุคคลในองค์การตามลำดับขั้น จากระดับสูงไปยังระดับต่ำ ตลอดทั้งองค์การ เป็นลำดับขั้นที่กำหนดอำนาจหน้าที่จากสูงสุดมาถึงระดับต่ำสุด จากผู้บังคับบัญชาระดับสูงมาลงหนังงานระดับต่ำ หลักการจัดสายบังคับบัญชา ก็คือ แต่ละสายจะต้อง ไม่ควรให้มีลำดับขั้นมากเกินไป เพื่อมิให้การรายงานจากล่างขึ้นสู่เบื้องบนผ่านหลายชั้นจนเกินไป ซึ่งอาจจะทำให้เกิดปัญหาในเรื่องการสื่อสาร (Communication) ล่าช้า บิดเบือน และอาจจะยากแก่ การควบคุมด้วย

2. จัดการติดต่อสื่อสารสะดวกและคล่องตัว

การติดต่อสื่อสาร(Communication) เป็นกระบวนการดำเนินการที่จะส่งข่าวสารและ ความเข้าใจจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่ง หรือหน่วยงานหนึ่งไปยังอีกหน่วยงานหนึ่งเพื่อให้ บุคคล หรือหน่วยงานทำงานได้ตรงกับวัตถุประสงค์ขององค์การ การติดต่อสื่อสารเป็นเรื่องสำคัญที่ องค์การจะต้องจัดให้มีอย่างสะดวกและดีพอ เพื่อที่จะให้ทุกคนปฏิบัติงานได้อย่างประสานกัน และ ปฏิบัติงานบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

3. จัดให้มีเอกภาพในการบังคับบัญชา

เอกภาพในการบังคับบัญชา (Unity of Command) หมายถึง ผู้ได้บังคับบัญชาจะต้อง มีผู้บังคับบัญชาโดยตรงเพียงคนเดียวเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อมิให้มีความสับสน

4. ขอบเขตของการควบคุมเหมาะสม

ขอบเขตของการควบคุม (Span of Control) ได้แก่ การที่ผู้บังคับบัญชาควบคุม ผู้ได้บังคับบัญชาจำนวนมากเท่าใด ถ้ามีผู้ได้บังคับบัญชาจำนวนมากเกินไปก็จะควบคุมคุณคุณไม่ทั่วถึง ถ้า น้อยเกินไปก็จะไม่คุ้มค่า ในการจัดองค์การที่ดีจึงต้องจัดช่วงของการควบคุมที่มีจำนวนเหมาะสมไม่ มากหรือน้อยเกินไป

5. ค่านิยมที่ห้ามแบ่งงานกันทำ และลักษณะงานเฉพาะ

การแบ่งงานกันทำ (Division of work) นั้น เป็นวิธีการที่จะจัดแบ่งงานออกให้ เหมาะสม เพื่อบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ ให้เหมาะสมที่จะนอบให้บุคคลปฏิบัติ แต่ถ้า

หากแบ่งให้เป็นไปตามความชำนาญเฉพาะอย่าง (Specialization) ได้ด้วย ก็จะช่วยให้สามารถนอบหมายให้ตรงกับความรู้ความสามารถ และความชำนาญของบุคคลยิ่งขึ้น

6. แบ่งงานให้มีเจ้าหน้าที่เป็น 3 ฝ่าย คือ งานหลัก (Line) งานช่วย (Staff) และเสริม (Auxiliary) ให้เหมาะสมเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานหลัก (Line) ได้แก่ เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานตรงกับวัตถุประสงค์ขององค์การเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานช่วย (Staff) คือ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานที่ช่วยงานหลัก ส่วนเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานเสริม (Auxiliary) ได้แก่ เจ้าหน้าที่ช่วยอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ การจัดองค์การจะต้องคำนึงถึงหน่วยงานหลัก หน่วยงานช่วย และหน่วยงานเสริมนี้ด้วย โดยจะต้องจัดให้เหมาะสม

7. การประสานงานที่มีประสิทธิภาพ

การประสานงาน (Coordination) เป็นกิจกรรมสำคัญที่จะทำให้งานที่แบ่งกันไปแล้วให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างสอดคล้อง และทำให้งานบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ ได้ การประสานงานนั้นมีเทคนิคมาหลาย

8. กำหนดหน้าที่ และมอบอำนาจหน้าที่ที่เหมาะสม

การจัดองค์การจะต้องกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบ (Responsibility) ให้ให้ชัดเจนว่า หน่วยงานใดมีหน้าที่และความรับผิดชอบอย่างไร ทั้งนี้รวมไปถึงการกำหนดหน้าที่ของบุคคลที่เรียกว่า ใบแสดงหัวข้องานหรือใบพรรณนางาน (Job Description) ให้ชัดเจนด้วย นอกจากนั้นแล้วจะต้องกำหนดอำนาจหน้าที่ (Authority) ให้สอดคล้องกับหน้าที่และความรับผิดชอบ (Responsibility)

9. การมอบหมายงาน และมอบอำนาจหน้าที่ที่เหมาะสมการจัดองค์การที่คืนนั้นจะต้องมีการมอบหมายงาน (Work Assignment) ให้ผู้ปฏิบัติงานได้ปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม และมอบอำนาจนั้นจะต้องมอบอำนาจ (Delegation of Authority) ให้ผู้ปฏิบัติงานอย่างเหมาะสมด้วย

สรุปได้ว่าหลักการจัดองค์การเป็นการจัดระบบความสัมพันธ์ระหว่างส่วนงานต่างๆ และบุคคลในองค์การ โดยกำหนดภารกิจ อำนาจ หน้าที่ และความรับผิดชอบให้ชัดแจ้ง เพื่อให้การประกอบการตามการกิจขององค์กรบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

การส่งเสริมการท่องเที่ยว เกิดขึ้นโดยพระดำริของพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระกำแพงเพชรอัครโภชิน ครั้งทรงดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการรถไฟ ได้มีการส่งเรื่องราวเกี่ยวกับเมืองไทยไปเผยแพร่ในสหรัฐอเมริกา ใน พ.ศ. 2467 ได้มีการจัดตั้งแผนกโฆษณาของการรถไฟขึ้น ท่านน้าที่รับรอง และ ให้ความสะดวก แก่นักท่องเที่ยวที่จะเดินทางมาประเทศไทย รวมทั้งการโฆษณาเผยแพร่ประเทศไทย ให้เป็นที่รู้จักของชาวต่างประเทศ มีสำนักงานตั้งอยู่ที่กรุงรัตนโกสินทร์ เชิงสะพานนพวงศ์ ต่อมาได้ย้ายมาตั้งที่สถานีรถไฟหัวลำโพง เมื่อพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระกำแพงเพชรอัครโภชิน ทรงย้ายไปดำรงตำแหน่งเสนาบดีกระทรวงพาณิชย์ และคุณนาค งานด้านส่งเสริมการท่องเที่ยว ได้ย้ายไปอยู่ที่กระทรวงพาณิชย์ และคุณนาคด้วย แต่ยังคงทำงานร่วมกับกรมรถไฟ มีสำนักงานตั้งที่ถนนเจริญกรุง หน้าไปรษณีย์กลาง

การส่งเสริมการท่องเที่ยวได้เริ่มขึ้นอย่างชัดเจนใน พ.ศ. 2479 เมื่อ กระทรวงเศรษฐกิจการเสนอโครงการบำรุงอุดสาหกรรมท่องเที่ยวในประเทศไทยตามต่อคณะรัฐมนตรี โดยเสนอแผนและ

2.3.1 วัตถุประสงค์ของการอุดสาหกรรมท่องเที่ยว 3 ประการ คือ

- 2.3.1.1. งานโฆษณาชักชวนนักท่องเที่ยว
- 2.3.1.2. งานรับรองนักท่องเที่ยว
- 2.3.1.3. งานบำรุงสถานที่ท่องเที่ยวและที่พัก

ในการเสนอโครงการนี้ กระทรวงเศรษฐกิจการได้เสนอให้จัดเป็นรูปของสมาคมการท่องเที่ยว คณะรัฐมนตรีประชุมปรึกษา เมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม 2479 มีมติรับหลักการของการบำรุงอุดสาหกรรมท่องเที่ยว แต่ไม่รับหลักการในการจัดตั้งให้เป็นรูปสมาคม ได้มีมติแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง ดำเนินงานโดยให้กระทรวงเศรษฐกิจการ เป็นเจ้าของเรื่อง กระทรวงเศรษฐกิจการได้มอบงานนี้ให้กรมพาณิชย์ เป็นผู้จัดทำพรากรมพาณิชย์มีแผนกส่งเสริมพาณิชย์ และท่องเที่ยวอยู่กระทรวงเศรษฐกิจการ ได้ดำเนินการเรื่องนี้ต่อมาจนเมื่อสิ้นรัฐบาลครั้งที่ 2 เกิดขึ้น และสำนักงานอุตสาหกรรม จึงเลิกกิจการไปชั่วคราว

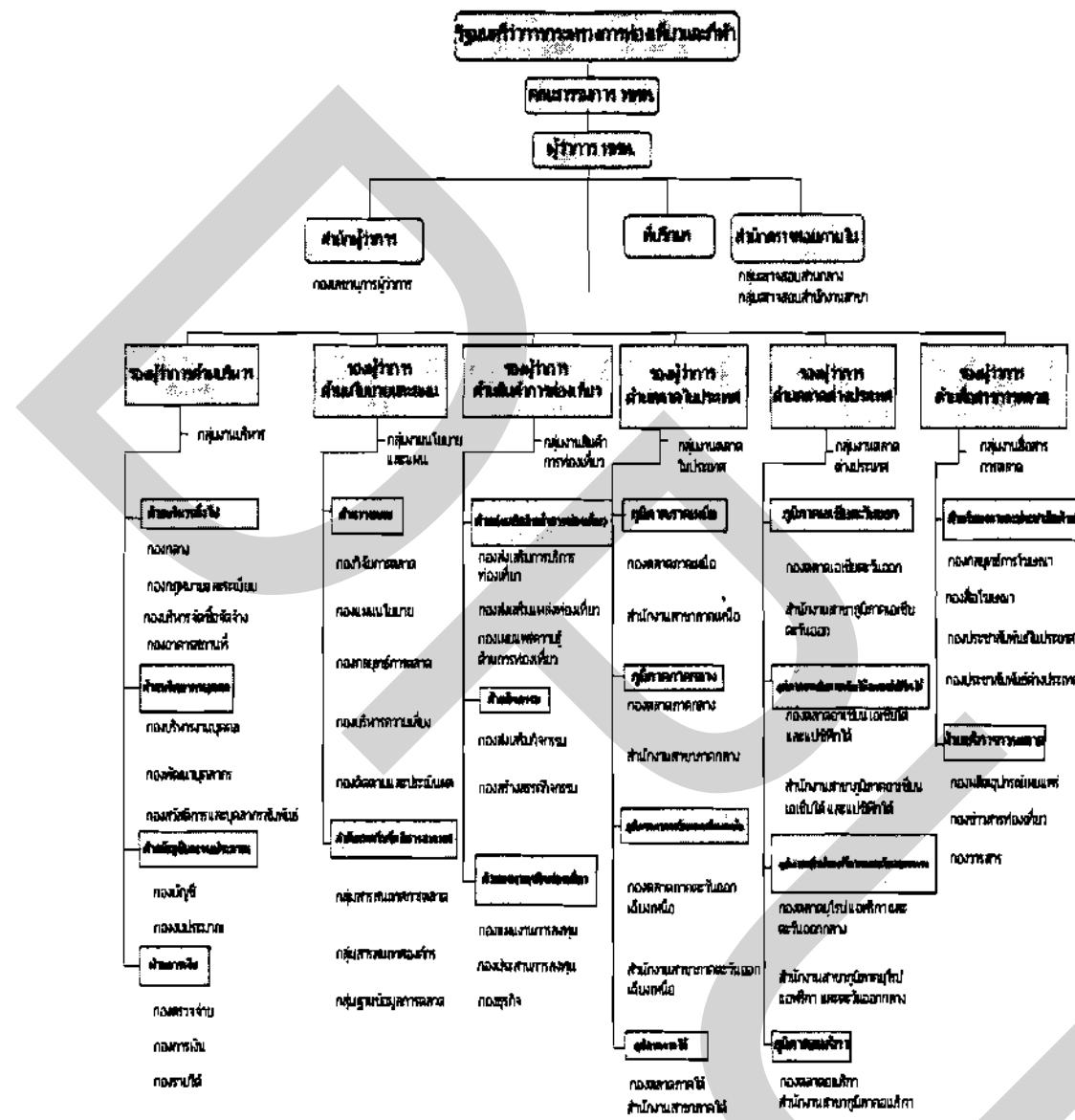
เมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2492 คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นควรปรับปรุงหน่วยงานท่องเที่ยวขึ้นใหม่ จึงได้มีมติให้กรมโฆษณา การยกย่อง โครงการปรับปรุงหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา ในการประชุม เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2492 คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้กรมโฆษณาการพิจารณาส่งเสริมการท่องเที่ยว กรมโฆษณาการ ได้ทำความสะอาดตกลงกับกระทรวงเศรษฐกิจการ ซึ่งในสมัยนั้นมีชื่อว่า กระทรวงพาณิชย์และคุณนาค ขอโอนกิจการส่งเสริม

การท่องเที่ยว จากกระทรวงพาณิชย์และคณะกรรมการอยุ่กับกรมโภชนาการ สำนักนายกรัฐมนตรี และให้เรียกว่า “สำนักงานส่งเสริมการท่องเที่ยว” ใช้งบประมาณของกรมโภชนาการ เป็นงบประมาณค่าใช้จ่ายของสำนักงานนี้ ต่อมากรมโภชนาการได้พิจารณาเห็นว่ากิจการส่งเสริมการท่องเที่ยวกำลังดีนั้นตัวในประเทศไทยมาก จึงได้อัดตั้งสำนักงานส่งเสริมการท่องเที่ยวให้มีฐานะ เทียบเท่ากอง เรียกว่า “สำนักงานท่องเที่ยว” โดยพระราชกฤษฎีกาจัดવาระเป็นราชกิจจานุเบกษา โภชนาการในสำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. 2493

ใน พ.ศ. 2501 เมื่อขอนพลสุฤทธิ์ ธนธรรม์ ไปพักรักษาตัวอยู่ณ โรงพยาบาลหลวงเตอร์ รีสอร์ฟสุกุมารา ได้ศึกษาถึงการท่องเที่ยวด้วยความสนใจ และได้คำริทีจะส่งเสริมอุดหนุนรัฐ ท่องเที่ยวในประเทศอย่างจริงจัง ในปีต่อมาเมื่อขอนพลสุฤทธิ์ ธนธรรม์ เป็นนายกรัฐมนตรี ได้มี ประกาศพระราชนครินทร์จัดแบ่งส่วนราชการ กรมประชาสัมพันธ์ พ.ศ. 2502 โดยตัด “สำนักงาน ท่องเที่ยว” ออก แล้วจัดตั้งขึ้นเป็นองค์การอิสระ เรียกว่า “องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่ง ประเทศไทย” มีชื่อย่อว่า “อ.ส.ท.” โดยพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว พ.ศ. 2502

ในระหว่างสถานที่ทำการขององค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้อาศัย อาคารของกรมประชาสัมพันธ์เป็นสำนักงาน ต่อมาได้ย้ายมาเปิดดำเนินงาน ณ สำนักงานถนนตรี อุยุธยา เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2503 ได้ประกอบพิธีเปิด “องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่ง ประเทศไทย” เมื่อวันที่ 18 มีนาคม 2503 องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว ซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยพระราชนครินทร์ จัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว พ.ศ. 2502 นั้น มีหน้าที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นส่วน ใหญ่ ต่อมาอุดหนุนรัฐ ท่องเที่ยวได้ขยายตัวอย่างกว้างขวางรวดเร็ว จำเป็นต้องปรับปรุงอำนาจ หน้าที่ของ อ.ส.ท. ให้มีขอบเขตการปฏิบัติงานกว้างขวางยิ่งขึ้นทั้งในด้านการพัฒนา อนุรักษ์ ทรัพยากรทางการท่องเที่ยว และ การส่งเสริมเผยแพร่ จึงได้มีการนำเสนอร่างพระราชบัญญัติ การ ท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และ ร่างพระราชบัญญัติจัดระบบเนียนธุรกิจเกี่ยวกับอุดหนุนรัฐ ท่องเที่ยว เพื่อให้ หน่วยงานการท่องเที่ยวของรัฐ มีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบในการพัฒนาส่งเสริมเผยแพร่ และ ดำเนินกิจการ เพื่อเป็นการริเริ่มให้มีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ตลอดจนศูนย์รวมให้ความ ปลดปล่อยแก่นักท่องเที่ยวด้วย สถาบันวิทยาศาสตร์แห่งชาติซึ่งทำหน้าที่รักษาไว้ในราชบัลลังก์ที่ 41 วันศุกร์ที่ 20 เมษายน 2522 ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับ แล้วปรากฏว่า ร่าง พระราชบัญญัติจัดระบบเนียนธุรกิจ เกี่ยวกับอุดหนุนรัฐ ท่องเที่ยว ในฝ่ายการพิจารณา ส่วน พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ฝ่ายการพิจารณาประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่มที่ 96 ตอนที่ 72 วันที่ 4 พฤษภาคม 2522 จัดตั้ง “การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย”ขึ้น มีชื่อย่อว่า “ททท.”

2.3.2 โครงสร้างองค์การการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ภาคที่ 2.1 แผนผังโครงสร้างองค์การการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พทท: 2551

2.3.3 นโยบายการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

สืบเนื่องจากการจัดตั้งกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาตามการปฏิรูประบบราชการ ซึ่งมาศักดิ์กฎหมาย พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ และ พ.ร.บ. ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ เกี่ยวกับการโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ รวมทั้งการแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ ทำให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ไทย (ททท.) ต้องโอนภาระงานด้านพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ด้านพัฒนาบริการท่องเที่ยว และ ด้านทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวไปให้กับกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ทั้งนี้ สำนักทะเบียนธุรกิจนำเที่ยว และมัคคุเทศก์ จะยังคงทำหน้าที่ตาม พ.ร.บ. ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2535 จนกว่า กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจะรับโอนภารกิจไปดำเนินการหลังเดือนตุลาคม 2547 ไปแล้ว

นัยแต่ปี พ.ศ. 2546 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จึงได้ปรับแผนวิสาหกิจเพื่อให้สอดคล้องกับการก่อตั้งกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยปรับบทบาทมาเป็นองค์กรที่มุ่งเน้นหน้าที่ด้านการบริการ การจัดการการตลาดการท่องเที่ยวของประเทศไทยเป็นหลัก

นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2546 – พ.ศ. 2549

1. ส่งเสริมให้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือสำคัญในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สร้างงานให้กับประชาชนและเพิ่มรายได้ให้กับประเทศ รวมทั้งส่งเสริมให้การท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญในการช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทั่วทุกภูมิภาคด้าน นโยบายรัฐบาล

2. ส่งเสริมและพัฒนาการดำเนินงานด้านการตลาดเชิงรุก การเพิ่มตลาดใหม่และตลาดเฉพาะกลุ่ม เพื่อรองรับความต้องการท่องเที่ยวต่างประเทศที่มีคุณภาพเด่นทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย และ กระตุ้นให้นักท่องเที่ยวชาวไทยท่องเที่ยวภายในประเทศเพิ่มมากขึ้นรวมทั้งกำหนดจุดขายของประเทศไทยให้มีความชัดเจน

3. ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกับทุกฝ่ายทั้งระดับในประเทศไทยและต่างประเทศ ในการส่งเสริมและพัฒนาตลาดท่องเที่ยว ทั้งนี้เพื่อร่วมกันขับเคลื่อนการท่องเที่ยว และเป็นหนทางก้าวสู่การเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวในภูมิภาคเอเชีย

4. มุ่งพัฒนาองค์กร ระบบบริหารจัดการ และเสริมสร้างบุคลากรให้มีทักษะและมีคุณสมบัติทางการตลาดท่องเที่ยว เพื่อให้เป็นองค์กรแห่งการขับเคลื่อน ที่มี ประสิทธิภาพในการดำเนินงานและมีศักยภาพทางการแข่งขันระดับนานาชาติภายใต้หลักธรรมาภิบาลรวมทั้งพัฒนาความเข้มแข็งขององค์กรในบทบาทเชิงวิชาการและองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการตลาด

5. เร่งรัดพัฒนาระบบทekn ในไลน์สารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อรับการทำธุกรรนนระบบเครือข่ายอินเตอร์เน็ต และการดำเนินการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ รวมทั้งการดำเนินงานด้านการตลาดด้วยระบบสารสนเทศ โดยมีกลไกในการควบคุมและป้องปราบเพื่อเป็นหลักประกันในการป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้น

2.3.4 แผนการบริหารและเพิ่มประสิทธิภาพองค์กร ททท.

แนวทางของแผนการบริหารและเพิ่มประสิทธิภาพองค์กร ททท. ปี 2549 - 2551 แผนการบริหารและเพิ่มประสิทธิภาพองค์กร ททท. ปี 2549-2551 มุ่งให้ความสำคัญกับการบริหารงานของฝ่ายบริหาร ให้สามารถสนับสนุน บริการอำนวยความสะดวกแก่หน่วยงานในฝ่ายต่างๆ สามารถบรรลุผลสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด ตลอดจนมีความยืดหยุ่นตามสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลง โดยประกอบด้วยวิสัยทัศน์ พันธกิจ ตลอดจนกลยุทธ์และแนวทางการดำเนินงานดังนี้

วิสัยทัศน์ของฝ่ายบริหาร ททท.

“มุ่งให้บริการอำนวยความสะดวกและแก้ไขปัญหาต่างๆ เพื่อสนับสนุนให้หน่วยงานในฝ่ายต่างๆ ของ ททท. ปฏิบัติหน้าที่ประสบผลสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล”

พันธกิจ

เป็นฝ่ายสนับสนุน ออำนวยความสะดวกแก่ทุกฝ่ายในการบริหารบุคลากร (Man power) การบริหารพัสดุ ครุภัณฑ์ (Material) การบริหารการเงิน (Money) การบริหารกฎหมาย ข้อบังคับ และการติดตามประเมินผลเพื่อปรับปรุง โครงสร้างองค์กรให้มีความเหมาะสม ที่จะทำให้ฝ่ายต่างๆ ปฏิบัติภาระหน้าที่ประสบผลสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2.3.5 กลยุทธ์และแนวทางการดำเนินงานของฝ่ายบริหาร

กลยุทธ์ที่ 1 เร่งปรับโครงสร้างองค์กรให้สอดคล้องกับภาระงาน และความรับผิดชอบของแต่ละกอง/งาน ในสภาพการณ์ปัจจุบัน

การปรับปรุงโครงสร้างองค์กร และอัตรากำลัง โดยคำนึงถึงการกิจหลักและขนาดที่เหมาะสม

การปรับปรุงตำแหน่งและการจัดกลุ่มงาน Job Family โดยเน้นความการจัดโครงสร้างธุรกิจ

การปรับปรุงคำนวณรายลักษณะงานและคุณลักษณะของงานให้สอดคล้องกับขอบเขตงานและอำนาจในการดำเนินงานของทุกตำแหน่ง

เป้าประสงค์การดำเนินงานปรับปรุงโครงสร้างองค์กรแล้วเสร็จภายใน 1 ปี หลังการปรับปรุงระบบราชการแล้วเสร็จ

เป้าหมาย/ตัวชี้วัดร้อยละของผู้บริหารทุกระดับ มีความพึงพอใจต่อความสอดคล้องระหว่างโครงสร้างและการคิดไม่น้อยกว่า 60 ร้อยละของ Stakeholders ที่รับรู้การกิจขององค์กรตามบทบาทใหม่หลังการปรับโครงสร้างองค์กรไม่น้อยกว่า 60

กลยุทธ์ที่ 2 ปรับปรุงระบบบริหารทรัพยากรบุคคลให้มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงการเพิ่มศักยภาพของบุคลากรและทีมงานในการปฏิบัติงาน

ปรับปรุงระบบบริหารทรัพยากรบุคคล การวางแผนและกำหนดนโยบายกำลังคน การจัดระบบการเข้าสู่ตำแหน่งงานอย่างเหมาะสม การกำหนดกระบวนการจัดทำค่าตอบแทน พนักงานอย่างยุติธรรม

พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพบุคลากรและการทำงานร่วมกัน โดยการกำหนดรูปแบบ การพัฒนาสาขาวิชาชีพ (Career Planning & Development) การวางแผนทางก้าวหน้าในสายอาชีพ (Career Path)

นำระบบประเมินศักยภาพ (Potential Evaluation) มาใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินขีดความสามารถของพนักงานและผู้บริหาร เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาและการบริหารงานบุคคล

เป้าประสงค์พัฒนาระบวนการบริหารทรัพยากรบุคคลและพัฒนาความสามารถหลัก (Core Competency) และความสามารถตามสายงานของ พนักงานและลูกจ้าง ททท. ให้เป็นไปตามวิสัยทัศน์ขององค์กร

เป้าหมาย/ตัวชี้วัดการปรับปรุงเอกสารมาตรฐานกำหนดตำแหน่งของพนักงาน ดำเนินการแล้วเสร็จ การปรับปรุงแบบประเมินผลการค่าเนินงานแต่ละตำแหน่ง ดำเนินการแล้วเสร็จ การจัดทำแผนการฝึกอบรม (แผนการฝึกอบรมระยะสั้น-ระยะกลาง) การจัดทำรายงานผลการนำความรู้จากการฝึกอบรมไปใช้งาน ดำเนินการแล้วเสร็จ

กลยุทธ์ที่ 3 ปรับปรุงระบบบริหารจัดการด้านการเงิน การบัญชี และการพัฒนาองค์กร เพื่อนวายนิยามและปรับขั้นตอนของกระบวนการทำงานให้มีความคล่องตัว

การปรับปรุง กฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี และการพัสดุ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

การนำระบบบริหารงบประมาณแบบมุ่งผลลัพธ์ (Result-based Management) มาใช้ในการปฏิบัติงาน ซึ่งหมายถึงมีผลผลิต (Output) และผลลัพธ์ (Outcome) ที่ชัดเจน

การเข้าสู่ระบบบริหารการเงินการคลังภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ GFMIS ตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

เป้าประสงค์มีภูมิประเทศ ระเบียบ ข้อบังคับการเงิน การบัญชี และการพัสดุที่มีประสิทธิภาพ

เป้าหมาย/ตัวชี้วัดการปรับปรุง ภูมิประเทศ ระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี และการพัสดุ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง ร้อยละของความพึงพอใจของหนังงานและลูกจ้าง ททท. ต่อ การปฏิบัติงานของฝ่ายบัญชีงบประมาณ ฝ่ายบริหารทั่วไป ไม่ต่ำกว่า 60% การใช้ระบบสารสนเทศ สนับสนุนการกิจของฝ่ายบัญชีและงบประมาณให้มีการเชื่อมโยงทั้งระบบ ภายใต้ปีงบประมาณ 2551

กลยุทธ์ที่ 4 การปรับปรุงระบบการตรวจสอบภายในและมีประสิทธิภาพ

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ตรวจสอบภายใน

ประเมินการบริหารความเสี่ยงอย่างเป็นระบบ เพื่อนำมากำหนดแผนการตรวจสอบ ติดตามและวัดผลการปฏิบัติงานเพื่อปรับปรุงคุณภาพของงานตรวจสอบภายใน อย่างต่อเนื่อง

ทบทวน กำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ตรวจสอบภายในให้ ชัดเจนและเหมาะสมเพื่อความเป็นอิสระในการปฏิบัติงานของผู้ตรวจสอบภายใน

เป้าประสงค์ ผู้ตรวจสอบภายในมีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานและให้ คำแนะนำหน่วยงานต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องและเป็นที่ยอมรับ

เป้าหมาย/ตัวชี้วัด การกำหนด Job Specification ของแต่ละสายการตรวจสอบ ดำเนินการแล้วเสร็จ บุคลากรฝ่ายตรวจสอบภายในได้รับการอบรมความรู้ในวิชาชีพเฉพาะ คนละ ไม่ต่ำกว่า 1 หลักสูตร กำหนดให้มีการหมุนเวียนสับเปลี่ยนผู้ตรวจสอบในการปฏิบัติงานแต่ละสาย งาน เมื่อปฏิบัติงานครบ 3 ปีขึ้นไป การวัดผลการปฏิบัติงานภายในฝ่ายตรวจสอบ ปีละ 1 ครั้ง

กลยุทธ์ที่ 5 การนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเพิ่มศักยภาพการดำเนินงาน ของ ททท. ให้สามารถสนับสนุน อำนวยความสะดวกต่อการบริหารงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การนำระบบสำนักงานอิเล็กทรอนิกส์ (e-Office) หรือระบบงานไร้กระดาษ (Paperless System) มาใช้อย่างจริงจังเพื่อลดการทำงานซ้ำซ้อน และประหยัดงบประมาณ พลังงาน ขององค์กร

จัดทำข้อมูลพื้นฐานที่ได้มาตรฐาน เพื่อเป็น “ศูนย์กลางข้อมูลสำหรับการบริหารงานภายใน การบริการ เพย์แพร และส่งเสริมการท่องเที่ยว”

พัฒนา “ระบบเครือข่ายประสาทดิจิทัล” (Digital Nervous System) สำหรับการประมวลผลเชื่อมโยงเครือข่าย และแยกเปลี่ยนข้อมูล

พัฒนาระบบ ICT สำหรับติดตามสถานการณ์ท่องเที่ยว ความต้องการของนักท่องเที่ยว การประเมินผลเพื่อการดำเนินกลยุทธ์ด้านการตลาดเชิงรุก และเป็นสื่อหรือเครื่องมือ ด้านการตลาด การขาย การบริหาร

พัฒนา “ฐานความรู้ระบบ e-Learning e-Library และ e-Publishing” สำหรับการเพย์แพรข้อมูล ข้อสนเทศ และความรู้เพื่อการพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรทั้งของ ททท. ภาคเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

เป้าประสงค์ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศสามารถเพิ่มศักยภาพการดำเนินงานของ ททท. และสนับสนุนอันวายความสะดวกต่อการบริหารงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เป้าหมาย/ดัชนีวัด ระบบงานชี้แจงพัฒนาขึ้นตอบสนองการทำงานของหน่วยงานภายใน องค์กร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเข้าถึงระบบเป็นไปอย่างรวดเร็ว จำนวนผู้ใช้บริการข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวผ่านสื่ออินเตอร์เน็ตเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 จากปีที่แล้วก่อนในปี 2549 และเพิ่มในร้อยละ 20 ในปีต่อ ๆ ไป จำนวนผู้ใช้บริการที่เป็นสมาชิกในเว็บไซต์ B2B ซึ่งเป็นเว็บไซต์ที่เกี่ยวกับการพนักงานและเจรจาธุรกิจของผู้ซื้อ (Buyer) และผู้ขาย (Seller) เพิ่มขึ้นร้อยละ 20 ต่อปี

กลยุทธ์ที่ 6 เสริมสร้างคุณภาพชีวิตในการทำงานให้มีสวัสดิการและประโยชน์เกือบภูมิ และความปลอดภัย มีสิ่งแวดล้อมที่ดี เอื้อต่อการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

สร้างบวญและกำลังใจในการทำงานแก่บุคลากร โดยปรับปรุงโครงสร้างเงินเดือน และผลตอบแทนอีก ๑ เพื่อให้เกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน

ปรับปรุงระบบการบริการสวัสดิการและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ ให้เป็นไปตามกฎหมายและให้มีความคล่องตัวเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน โดยนำระบบ PIS มาใช้ในการให้บริการ

การพัฒนาระบบสื่อสารสัมพันธ์ระหว่างฝ่ายบริหารกับหนังงาน

ปรับปรุงสภาพแวดล้อมในสถานที่ทำงานให้อยู่ในสภาพที่เหมาะสมต่อการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

จัดหาและปรับปรุงวัสดุอุปกรณ์สำนักงานให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์พร้อมที่จะใช้งานและมีความเพียงพอต่อความต้องการของบุคลากร

เป้าประสงค์ พนักงานได้รับสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ที่กู้หมายกำหนดและมีคุณภาพชีวิตในการทำงานที่ดี

เป้าหมาย/ตัวชี้วัด จัดให้มีสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ไม่น้อยกว่าที่กู้หมายกำหนด การสื่อสารระหว่างพนักงาน ททท. กับผู้บริหารมีความต่อเนื่อง การจัดทำมาตรฐานคู่มือการปฏิบัติงานและสิ่งแวดล้อมแล้วเสร็จ การจัดทำแผนด้านความปลอดภัยขององค์กรเผยแพร่

กลยุทธ์ที่ 7 การติดตามและประเมินผลสมรรถภาพของการดำเนินงานในแต่ละช่วงเวลา เพื่อให้สามารถบรรลุความเป้าหมายของกลยุทธ์ในระดับต่างๆ ที่ได้กำหนดไว้ตามแผนการบริหารและเพิ่มประสิทธิภาพองค์กร

การพัฒนาระบบติดตามประเมินผลและตัวชี้วัดเพื่อประเมินผลสำเร็จของกลยุทธ์ที่ได้จัดทำไว้

การสร้างความเข้าใจกับผู้บริหารและพนักงานในเรื่องการปรับปรุงระบบประเมินผลการดำเนินงานรัฐวิสาหกิจของกระทรวงการคลังให้สอดคล้องกับทิศทางเชิงนโยบาย และสภาพแวดล้อมปัจจุบัน

การพัฒนาความรู้สำหรับคณะกรรมการ ททท. เพื่อให้สอดคล้องกับทิศทางเชิงนโยบายและสภาพแวดล้อมปัจจุบัน

เป้าประสงค์ จัดทำแผนการติดตามและประเมินผลการบริหาร และเพิ่มประสิทธิภาพขององค์กร ภายในปี 2549 จัดทำรายงานการติดตามและประเมินผล ตามแนวทางในแผนพนักงานและลูกจ้าง ททท. มีความเข้าใจในการเข้าสู่ระบบประเมินผลการดำเนินงานรัฐวิสาหกิจ ตามแนวทางของกระทรวงการคลัง

เป้าหมาย/ตัวชี้วัด การจัดทำแผนติดตามและประเมินผลการบริหารและเพิ่มประสิทธิภาพองค์กร ปี 2549 แล้วเสร็จ จัดทำรายงานการติดตามและประเมินผลสำเร็จตามวัดถูประสงค์ของแผนแล้วเสร็จตามกำหนด พนักงานและลูกจ้าง ททท. มีความเข้าใจการดำเนินงานตามแนวทางการประเมินผลรัฐวิสาหกิจร้อยละ 70

2.3.6 บริการของ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ศูนย์ข่าวสารการท่องเที่ยวบริการข้อมูลท่องเที่ยว เอกสารท่องเที่ยวรายจังหวัดภายนอกไทย หรือภาษาอังกฤษสำนักงานใหญ่ ถนนเพชรบุรีตัดใหม่ 1600 ถนนเพชรบุรีตัดใหม่ แขวงมัณฑัญชน์ เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 เปิดบริการทุกวัน ไม่วันหยุดราชการ ตั้งแต่เวลา 08.30-16.30 น. สามารถสอบถามข้อมูลท่องเที่ยวทางโทรศัพท์ หรือรับข้อมูลท่องเที่ยวทางโทรสาร ติดต่อ TAT Call Center โทร. 1672

งานอำนวยการและจัดเก็บรายได้ สำนักงานใหญ่สไตร์ วิชาร์โภ ไปสเตรอร์ ไปสการ์ด คู่มือ ท่องเที่ยว หนังสือที่จัดทำขึ้นในโอกาสพิเศษเปิดบริการทุกวันจันทร์-ศุกร์ (วันหยุดราชการ-วันนักขัตฤกษ์) ตั้งแต่เวลา 08.30-16.30 น. โทร. 0 2250 5500 ต่อ 2105

ห้องสมุด ศูนย์ข้อมูลด้านการท่องเที่ยว สถิติ งานวิจัย เปิดบริการตั้งแต่วันจันทร์-วันศุกร์ (วันหยุดราชการ-วันนักขัตฤกษ์) ตั้งแต่เวลา 08.30-12.00 และ 13.00-16.00 น. โทร. 0 2250 5500 ต่อ 2180

กองนิติการทะเบียน รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการบริการของบริษัทนำเที่ยว เปิดทำการ ทุกวันจันทร์-ศุกร์ (วันหยุดราชการ-วันนักขัตฤกษ์) ตั้งแต่เวลา 08.30-16.30 น. โทร. 0 2250 5500 ต่อ 2471

บุคลินิชพิทักษ์สั่งแวดล้อม จัดรายการนำเที่ยวเชิงนิเวศน์ สำหรับนักท่องเที่ยวสือร่องค์ รักษาสิ่งแวดล้อม กองทุนการศึกษา เปิดทำการทุกวันจันทร์-วันศุกร์ (วันหยุดราชการ-วันนักขัตฤกษ์) ตั้งแต่เวลา 08.30-16.30 น. โทร. 0 2250 5500 ต่อ 2065-6

งานตลาดวารสาร สำนักงานใหญ่หนังสืออนุสรณ์ อสพ. ฉบับปีงบประมาณและฉบับที่ผ่านมาบาง ฉบับ เปิดทำการทุกวันจันทร์-วันศุกร์ (วันหยุดราชการ-วันนักขัตฤกษ์) ตั้งแต่เวลา 08.30-16.30 น. โทร. 0 2250 5500 ต่อ 2010-15

2.4 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รายงานวิจัยที่นำมาอ้างอิงเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาครั้งนี้ เป็นรายงานวิจัยที่มีความใกล้เคียง เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการจัดองค์การของหน่วยงานต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

นฤมล สุ่นสวัสดิ์ (2544; บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพการจัดองค์การของสถาบันราชภัฏกту่รัตน์โภสินทร์ตามการรับรู้ของบุคลากร ผลการวิจัยพบว่า ระดับการรับรู้ของกту่รัตน์โภสินทร์โดยรวมและหลายด้านอยู่ในระดับปานกลางทุกกลุ่ม การเปรียบเทียบระดับการรับรู้ของกุ่นตัวอย่างตามตัวแปร พบว่า กุ่นตัวอย่างที่มีตำแหน่งทางการบริหาร แตกต่างกันมีระดับการรับรู้สภาพการจัดองค์การของสถาบันราชภัฏกุ่นรัตน์โภสินทร์ในด้านการจำแนกงาน การจัดแผนงานและอำนวยหน้าที่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการจัดสายบังคับบัญชา มีการรับรู้ที่ไม่แตกต่างกันและ ผู้บริหารมีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งทางการบริหารต่างกันมีระดับการรับรู้ การจัดองค์การของสถาบันราชภัฏกุ่นรัตน์โภสินทร์ในด้านการจัดแผนงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการจำแนกงาน อำนวยหน้าที่ และการจัดสายการบังคับบัญชา มีการรับรู้ที่ไม่แตกต่างกันส่วนกุ่นตัวอย่างอื่นไม่พบความแตกต่าง

ชนิษฐา พิมลสวัสดิ์ (2546; บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการจัดการภายในองค์การ กรณีศึกษาหน่วยงานคลังและพัสดุมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตศรีราชา ตามความติด合เห็นของบุคลากร ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของบุคลากรการจัดการภายในองค์การ กรณีศึกษาหน่วยงานคลัง และพัสดุมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตศรีราชา จังหวัดชลบุรี ในภาพรวม 4 ด้าน พบว่า เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง โดยเห็นว่าปัญหาในการจัดการงานคลังและพัสดุการควบคุมมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือการจัดสถานที่ทำงานให้มีบรรยากาศ และเครื่องมือเครื่องใช้ในการทำงานอย่างเพียงพอ ตลอดจนรายงานผลงานให้ผู้บริหารอย่างสม่ำเสมอ รองมาด้านการวางแผนมีปัญหาที่ระดับปานกลางคือการกำกับให้ปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้ ด้านการจัดองค์การ คือการกำหนดโครงสร้าง และสายการปฏิบัติตามตลอดจนการกำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ และการออกคำสั่งให้ปฏิบัติหน้าที่ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ด้านการอำนวยการปัญหาอยู่ในระดับปานกลางคือการสื่อสาร การสร้างบรรยายกาศเพื่อให้เกิดความร่วมมือ และการกระตุ้นให้บุคลากรมีขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน ผู้มีรายได้สูงเมื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการจัดการงานคลังและพัสดุ หาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตศรีราชา จำแนกตามหน่วยงานที่สังกัดและประสบการณ์ในการทำงานต่างมีความคิดเห็นต่อการจัดการงานคลังและพัสดุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ไสว นาคสะโร (2548) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารระดับต้นและพนักงานระดับปัฐบัติการที่มีต่อการจัดการ ตามหลักการจัดการของ Henri Fayol กรณีศึกษาริชักษ์ สิตาชิ โภสโนล สถาเรขาเทคโนโลยี (ประเทศไทย) จำกัด ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิจัยโดยรวมของผู้บริหารระดับต้นและพนักงานระดับปัฐบัติการที่มีต่อการจัดการตามหลักการจัดการของ Henri Fayol มีความเห็นด้วยปานกลาง ในด้านการแบ่งงานกันทำ อำนวยหน้าที่และความรับผิดชอบ เอกภาพในการบังคับบัญชา ค่าตอบแทน การจัดลำดับความเสนอภาค ความมั่นคงในการทำงาน และความคิดริเริ่ม เมื่อทดสอบความคิดเห็นของผู้บริหารระดับต้นและพนักงานในระดับปัฐบัติการ ในแต่ละแผนกงานที่มีต่อการจัดการตามหลักการจัดการของ Henri Fayol ก็พบว่ามีความเห็นด้วยปานกลางกับหลักการจัดการของ Henri Fayol เมื่อตรวจสอบความแตกต่างโดยใช้วิเคราะห์ทางสถิติ t-test พนความแตกต่างของความคิดเห็นโดยรวมของผู้บริหารระดับต้นกับพนักงานระดับปัฐบัติการในด้านการแบ่งงานกันทำ ค่าตอบแทนการจัดสายการบังคับบัญชา ความเสนอภาค ความมั่นคงในการทำงาน ความคิดริเริ่ม และความสามัคคี รวมของผู้บริหารระดับต้นกับพนักงานระดับปัฐบัติการ ในด้านการแบ่งงานกันทำ ค่าตอบแทน การจัดสายการบังคับบัญชา ความเสนอภาค ความมั่นคงในการทำงาน ความคิดริเริ่ม และความสามัคคีโดยมี 2 แผนงาน ที่มีความคิดเห็นต่อการจัดการ ตามหลักการจัดการของ Henri Fayol แตกต่างกัน ได้แก่ แผนงานประกอบสาร์ค ไฮรีฟ (HDD) และแผนงานประกอบศึกษาข้ากับหัวอ่าน (HDE)

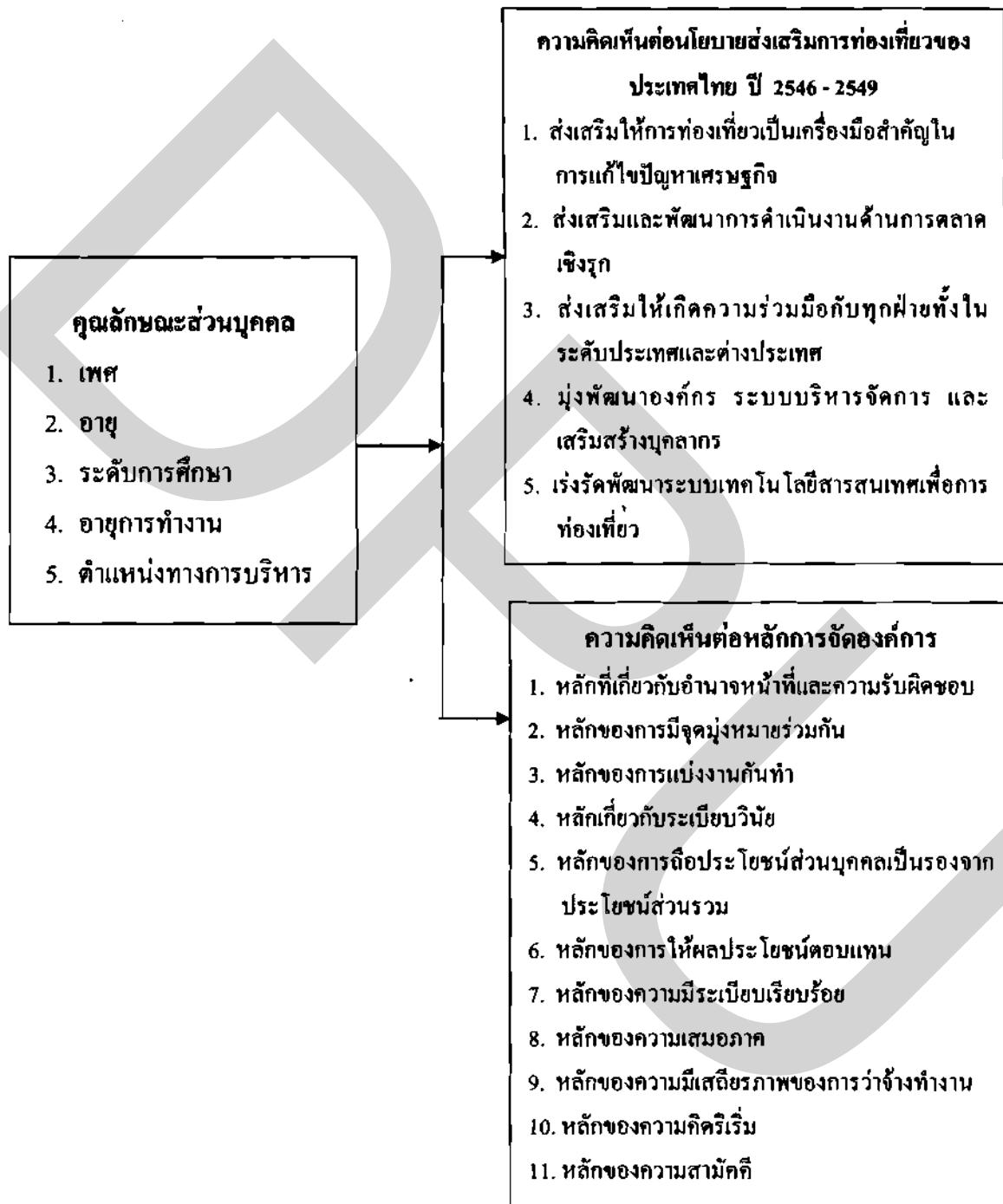
บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาการจัดองค์การของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย” เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ โดยกำหนดการวิจัยเป็นขั้นตอน ดังนี้

- 3.1 กรอบแนวความคิดการวิจัย
- 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 กรอบแนวความคิดการวิจัย

ภาพที่ 3.1 กรอบแนวความคิดการวิจัย

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรกลุ่มตัวอย่างเป็นพนักงานส่วนกลางของกรุงเทพมหานครที่เข้าร่วมการสำรวจความคิดเห็นที่จัดโดยสำนักงานใหญ่ที่ปรึกษาด้านมนุษย์ พ.ศ. 2550 จำนวน 249 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย จากการกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์และความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามการศึกษาการจัดองค์กรของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้สร้างขึ้น โดยอาศัยแนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามปัญหาการวิจัย วัดดูประสิทธิภาพของการวิจัย และขอบเขตของการวิจัยซึ่งมีทั้งคำถามปลายเปิดและปลายปิดซึ่งมีทั้งหมด 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นข้อมูลทั่วไปของบุคลากรมีจำนวนทั้งหมด 5 ข้อ โดยถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชญากรรมที่เคยกระทำการ ตัวแทนทางการบริหาร โดยให้ผู้ตอบทำเครื่องหมายถูกลงใน หน้ารายการ คำตอบที่ตรงกับสภาพจริงของผู้ตอบ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อความคิดเห็นต่อนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทย ปี 2546 - 2549 การ ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย โดยลักษณะของแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด มีจำนวนข้อทั้งหมด 10 ข้อ โดยถามเกี่ยวกับ กิจกรรมการจัดองค์กรในด้านความคิดเห็นต่อนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทย ปี 2546 - 2549

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับ ความคิดเห็นต่อหลักการจัดองค์กรของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย โดยลักษณะของแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด มีจำนวนข้อทั้งหมด 22 ข้อ โดยถามเกี่ยวกับหลักการจัดองค์กร ได้แก่ หลักที่เกี่ยวกับอ่านใจหน้าที่และความรับผิดชอบ หลักของการมีจุดมุ่งหมายร่วมกัน หลักของการแบ่งงานกันทำ หลักเกี่ยวกับระเบียบ วินัย หลักของการถือประโยชน์ส่วนบุคคลเป็นรองจากประโยชน์ส่วนรวม หลักของการให้ผลประโยชน์ตอบแทน หลักของความมีระเบียบร้อบ หลักของความเสมอภาค หลักของความนีสตียภาพของการว่าจ้างทำงาน หลักของความคิดริเริ่น หลักของความสามัคคี

3.3.1 การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม นิการดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

3.3.1.1 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือ และทำการปรับปรุงแก้ไขส่วนวันคำชี้แจงต่าง ๆ ในแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3.3.1.2 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว ไปทำการทดลองใช้กับบุคลากรของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานใหญ่ เมื่อวันที่ 16 มีนาคม 2549 จำนวน 50 คน เพื่อตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.951

3.4 การรวบรวมข้อมูล

3.4.1 นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานใหญ่

3.4.2 ทำการรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยทำการเก็บแบบสอบถามโดยการแจกแบบหรือแบบสอบถามกลับทันที ที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานใหญ่ จำนวน 249 ฉบับ เก็บรวบรวมแบบสอบถามที่สมบูรณ์ได้จำนวน 249 ฉบับ คิดเป็น 100 % ของทั้งหมดภายในวันที่ 25 มีนาคม พ.ศ. 2549 - วันที่ 31 พฤษภาคม พ.ศ. 2549

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การประมวลผลข้อมูลจะนำข้อมูลที่ได้รับมาทำการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล และนำแนวโน้มที่เบื้องต้นโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Window ซึ่งเป็นโปรแกรมการวิเคราะห์สถิติประกอบกับข้อมูลที่ได้จากการเอกสารต่างๆ ที่ได้รับจากการสำรวจเบื้องต้นมาใช้ในการบรรยายเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

3.5.1 การศึกษาระดับความคิดเห็นของบุคลากรการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยต่อการจัดองค์การการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X})

3.5.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็น ของบุคลากรที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อายุการทำงานและตำแหน่งทางการบริหารในการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยที่แยกต่างกันค่อนข้างสั่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทย ปี 2546 – 2549 และหลักการจัดองค์การ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย โดยเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทดสอบนัยสำคัญทางสถิติโดยใช้สถิติที (t-test) statistics ถ้าเป็นการเปรียบเทียบมากกว่าสองกลุ่มใช้สถิติ เอฟ โดยกำหนดนัยสำคัญไว้ที่ 0.05

เกณฑ์การให้คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถาม เป็นการให้คะแนนแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีการของลิเคอร์ (Linker's Rating Scale)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง “การศึกษาการจัดองค์การของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย” ได้นำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ตามลำดับคือ

- 4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
4. 2 การศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานใหญ่ ต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทย ปี 2546 – 2549 และ หลักการจัดองค์การการท่องเที่ยว
4. 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทย ปี 2546 – 2549 และหลักการจัดองค์การ ของบุคลากรที่มีเพศ อายุ ระดับ การศึกษา อายุการทำงาน และตำแหน่งทางการบริหารในการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย แตกต่างกัน

4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง 249 คน ได้แก่รายหัวข้อมูลส่วนบุคคลนำเสนอในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล

		คุณลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย		107	43.0
	หญิง		142	57.0
	รวม		249	100
อายุ	ไม่เกิน 25 ปี		52	20.9
	25 - 30 ปี		66	26.5
	31 – 40 ปี		96	38.6
	41 ปีขึ้นไป		35	14.1
	รวม		249	100.0
ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี		30	12
	ปริญญาตรี		164	65.9
	ปริญญาโท และ สูงกว่า		55	22.1
	รวม		249	100.0
อายุการทำงานใน ททท.	ไม่เกิน 5 ปี		112	45.0
	6 - 10 ปี		69	27.7
	11 - 15 ปี		45	18.1
	16 ปีขึ้นไป		23	9.2
	รวม		249	100.0
	มีตำแหน่งทางการบริหาร		42	16.9
	ไม่มีตำแหน่งทางการบริหาร		207	83.1
	รวม		249	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิงจำนวนมากกว่าเพศชาย มีอายุ 31 – 40 ปีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 38.6 รองลงมาคือ อายุ 25 - 30 ปีคิดเป็นร้อยละ 26.5 อายุ 41 ปีขึ้นไปมีจำนวนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 14.1 มีการศึกษาระดับปริญญาตรินักที่สุดคิดเป็นร้อยละ 65.9 รองลงมาคือปริญญาโทขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 22.1 ต่ำสุดได้แก่ ต่ำกว่าปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 12 มีอายุการทำงานใน ททท. อายุไม่เกิน 5 ปีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 45.0 รองลงมาคือ อายุ 6 – 10 ปีคิดเป็นร้อยละ 27.7 และอายุ 16 ปีขึ้นไปมีจำนวนน้อยที่สุดร้อยละ 9.2 และกลุ่มตัวอย่างไม่มีตำแหน่งทางการบริหาร 207 คน คิดเป็นร้อยละ 83.1 และมีตำแหน่งทางการบริหารจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 16.9

4.2 การศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านที่ว่างหงาย การส่งเสริมการต่อรองที่ว่างหงาย

ไทย ปี 2546 – 2549 และหลักการพัฒนาการ

ตารางที่ 4.2 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แสดงระดับของความคิดเห็นที่นักเรียน ในการท่องเที่ยวของประเทศไทย

ไทยปี 2546 – 2549 ของพนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ลำดับ	ความคิดเห็นของบุคลากรท่องเที่ยว	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		\bar{X}	SD	ระดับ
		ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			
1	ททท. สามารถสร้างงานให้กับประเทศไทยได้มาก	102	14	113	45.4	33	13.3	1	0.4	-	-	4.27	0.69	มาก
2	ททท. ส่งเสริมให้การท่องเที่ยวเป็นภารกิจให้ประเทศไทย	103	41.4	121	48.6	22	8.8	3	1.2	-	-	4.30	0.79	มาก
3	ททท. ช่วยเพิ่มสถานที่ท่องเที่ยวในประเทศไทย	110	44.2	114	45.8	24	9.6	1	0.4	-	-	4.34	0.66	มาก
4	ส่งเสริมและพัฒนาการ การต้อนรับนักท่องเที่ยวในประเทศไทย	62	26.1	116	46.6	66	26.5	2	0.8	-	-	3.98	0.74	มาก
5	ททท. มีองค์กรภาครัฐที่เข้าซื้อกิจการตลาด	64	25.7	112	45	64	25.7	8	3.2	1	0.4	3.92	0.82	มาก

ตารางที่ 4.2 จำนวน ร้อยละ ค่านิยมและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แสดงระดับความต้องการที่ต้องการให้บ้านใหม่ ในการท่องเที่ยวของ
ประเทศไทย 2546 – 2549 ของหนังงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (คบ)

ลำดับ	ความต้องการท่องเที่ยวตามการสำรวจครัวเรือน ประจำปี 2546 - 2549	มากที่สุด		น่าจะ		น้อย		น้อยที่สุด		\bar{X}	SD	ร้อยละ		
		คบ	คบ	คบ	คบ	คบ	คบ	คบ	คบ					
6	หากฯ. ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกับทุกฝ่ายใน ระบบประเทศไทย	62	24.9	99	39.8	77	30.9	11	4.4	-	-	3.85	0.84	หากฯ
7	หากฯ. เร่งรัดพัฒนาระบบทาชิน ในสิ่งที่สร้างมาตรฐานให้ก่อ ประโยชน์ที่กว้าง	64	25.7	87	34.9	88	35.3	10	4.0	-	-	3.82	0.86	หากฯ
8	หากฯ. ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกับทุกฝ่ายในระบบ ต่างประเทศ	55	22.1	135	54.2	54	21.7	5	2.0	-	-	3.96	0.72	หากฯ
9	หากฯ. เป็นองค์กรที่มีศักยภาพในการเดินธุรกิจ นานาชาติภายในและภายนอก	62	24.9	86	34.5	78	31.3	18	7.2	5	2.0	3.73	0.98	หากฯ
10	หากฯ. มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยเพื่อรองรับ การท่องเที่ยวและนวัตกรรมเชิงล้ำโลก	62	24.9	98	39.4	78	31.3	10	1.0	1	0.4	3.84	0.85	หากฯ
รวม										4.00	0.79	หากฯ		

จากตารางที่ 4.2 พบว่า บุคลากรของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานใหญ่มีความเห็น ต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทยปี 2546 – 2549 อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$) และทุกรายการของนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยว อยู่ในระดับมากทุกรายการ โดยมีความเห็นว่าการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยช่วยเพิ่มตลาดใหม่ของนักท่องเที่ยว ในการเดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทยรองลงมาได้แก่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยส่งเสริมให้การท่องเที่ยวมีบทบาทในการช่วยแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจให้ประเทศ และมีความคิดเห็นในระดับสุดท้ายได้แก่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นองค์กรที่มีศักยภาพในการแบ่งขันระดับนานาชาติภายในได้หลักธรรมนากิบาร์

ตารางที่ 4.3 จำนวนรือหอยจะคำนวณสำเร็จตามมาตรฐานคงที่ของน้ำทึบกับความติดเหนืดของและการจัดซื้อค่าใช้จ่ายที่เหมาะสม
ในระบบท่อส่งน้ำดื่มน้ำทั่วไปในประเทศไทย

ลำดับ	ค่ามิติให้มาการตัดต่อส่วนที่	น้ำที่สูด		น้ำทาก		น้ำฝน		น้ำเสีย		น้ำทิ้ง		\bar{X}	SD	ระดับ
		น้ำทิ้ง	น้ำทิ้ง	น้ำทิ้ง	น้ำทิ้ง	น้ำทิ้ง	น้ำทิ้ง	น้ำทิ้ง	น้ำทิ้ง	น้ำทิ้ง	น้ำทิ้ง			
1	ท่านให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีกับ พทท. สำหรับการวางแผนปรับปรุง โครงสร้างที่เกิดขึ้น	42	16.9	102	41	88	35.3	16	6.4	1	0.4	3.67	0.84	มาก
2	ในการประเมินดังน้ำหน้ามีผลประโยชน์สูง มากที่สุดของท่านและถือเป็นประโยชน์ที่มี ต่อ พทท. มานานซึ่งเป็นศูนย์กลาง	42	16.9	118	47.4	72	28.9	17	6.8	-	-	3.74	0.81	มาก
3	กษจจ.จัดทำแผนสามารรถปฏิรูปงาน ร่วมกับพนักงานที่มีภาระต้องหางาน	51	20.5	116	46.6	66	26.5	15	6.0	1	0.4	3.81	0.84	มาก
4	งานของท่านมีการปรับปรุงพัฒนาที่ตรงกับ วัตถุประสงค์ที่ลึกซึ้งของพทท.	46	18.5	127	51	65	26.1	10	4	4	0.4	3.83	0.78	มาก
5	พทท. 並將ให้พนักงานทราบถึง กระบวนการที่ขอรับอนุญาต	33	13.3	85	34.1	87	34.9	32	12.9	12	4.8	3.38	1.02	ปาน กลาง

ตารางที่ 4.3 ร้านค้า ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ตัวนับเฉียงบานมาตรฐานเดียวตัวความติด鲱น์ที่เก็บมาหลักของรัฐบาลของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พนักงาน
อย่างก้าวการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (๑๙)

ลำดับ	ความติด鲱น์การท่องเที่ยวแห่งชาติ	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		\bar{X}	SD	ร้อย%
		คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน			
6	พหุ. เมื่อนักท่องเที่ยวเป็นทึ่ม	31	12.4	87	34.9	87	34.9	30	12	14	5.6	3.37	1.03	มาก
7	พหุ. มีการกำหนดของบทบาทของงานทำให้การปฏิบัติงานได้ถูกต้องและคล่องแคล่ว	40	16.1	106	42.6	77	30.9	22	8.8	4	1.6	3.63	0.91	มาก
8	พหุ. มีการกำหนดบทบาทให้เหมาะสมกับผู้ใช้ที่พิเศษของผู้คน เช่น พนักงานที่ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาด้านอาชญากรรม ภัยธรรมชาติ เป็นต้น	39	15.7	98	39.4	79	31.7	25	10	8	3.2	3.54	0.97	มาก
9	กองงานแต่ละกองให้ความร่วงเมื่อกันติด กิจกรรมงานต่างๆ	62	24.9	113	45.4	60	24.1	8	3.2	6	2.4	3.87	0.90	มาก
10	พหุ. มีการจัดสรรงบประมาณและวางแผนชัดเจน การปฏิบัติงานที่เหมาะสมในทุกหน้างาน	67	26.9	126	50.6	49	19.7	7	2.8	-	-	4.02	0.76	มาก

ตารางที่ 4.3 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงมาตรฐานตัวแปรความก้าวหน้าสัมฤทธิ์ทางการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
ในชุมชนงานองค์การการท่องเที่ยวและประเพณี (๑๙)

ลำดับ	ความคิดเห็นนักการตัดสินใจ การท่องเที่ยวและประเพณี	มากที่สุด		น่าจะ		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		\bar{X}	SD	ร้อย%
		มาก	น่าจะ	น่าจะ	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มาก	น่าจะ	น้อย	น้อยที่สุด			
11	หากฯ นึกว่าต้องหันหนอนการท่องเที่ยว แนวโน้มแม่ล็อตเด่น	58	23.3	69	27.7	96	38.6	23	9.2	3	1.2	3.63	0.98	摩托
12	หากฯ ให้โอกาสพัฒนา “ลีลาวดีย์” แนวความคิดใหม่เพื่อพัฒนาภาระรวม งานพ่อ娘 ได้ร่วมเดินไป	52	20.9	60	24.1	108	43.4	24	9.6	5	2.0	3.52	0.99	摩托
13	การพัฒนาการท่องเที่ยวน้ำงาม ในลักษณะเดิมที่ก้าวหน้าเรื่อยๆ สถานการณ์ เดิมๆ ก้าว จะมีการดำเนินการทางรัฐบาล ให้สนับสนุนทุกคน	50	20.1	68	27.3	100	40.2	26	10.4	5	2.0	3.53	0.99	摩托
14	เงินเดือนลงทะเบียนอาชญากรรม งานทำบ้านมีความหมายตามที่ปรับปรุงมา เพิ่มขึ้น	42	16.9	67	26.9	93	37.3	36	14.5	11	4.4	3.38	1.06	มอเตอร์

ตารางที่ 4.3 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยง楠 ความแคลนและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนเพื่อเข้ามหาวิทยาลัย
“ขายของหนังงานองค์กรการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย” (ต่อ)

ลำดับ	ความคิดเห็นการจัดตั้งสำนัก	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		\bar{X}	SD	ผลลัพธ์
		มาก	มาก	ปานกลาง	ปานกลาง	น้อย	น้อย	มาก	มาก	น้อย	น้อย			
15	ททท. มีการประเมินผลงานตามความชำนาญ ความสามารถอย่างถูกต้องและมีศรีธรรม	47	18.9	69	27.7	84	33.7	34	13.7	15	6.0	3.40	1.12	บ้าน ตลาด
16	ททท. สนับสนุนในการซื้อขาย เช่น แนะนำและปรับปรุงรัฐภารท่องเที่ยว ต่างๆ	54	21.7	74	29.7	78	31.3	34	13.7	9	3.6	3.52	1.08	บ้าน ตลาด
17	ททท. ให้การสนับสนุนให้มีความเรียบ ง่ายด้านในทำนองนองของการบริการ	49	19.7	74	29.7	82	32.9	34	13.7	10	4	3.47	1.07	บ้าน ตลาด
18	ททท. มีการจัดการที่ดีและสร้างแรงจูงใจ สำหรับการรักษาคุณภาพในองค์กร การใช้ ชีวิตริมาน	43	17.3	79	31.7	88	35.3	27	10.8	12	4.8	3.47	1.04	บ้าน ตลาด
19	ททท. มีการประเมินผลงานตามความชำนาญ ความสามารถอย่างถูกต้องและมีศรีธรรม	41	16.5	74	29.7	97	39	31	12.4	6	2.4	3.45	0.98	บ้าน ตลาด

ตามตารางที่ 4.3 จำนวน ร้อยละ กำเนิดสิ่งมีชีวิตในประเทศไทยและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการอนุรักษ์ธรรมชาติขององค์กร การทำกิจกรรมทางประมงไทย ของผู้คนงานองค์กรการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (๗๐)

4.3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อายุการทำงานและ ตำแหน่งทางการบริหารในการท่องเที่ยวประเทศไทยแตกต่างกัน ต่อนโยนนายการส่งเสริมการ ท่องเที่ยวของประเทศไทยปี 2546 – 2549 และหลักการจัดองค์การ

จากข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามเดิม การศึกษาความคิดเห็นต่อการจัดองค์การของ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มาทดสอบสมมติฐานของการวิจัยที่ว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีคุณลักษณะ ส่วนบุคคลแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อนโยนนายการส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทย 2546 – 2549 และหลักการจัดองค์การแตกต่างกัน โดยการทดสอบสมมติฐานของการวิจัยได้ใช้โปรแกรม SPSS For Windows (Vision 13.0) ด้วยสถิติทดสอบที่ statistic และ เอฟ statistic เพื่อทดสอบ ความแตกต่างระหว่างตัวแปรในสมมติฐานในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นต่อนโยนนายการส่งเสริมการ ท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยระหว่างเพศชายและเพศหญิง

ความคิดเห็นต่อนโยนนายการส่งเสริมการท่องเที่ยว แห่งประเทศไทยปี 2546-2549	เพศ				t	P_value		
	เพศชาย		เพศหญิง					
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD				
1. กทท. สามารถสร้างงานให้กับประชาชนและเพิ่มรายได้ ให้กับประเทศ	4.31	0.69	4.24	0.70	0.16	0.69		
2. กทท. ส่งเสริมให้การท่องเที่ยวมีบทบาทในการช่วยแก้ไข ปัญหาเศรษฐกิจ ให้ประเทศไทย	4.39	0.65	4.23	0.69	0.13	0.71		
3. กทท. ช่วยเพิ่มตลาดใหม่ของนักท่องเที่ยวในการเดินทางมา ท่องเที่ยวประเทศไทย	4.44	0.64	4.26	0.67	0.00	0.92		
4. ส่งเสริมและพัฒนาการ การดำเนินงานด้านการตลาดเชิงรุก	4.21	0.71	3.80	0.72	0.25	0.87		
5. กทท. ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกับทุกฝ่ายใน ระดับประเทศ	4.07	0.82	3.81	0.80	0.10	0.74		
6. กทท. ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกับทุกฝ่ายในระดับ ต่างประเทศ	3.98	0.85	3.75	0.82	0.79	0.37		
7. กทท. เป็นองค์กรที่มีศักยภาพในการแข่งขันกับระดับ นานาชาติภายใต้หลักธรรมาภิบาล	4.06	0.82	3.65	0.85	1.42	0.37		

ตารางที่ 4.4 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยไทยปี2546-2549

ความคิดเห็นต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยปี2546-2549	เพศ				t	P_value		
	เพศชาย		เพศหญิง					
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD				
8. ททท. มีองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการตลาด	4.12	0.76	3.85	0.66	2.71	0.10		
9. ททท. มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยเพื่อรับรองรับการท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวต่างประเทศได้ดี	3.93	0.96	3.57	0.96	0.14	0.70		
10. ททท. เร่งรัดพัฒนาระบบท่องเที่ยวในไทยให้ทันสมัยเพื่อการท่องเที่ยว	3.97	0.82	3.75	0.85	0.31	0.57		
รวม	4.14	0.77	3.89	0.77	0.60	0.60		

จากตารางที่ 4.4 พบว่าเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ0.05

**ตารางที่ 4.5 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นต่อหลักการจัดองค์กรการท่องเที่ยว
ท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยระหว่างเพศชายและเพศหญิง**

ความคิดเห็นต่อหลักการจัดองค์กรการท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย	เพศ				t	P_value		
	เพศชาย		เพศหญิง					
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD				
1. ททท. มีการกำหนดขอบเขตของงานทำให้การปฏิบัติงานได้ ถูกต้องและคล่องตัว	3.85	0.88	3.54	0.78	1.71	0.19		
2. ททท. เมืองให้พนักงานทราบถึงภาระหน้าที่ของตน ไว้อย่างชัดเจน	3.94	0.88	3.59	0.72	2.58	0.10		
3. งานของท่านมีการปฏิบัติงานที่ตรงกับวัตถุประสงค์หลักของ ททท.	3.90	0.90	3.74	0.79	1.81	0.18		
4. กองงานของท่านสามารถปฏิบัติงานร่วมกันตามเป้าหมายหลัก ของ ททท.	3.93	0.83	3.75	0.73	0.86	0.35		
5. ททท. มีการแบ่งงานให้บุคคลการทำงานตรงกับคุณภาพและความ สามารถ	3.59	1.10	3.23	0.93	5.04	0.26		
6. ททท. มีการกำหนดให้บุคคลที่ทำงานตรงกับคุณภาพและความ สามารถ	3.54	1.07	3.23	0.98	1.93	0.16		
7. ททท. มีการออกกฎระเบียบที่เหมาะสมสมดุลชัดเจนและแจ้งให้ พนักงานได้รับทราบ	3.85	0.87	3.46	0.90	2.69	0.10		
8. ททท. มีการกำหนดบทลงโทษที่เหมาะสมสมกับผู้กระทำผิดหรือฝ่า ศีนต่อกฎระเบียบที่กำหนดให้	3.75	1.02	3.39	0.91	1.34	0.24		
9. ในการปฏิบัติงานหากมีผลประโยชน์ขัดแย้งกันที่ยวห้องท่านจะเลือก ผลประโยชน์ที่มีต่อ ททท. มากเป็นอันดับแรก	3.95	0.99	3.81	0.83	2.13	0.14		
10. ท่านให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีกับ ททท. สำหรับการวางแผน ปรับลดค่าใช้จ่ายที่เกินชั้น	4.16	0.76	3.91	0.74	1.69	0.19		
11. ททท. มีการจัดสวัสดิการและรางวัลตอบแทนการปฏิบัติงานที่ เหมาะสมกับพนักงาน	3.90	0.99	3.42	0.91	1.42	0.23		
12. เงินเดือนและผลตอบแทนอื่นๆของกองงานท่านมีความ เหมาะสมกับปริมาณงานที่ปฏิบัติ	3.83	0.98	3.29	0.93	3.08	0.08		
13. ททท. มีการจัดลำดับชั้นตอนการท่องเที่ยวที่เหมาะสมและชัดเจน	3.83	0.92	3.30	0.98	0.00	0.95		

ตารางที่ 4.5 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นต่อหลักการจัดองค์การ ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยระหว่างเพศชายและเพศหญิง (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อหลักการจัดองค์การการท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย	เพศ				t	P_value
	เพศชาย		เพศหญิง			
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
14. ททท. มีการจัดระเบียบในการปฏิบัติงานที่ไม่ชัดเจนและมีความสัมพันธ์กับงานอื่นๆ ทำให้สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างเป็นระบบ	3.75	0.96	3.09	1.05	0.00	0.97
15. ททท. มีการประเมินผลงานตามความรู้ความสามารถสามารถตอบย่างถูกต้องและมุติธรรม	3.68	1.05	3.81	1.12	0.46	0.83
16. การพิจารณาการกระทำการใดๆของพนักงานในลักษณะเดียวกันหรือสถานการณ์เดียวกัน จะมีการดำเนินการทางวินัยเท่าเทียมกันทุกคน	3.87	1.05	3.26	1.03	0.00	0.99
17. ททท. ให้การสนับสนุนให้มีความเริ่มต้นก้าวหน้าในตำแหน่งงานอย่างมีเสถียรภาพ	3.69	1.00	3.31	1.10	0.59	0.44
18. ททท. มีการจัดการที่ดีและสร้างแรงจูงใจสำหรับการรักษาบุคลากรในองค์กรให้ซึ่งกันและกัน	3.78	0.94	3.23	1.06	0.68	0.40
19. ททท. สนับสนุนในการจัดทำข้อเสนอแนะและปรับปรุงวิธีการทำงานในส่วนต่างๆ	3.79	0.93	3.20	0.95	0.33	0.56
20. ททท. ให้โอกาสพนักงานได้เสนอแนะความคิดใหม่ๆเพื่อพัฒนาภาระงานต่างๆได้อย่างเต็มที่	3.82	0.94	3.34	0.93	0.07	0.78
21. ททท. เน้นการทำงานเป็นทีม	3.86	0.99	3.49	0.95	0.02	0.86
22. กองงานแต่ละกองให้ความร่วมมือกันคิดกิจกรรมงานต่างๆ	3.88	1.00	3.37	0.88	0.61	0.43
รวม	3.82	0.90	3.44	0.91	1.32	0.42

จากตารางที่ 4.5 พนบฯ เพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อหลักการจัดองค์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

**ตารางที่ 4.6 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อ
นโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยของบุคลากรที่มีอายุแตกต่างกัน**

ความคิดเห็นต่อนโยบายการส่งเสริม การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยปี2546-2549	SS	DF	MS	F	P_value
1. ททท. สามารถสร้างงานให้กับประชาชนและเพิ่ม รายได้ให้กับประเทศ	12.40 108.56 120.96	3 245 248	4.13 0.44	9.33	0.00
2. ททท. ส่งเสริมให้การท่องเที่ยวมีบทบาทในการ ช่วยแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจให้ประเทศ	4.89 109.51 14.41	3 245 248	1.63 0.44	3.65	0.01
3. ททท. ช่วยเพิ่มผลิตภัณฑ์ของนักท่องเที่ยวในการ เดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทย	0.27 109.39 109.66	3 245 248	0.90 0.44	0.20	0.89
4. ส่งเสริมและพัฒนาการ การค้าเนินงานด้าน การตลาดเชิงรุก	9.41 129.48 138.99	3 245 248	3.13 0.52	5.94	0.00
5. ททท. ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกับทุกฝ่ายใน ระดับประเทศ	5.92 161.62 167.54	3 245 248	1.97 0.66	2.99	0.32
6. ททท. ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกับทุกฝ่ายใน ระดับต่างประเทศ	2.91 174.58 177.59	3 245 248	0.97 0.71	1.36	0.25
7. ททท. เป็นองค์กรที่มีศักยภาพในการแข่งขันกับ ระดับนานาชาติภายใต้หลักธรรมาภิบาล	9.01 175.20 184.21	3 245 248	3.00 0.71	4.20	0.00
8. ททท. มีองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการตลาด	5.90 122.76 128.66	3 245 248	1.96 0.50	3.92	0.00
9. ททท. มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย เพื่อรับรู้การท่าธุรกิจบนระบบเครือข่าย อินเตอร์เน็ต	15.83 223.13 238.96	3 245 248	5.28 0.91	5.79	0.00
10. ททท. เร่งรัดพัฒนาระบบทek ในไลอ้อนาร์ตน์ เพื่อการท่องเที่ยว	4.80 178.09 182.89	3 245 248	1.60 0.72	2.20	0.08

จากตารางที่ 4.6 พบว่าความคิดเห็นต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ของบุคลากรที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี มีความคิดเห็นต่อนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายค้านพนเรื่อง การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสามารถสร้างงานให้กับประชาชนและเพิ่มรายได้ให้กับประเทศ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสามารถสร้างงานให้กับประเทศไทยและเพิ่มรายได้ให้กับประเทศไทย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีส่วนในการการค้าเนินงานด้านการตลาดเชิงรุก การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นองค์กรที่มีศักยภาพในการแบ่งขันกับระดับนานาชาติภายใต้หลักธรรมาภิบาล การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการตลาด และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยเพื่อรับรองรับการทำธุรกรรมบนระบบเครือข่ายอินเตอร์เน็ต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.7 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยว ด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสามารถสร้างงานให้กับประชาชนและเพิ่มรายได้ ให้กับประเทศไทยโดยจำแนกตามอายุ

อายุ	ผลค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็น				
	\bar{X}	ไม่เกิน 25 ปี	25-30 ปี	31-40 ปี	41 ปีขึ้นไป
		3.92	4.27	4.30	4.69
ไม่เกิน 25 ปี	3.92	-	-0.35*	-0.38*	-0.76*
25- 30 ปี	4.27			-0.02	-0.41*
31-40 ปี	4.30			-	-0.38*
41 ปีขึ้นไป	4.69				-

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.7 พบว่าความคิดเห็นต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสามารถสร้างงานให้กับประชาชนและเพิ่มรายได้ให้กับประเทศ ของบุคลากรที่มี อายุ 41 ปีขึ้นไปมีความคิดเห็นสูงกว่าทุกระดับอายุและอาชีวไม่เกิน 25 ปีมีความคิดเห็นในระดับต่ำกว่า อายุ 25 - 30 ปี และ 31 - 40 ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.8 ทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยส่งเสริมให้การท่องเที่ยวมีบทบาทในการซ่วยแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจให้ประเทศไทย โดยจำแนกตามอายุ

อายุ	\bar{X}	ผลต่างค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็น			
		ไม่เกิน 25 ปี	25-30 ปี	31-40 ปี	41 ปีขึ้นไป
		4.04	4.33	4.36	4.46
ไม่เกิน 25 ปี	4.04	-	-0.29	-0.33*	-0.42*
25-30 ปี	4.33			-0.031	-0.12
31-40 ปี	4.36			-	-0.93
41 ปีขึ้นไป	4.46				-

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.8 พบว่าความคิดเห็นต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยส่งเสริมให้การท่องเที่ยวมีบทบาทในการซ่วยแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจให้ประเทศของบุคลากรที่มี อายุ 41 ปีขึ้นไปสูงกว่าอายุไม่เกิน 25 ปีและอายุ 31 - 40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ไม่พบความแตกต่าง

**ตารางที่ 4.9 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคุ่งของระดับความคิดเห็นต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยว
ด้านส่งเสริมและพัฒนาการการดำเนินงานด้านการตลาดเชิงรุก โดยจำแนกตามอายุ**

อายุ	\bar{X}	ผลต่างค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็น			
		ไม่เกิน 25 ปี	25-30 ปี	31 – 40 ปี	41 ปีขึ้นไป
		3.67	3.94	4.05	4.31
ไม่เกิน 25 ปี	3.67	-	-0.27	-0.38*	-0.64*
25-30 ปี	3.94			-0.11	-0.37
31 -40 ปี	4.05			-	-0.26
41 ปีขึ้นไป	4.31				-

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.9 พบว่าความคิดเห็นต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านส่งเสริมและพัฒนาการการดำเนินงานด้านการตลาดเชิงรุกของบุคลากรที่มี อายุ 41 ปีขึ้นไปสูงกว่าอายุไม่เกิน 25 ปี อายุ 31 – 40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.10 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายวุ่นของระดับความคิดเห็น ต่อไปนี้โดยการส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นองค์กรที่มีศักยภาพในการแข่งขัน กับระดับนานาชาติภายในได้หลักธรรมมาภิบาล โดยจำแนกตามอายุ

อายุ	\bar{x}	ผลต่างค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็น			
		ไม่เกิน 25 ปี	25-30 ปี	31-40 ปี	41 ปีขึ้นไป
		3.62	3.77	3.81	4.26
ไม่เกิน 25 ปี	3.62	-	-0.16	-0.20	-0.64*
30 -25 ปี	3.77			-0.039	-0.48
31 - 40 ปี	3.81			-	-0.44
41 ปีขึ้นไป	4.26				-

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.10 พบว่าความคิดเห็นต่อ นโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นองค์กรที่มีศักยภาพในการแข่งขัน กับระดับนานาชาติภายในได้ หลักธรรมมาภิบาลของบุคลากรที่มี อายุ 41 ปีขึ้นไปสูงกว่าอายุไม่เกิน 25 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.11 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคุ่งของระดับความคิดเห็น ต่อนโยนการส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มีองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการตลาดโดยจำแนกตามอายุ

อายุ	\bar{X}	ผลต่างค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็น			
		ไม่เกิน 25 ปี	25-30 ปี	31-40 ปี	41 ปีขึ้นไป
ไม่เกิน 25 ปี	3.90	-	-0.025	-0.012	-0.44*
25-30 ปี	3.88	-	-	-0.037	-0.46*
31-40 ปี	3.92	-	-	-	-0.43*
41 ปีขึ้นไป	3.34	-	-	-	-

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.11 พบร่วมกับความคิดเห็นต่อนโยนการส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการตลาดของบุคลากรที่มี อายุ 41 ปีขึ้นไปมีความคิดเห็นสูงกว่าทุกรุ่นอายุ อ่าร์มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.12 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคุ่ของระดับความคิดเห็น ต่อไปนี้จากการส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยเพื่อรองรับการทำธุรกรรมบนระบบเครือข่ายอินเตอร์เน็ต โดยจำแนกตามอายุ

อายุ	\bar{X}	ผลต่างค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็น			
		ไม่เกิน 25 ปี	25-30 ปี	31-40 ปี	41 ปีขึ้นไป
		3.96	3.73	3.46	4.16
ไม่เกิน 25 ปี	3.96	-	-0.23	-0.50*	-0.18
25-30 ปี	3.73	-	-	-0.27	-0.42
31-40 ปี	3.46	-	-	-	-0.68*
41 ปีขึ้นไป	4.16	-	-	-	-

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.12 พนวณความคิดเห็น ต่อไปนี้จากการส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยเพื่อรองรับการทำธุรกรรมบนระบบเครือข่ายอินเตอร์เน็ตของบุคลากรที่มี อายุ 31 – 40 ปี มีความคิดเห็นสูงกว่าอายุไม่เกิน 25 ปี และอายุ 41 ปีขึ้นไปมีความคิดเห็นสูงกว่าอายุ 31-40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ไม่พบความแตกต่าง

**ตารางที่ 4.13 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ของความคิดเห็นต่อ
หลักการขัดองค์การการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยของบุคลากรที่มีอายุแตกต่างกัน**

ความคิดเห็นต่อหลักการจัดการองค์การ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	SS	DF	MS	F	P_value
1. ททท. มีการกำหนดขอบเขตของงานท้าให้การ ปฏิบัติงานได้อย่างต้องและกล่องด้วย	1.63 175.01 176.64	3 245 248	0.54 0.71	0.76	0.51
2. ททท. แจ้งให้พนักงานทราบถึงภาระหน้าที่ของ ตนไว้อย่างชัดเจน	1.84 163.70 165.54	3 245 248	0.61 0.66	0.91	0.43
3. งานของท่านมีการปฏิบัติงานที่ตรงกับ วัสดุประสงค์หลักของ ททท.	0.67 176.07 176.74	3 245 248	0.22 0.71	0.31	0.81
4. กองงานของท่านสามารถปฏิบัติงานร่วมกันตาม เป้าหมายหลักของ ททท.	0.20 152.71 152.91	3 245 248	0.06 0.62	0.10	0.95
5. ททท. มีการเบ่งงานให้บุคลากรปฏิบัติได้ตรง ตามความถนัด	6.89 253.86 260.75	3 245 248	2.29 1.03	2.21	0.08
6. ททท. มีการกำหนดให้บุคลากรท่องเที่ยวตรงกับคุณภาพ และความสามารถ	5.76 257.97 263.74	3 245 248	1.92 1.05	1.82	0.14
7. ททท. มีการออกกฎระเบียบที่เหมาะสมและ ชัดเจนและแจ้งให้พนักงานได้รับทราบ	6.02 200.24 206.26	3 245 248	2.00 0.81	2.45	0.06
8. ททท. มีการกำหนดบทลงโทษที่เหมาะสมกับ ผู้กระทำผิดหรือฝ่าฝืนต่อกฎระเบียบที่กำหนดให้	10.24 227.56 237.80	3 245 248	3.41 0.92	3.67	0.01
9. ในการปฏิบัติงานหากมีผลประโยชน์เข้ามา เกี่ยวข้องท่านจะเลือกผลประโยชน์ที่มีต่อ ททท. มาก เป็นอันดับแรก	8.75 195.13 203.88	3 245 248	2.91 0.79	3.66	0.01

ตารางที่ 4.13 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อหลักการจัดองค์การการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยของบุคลากรที่มีอายุแตกต่างกัน (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อหลักการจัดการองค์การ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	SS	DF	MS	F	P_value
10. ท่านให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีกับ ททท. สำหรับการวางแผนปรับลดค่าใช้จ่ายที่เกินชั้น	3.98 139.95 143.93	3 245 248	1.32 0.57	2.32	0.07
11. ททท. มีการจัดสวัสดิการและรางวัลตอบแทน การปฏิบัติงานที่เหมาะสมให้กับพนักงาน	4.94 233.32 238.26	3 245 248	1.64 0.95	1.73	0.16
12. เงินเดือนและผลตอบแทนอื่นๆของกองงานท่าน มีความเหมาะสมกับภาระงานที่ปฏิบัติ	7.20 236.92 244.12	3 245 248	2.40 0.96	2.48	0.06
13. ททท. มีการจัดลำดับขั้นตอนการทำงานที่ เหมาะสมและชัดเจน	1.74 242.28 244.02	3 245 248	0.58 0.98	0.58	0.62
14. ททท. มีการจัดระเบียบในการปฏิบัติงานที่ไม่ ซ้ำซ้อนและมีความสัมพันธ์กับงานอื่นๆ ทำให้ สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างเป็นระเบียบ	7.54 272.72 280.26	3 245 248	2.51 1.11	2.25	0.08
15. ททท. มีการประเมินผลงานตามความรู้ ความสามารถของบุคคลด้วยมาตรฐานและยุทธิกรรม	2.35 309.28 311.63	3 245 248	0.78 1.26	0.62	0.60
16. การพิจารณาการกระทำสำคัญของพนักงานใน ลักษณะเดียวกันหรือสถานการณ์เดียวกัน จะมีการ ดำเนินการทางวินัยเท่าที่เข้มกันทุกคน	3.15 288.97 292.12	3 245 248	1.05 1.18	0.89	0.44
17. ททท. ให้การสนับสนุนให้มีความเจริญก้าวหน้า ในตำแหน่งงานอย่างมีเสถียรภาพ	5.38 282.69 288.08	3 245 248	1.79 1.15	1.55	0.20
18. ททท. มีการจัดการที่ดีและสร้างแรงจูงใจ สำหรับการรักษาบุคลากรในองค์การให้ยั่งยืนนาน	6.70 267.10 273.80	3 245 248	2.23 1.09	2.04	0.10
19. ททท. สนับสนุนในการจัดทำข้อเสนอแนะและ ปรับปรุงวิธีการทำงานในส่วนต่างๆ	4.09 237.62 241.71	3 245 248	1.36 0.97	1.40	0.24

ตารางที่ 4.13 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อหลักการจัดองค์การการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยของบุคลากรที่มีอายุแตกต่างกัน (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อหลักการจัดการองค์การการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	SS	DF	MS	F	P_value
20. ททท. ให้โอกาสพนักงานได้เสนอแนะความคิดใหม่ๆเพื่อพัฒนาภารกิจกรรมงานต่างๆได้อย่างเต็มที่	4.87 226.84 231.71	3 245 248	1.62 0.92	1.75	0.15
21. ททท. เม้นการทำงานเป็นทีม	7.16 234.02 241.18	3 245 248	2.38 0.95	2.50	0.06
22. กองงานแต่ละกองให้ความร่วมมือกันคิดกิจกรรมงานต่างๆ	1.34 230.87 232.21	3 245 248	0.44 0.94	0.47	0.70

จากตารางที่ 4.13 พบว่าความคิดเห็นต่อหลักการจัดองค์การการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ของบุคลากรที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อหลักการจัดองค์การ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายด้านพบว่า การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีการกำหนดบทลงโทษที่เหมาะสมกับผู้กระทำผิดหรือฝ่าฝืนต่องูรณะเป็นที่กำหนดไว้ และในการปฏิบัติงานหากมีผลประโยชน์เข้ามาเกี่ยวข้อง ท่านจะถือผลประโยชน์ที่มีต่อการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มาเป็นอันดับแรก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.14 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อหลักการจัดองค์การด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มีการกำหนดคงท้องไทยที่เหมาะสมกับผู้กระทำการพิเศษหรือฝ่ายสื่อต่อกฎระเบียบที่กำหนดให้ โดยจำแนกตามอายุ

อายุ	\bar{X}	ผลต่างค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็น			
		ไม่เกิน 25 ปี	25-30 ปี	31-40 ปี	41 ปีขึ้นไป
		3.85	3.42	3.38	3.77
ไม่เกิน 25 ปี	3.85	-	-0.42	-0.47*	-0.74
25-30 ปี	3.42			-0.049	-0.35
31-40 ปี	3.38			-	-0.40
41 ปีขึ้นไป	3.77	-			-

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.14 พบว่าความคิดเห็นต่อหลักการจัดองค์การด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มีการกำหนดคงท้องไทยที่เหมาะสมกับผู้กระทำการพิเศษหรือฝ่ายสื่อต่อกฎระเบียบที่กำหนดให้ของบุคลากรที่มี อายุ 31 – 40 ปี สูงกว่าอายุไม่เกิน 25 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.15 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายวัยของระดับความคิดเห็นต่อหลักการจัดองค์การด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยในการปฏิบัติงานหากมีผลประโยชน์เข้ามาเกี่ยวข้องท่านจะถือประโยชน์ที่มีค่า ททท. มาเป็นอันดับแรก โดยจำแนกตามอายุ

อายุ	\bar{x}	ผลต่างค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็น			
		ไม่เกิน 25 ปี	25-30 ปี	31-40 ปี	41 ปีขึ้นไป
		4.04	3.65	3.81	4.20
ไม่เกิน 25 ปี	4.04	-	0.39-0.42	0.23	-0.16
25-30 ปี	3.65		,	-0.16	-0.55*
31-40 ปี	3.81			-	-0.39
41 ปีขึ้นไป	4.20	-			-

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.15 พนวณว่าความคิดเห็นต่อหลักการจัดองค์การด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มีการกำหนดบทลงโทษที่เพิ่มมากขึ้นกับผู้กระทำผิดหรือฝ่าฝืนต่อกฎหมายที่กำหนดให้ของบุคลากรที่มี อายุ 41 ปีขึ้นไปสูงกว่าอายุ 25 - 30 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ไม่พบความแตกต่าง

**ตารางที่ 4.16 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อ
นโยบายการส่งเสริม การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยของบุคลากรที่มีการศึกษา
แตกต่างกัน**

ความคิดเห็นค่อนโดยนัยการส่งเสริมการท่องเที่ยว แห่งประเทศไทยปี2546-2549	SS	DF	MS	F	P_value
1. ททท. สามารถสร้างงานให้กับประชาชนและเพิ่ม รายได้ให้กับประเทศไทย	7.50 113.46 120.96	2 246 248	3.75 0.46	8.13	0.00
2. ททท. ส่งเสริมให้การท่องเที่ยวมีบทบาทในการ ช่วยแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจให้ประเทศไทย	4.01 110.39 114.41	2 246 248	2.00 0.44	4.47	0.01
3. ททท. ช่วยเพิ่มคาดหวังของนักท่องเที่ยวในการ เดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทย	0.64 109.01 109.65	2 246 248	0.32 0.44	0.73	0.48
4. ส่งเสริมและพัฒนาการ การดำเนินงานด้าน การตลาดเชิงรุก	7.99 130.90 138.99	2 246 248	3.99 0.53	7.50	0.00
5. ททท. ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกับทุกฝ่ายใน ระดับประเทศ	2.73 164.81 167.54	2 246 248	1.36 0.67	2.04	0.13
6. ททท. ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกับทุกฝ่ายใน ระดับต่างประเทศ	1.96 175.53 177.50	2 246 248	0.98 0.71	1.37	0.25
7. ททท. เป็นองค์กรที่มีศักยภาพในการแข่งขันกับ ระดับนานาชาติภายใต้หลักธรรมาภิบาล	5.23 178.99 184.22	2 246 248	2.61 0.72	3.59	0.02
8. ททท. มีองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการตลาด	3.39 125.27 128.67	2 246 248	1.69 0.50	3.33	0.03
9. ททท. มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย เพื่อรับการท่องเที่ยวและกระบวนการเครือข่าย อินเตอร์เน็ต	0.18 238.78 238.96	2 246 248	0.90 0.97	0.09	0.91
10. ททท. เร่งรัดพัฒนาระบบท่องเที่ยว เพื่อการท่องเที่ยว	0.50 182.38 182.88	2 246 248	0.25 0.74	0.34	0.71

จากการที่ 4.16 แสดงว่าความคิดเห็นก็ตามแต่กันต่อ นโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย บุคลากรที่มีการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อ นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณาในรายค้านมีความแตกต่างกันในค้าน การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสามารถสร้างงานให้กับประชาชนและเพิ่มรายได้ให้กับประเทศ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยส่งเสริมให้การท่องเที่ยว มีบทบาทในการช่วยแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจให้ประเทศ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยส่งเสริมและพัฒนาการ การดำเนินงานด้านการตลาดเชิงรุก การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นองค์กรที่มีศักยภาพในการแข่งขันระดับนานาชาติภายใต้หลักธรรมาภิบาล และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการตลาดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.17 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคุ่ของระดับความคิดเห็น ต่อ นโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวค้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สามารถสร้างงานให้กับประชาชนและเพิ่มรายได้ให้กับประเทศโดยจำแนกตามการศึกษา

ระดับการศึกษา	\bar{X}	ผลต่างค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็น		
		ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโทขึ้นไป
		3.80	4.34	4.33
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.80	-	-0.54*	-0.53*
ปริญญาตรี	4.34			0.08
ปริญญาโทขึ้นไป	4.33			-

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการที่ 4.17 พบร่วมกับความคิดเห็นต่อ นโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวค้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสามารถสร้างงานให้กับประชาชนและเพิ่มรายได้ให้กับประเทศของบุคลากรที่มี ระดับการศึกษาปริญญาโทขึ้นไปมีความคิดเห็นสูงกว่าระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญา

ตรีและระดับการศึกษาปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.18 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ส่งเสริมให้การท่องเที่ยวมีบทบาทในการช่วยแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจให้ประเทศโดยจำแนกตามการศึกษา

ระดับการศึกษา	\bar{X}	ผลค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็น		
		ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโทขึ้นไป
		4.00	4.30	4.45
ต่ำกว่าปริญญาตรี	4.00	-	-0.30	-0.45*
ปริญญาตรี	4.30			-0.15
ปริญญาโทขึ้นไป	4.45			-

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.18 ความคิดเห็นต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยส่งเสริมให้การท่องเที่ยวมีบทบาทในการช่วยแก้ไข ปัญหาเศรษฐกิจให้ประเทศของบุคลากรที่มี ระดับการศึกษาปริญญาโทขึ้นไปมีความคิดเห็นสูงกว่าระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.19 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยส่งเสริมและพัฒนาการ การดำเนินงานด้านการตลาดเชิงรุก โดยจำแนกตามการศึกษา

ระดับการศึกษา <i>X</i>	ผลต่างค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็น		
	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโทขึ้นไป
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.60	3.96	4.24
ปริญญาตรี	3.60	-	-0.36*
ปริญญาโทขึ้นไป	3.96	-	0.27
ปริญญาโทขึ้นไป	4.24	-	-

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.19 พบว่าความความคิดเห็นต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยส่งเสริมและพัฒนาการ การดำเนินงานด้านการตลาดเชิงรุกของบุคลากรที่มี ระดับการศึกษาปริญญาโทขึ้นไปมีความคิดเห็นสูงกว่าระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและระดับการศึกษาปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.20 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับความคิดเห็น ต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นองค์กรที่มีศักยภาพในการแข่งขัน กับระดับนานาชาติภายในให้หลักธรรมมาภิบาลโดยจำแนกตามการศึกษา

ระดับการศึกษา	<i>X</i>	ผลค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็น		
		ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโทขึ้นไป
		3.50	3.82	4.02
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.50	-	-0.32	-0.52*
ปริญญาตรี	3.82			0.20
ปริญญาโทขึ้นไป	4.02			-

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.20 พบว่าความคิดเห็นต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นองค์กรที่มีศักยภาพในการแข่งขันกับระดับนานาชาติภายในให้หลักธรรมมาภิบาลของบุคลากรที่มี ระดับการศึกษาปริญญาโทขึ้นไปมีความคิดเห็นสูงกว่าระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.21 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับความคิดเห็น ต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการตลาด โดยจำแนกตามการศึกษา

ระดับการศึกษา <i>X</i>	ผลต่างค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็น		
	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโทขึ้นไป
	3.87	3.91	4.18
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.87	-	-0.04
ปริญญาตรี	3.91	-	-0.27*
ปริญญาโทขึ้นไป	4.18	-	-

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.21 พบว่าความคิดเห็นต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการตลาดของบุคลากรที่มี ระดับการศึกษาปริญญาโทขึ้นไปมีความคิดเห็นสูงกว่าระดับการศึกษาปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ไม่พบความแตกต่าง

**ตารางที่ 4.22 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อ
หลักการจัดองค์การการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยของบุคลากร ที่มีการศึกษา
แตกต่างกัน**

ความคิดเห็นต่อหลักการจัดการองค์การ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	SS	DF	MS	F	P_value
1. ททท. มีการกำหนดขอบเขตของงานท้าให้การ ปฏิบัติงานได้ถูกต้องและคล่องตัว	0.79 175.85 176.65	2 246 248	0.39 0.71	0.55	0.57
2. ททท. แจ้งให้พนักงานทราบถึงภาระหน้าที่ของ ตนไว้อย่างชัดเจน	0.88 164.66 165.54	2 246 248	0.44 0.66	0.66	0.51
3. งานของท่านมีการปฏิบัติงานที่ตรงกับ วัฒนธรรมที่หลักของ ททท.	1.17 175.57 176.74	2 246 248	0.58 0.71	0.82	0.44
4. กองงานของท่านสามารถปฏิบัติงานร่วมกันตาม เป้าหมายหลักของ ททท.	0.71 152.20 152.91	2 246 248	0.35 0.61	0.57	0.56
5. ททท. มีการแบ่งงานให้บุคลากรปฏิบัติได้ตรง ตามความถนัด	1.68 259.07 260.75	2 246 248	0.84 1.05	0.79	0.45
6. ททท. มีการกำหนดให้บุคลากรท่องเที่ยวกับคุณภาพ และความสามารถ	1.31 262.42 263.73	2 246 248	0.65 1.06	0.61	0.54
7. ททท. มีการออกกฎระเบียบที่เหมาะสมและ ชัดเจนและแจ้งให้พนักงานได้รับทราบ	2.09 204.17 206.26	2 246 248	1.04 0.83	1.26	0.28
8. ททท. มีการกำหนดบทลงโทษที่เหมาะสมกับ ผู้กระทำผิดหรือฝ่าฝืนต่อกฎระเบียบที่กำหนดให้	1.37 236.43 237.80	2 246 248	0.68 0.96	0.71	0.49
9. ในกระบวนการทางนักประโภคท่องเที่ยว เดียวของท่านจะดึงผลประโยชน์ที่มีค่า ททท. ไม่ เป็นอันดับแรก	4.65 199.23 203.88	2 246 248	2.32 0.81	2.87	0.05
10. ท่านให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีกับ ททท. สำหรับการวางแผนปรับลดค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น	4.09 139.83 143.92	2 246 248	2.04 0.56	3.60	0.02

**ตารางที่ 4.22 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อ
หลักการจัดองค์การการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยของบุคลากร ที่มีการศึกษา
แตกต่างกัน (ต่อ)**

ความคิดเห็นต่อหลักการจัดการองค์การ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	SS	DF	MS	F	P_value
11. ททท. มีการจัดสวัสดิการและรางวัลตอบแทน การปฏิบัติงานที่เหมาะสมให้กับพนักงาน	4.34 233.91 238.25	2 246 248	2.17 0.95	2.28	0.10
12. เงินเดือนและผลตอบแทนอันดับของงานท่าน มีความเหมาะสมกับภาระงานที่ปฏิบัติ	5.88 238.24 244.12	2 246 248	2.94 0.96	3.03	0.05
13. ททท. มีการจัดลำดับขั้นตอนการทำงานที่ เหมาะสมและชัดเจน	0.88 243.14 244.02	2 246 248	0.44 0.98	0.44	0.64
14. ททท. มีการจัดระเบียบในการปฏิบัติงานที่ไม่ ซ้ำซ้อนและมีความสัมพันธ์กับงานอื่นๆ ทำให้ สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างเป็นระบบ	2.50 277.75 280.26	2 246 248	1.25 1.29	0.44	0.64
15. ททท. มีการประเมินผลงานตามความรู้ ความสามารถอย่างถูกต้องและยุติธรรม	3.29 308.34 311.63	2 246 248	1.64 1.25	1.31	0.27
16. การพัฒนาการกระทำการพิเศษของพนักงานใน ลักษณะเดียวกันหรือสถานการณ์เดียวกัน จะมีการ ดำเนินการทางวินัยท่าเพียงกันทุกคน	0.57 291.55 292.12	2 246 248	0.28 1.18	0.24	0.78
17. ททท. ให้การสนับสนุนให้มีความเจริญก้าวหน้า ในตำแหน่งงานอย่างมีเสถียรภาพ	2.91 285.16 288.08	2 246 248	1.45 1.15	1.25	0.28
18. ททท. มีการจัดการที่ดีและสร้างแรงจูงใจ สำหรับการรักษาบุคลากรในองค์การให้ยั่งยืนนาน	0.40 273.40 273.80	2 246 248	0.20 1.11	0.18	0.83
19. ททท. สนับสนุนในการจัดทำข้อเสนอแนะและ ปรับปรุงวิธีการทำงานในส่วนต่างๆ	1.27 240.44 241.71	2 246 248	0.63 0.97	0.65	0.52
20. ททท. ให้โอกาสพนักงานได้แสดงออกแสดงความคิด ใหม่ๆเพื่อพัฒนาภารกิจกรรมงานต่างๆ ได้อย่างเต็มที่	1.79 229.92 231.71	2 246 248	0.89 0.93	0.96	0.38

**ตารางที่ 4.22 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อ
หลักการจัดองค์การการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยของบุคลากร ที่มีการศึกษา¹
แตกต่างกัน (ต่อ)**

ความคิดเห็นต่อหลักการจัดการองค์การ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	SS	DF	MS	F	P_value
21. บทท. เน้นการทำงานเป็นทีม	0.31 240.87 241.18	2 246 248	0.15 0.97	0.16	0.85
22. กองงานแต่ละกองให้ความร่วมมือกันก็ กิจกรรมงานต่างๆ	2.53 229.68 232.21	2 246 248	1.26 0.93	1.35	0.25

จากตารางที่ 4.22 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง ความคิดเห็นของ
บุคลากร ที่มีการศึกษาแตกต่างกันต่อหลักการจัดองค์การการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พนว
บุคลากรที่มีการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อหลักการจัดองค์การการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายด้านมีความแตกต่างกันในด้าน ท่านให้ความร่วมมือเป็น
อย่างดีกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำหรับการวางแผนปรับลดค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.23 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายกุ่งระดับความคิดเห็นต่อหลักการจัดองค์การด้านท่านให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำหรับการวางแผนปรับลดค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นโดยจำแนกตามการศึกษา

ระดับการศึกษา	\bar{X}	ผลต่างค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็น		
		ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโทขึ้นไป
		3.90	3.96	4.25
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.90	-	-0.05	-0.35
ปริญญาตรี	3.96			-0.30*
ปริญญาโทขึ้นไป	4.25			-

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.23 พนวณระดับความคิดเห็นต่อหลักการจัดองค์การด้านท่านให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำหรับการวางแผนปรับลดค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นของบุคลากรที่มี ระดับการศึกษาปริญญาโทขึ้นไปมีความคิดเห็นสูงกว่าระดับการศึกษาปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ไม่พบความแตกต่าง

**ตารางที่ 4.24 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อ
นโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ของบุคลากรที่มีอายุการทำงาน
แตกต่างกัน**

ความคิดเห็นต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยว แห่งประเทศไทยปี 2546-2549	SS	DF	MS	F	P_value
1. ททท. สามารถสร้างงานให้กับประชาชนและเพิ่ม รายได้ให้กับประเทศ	4.61 116.35 120.96	1 247 248	4 61 0.47	4.31	0.00
2. ททท. ส่งเสริมให้การท่องเที่ยวมีบทบาทในการ ช่วยแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจให้ประเทศ	1.99 112.41 114.41	1 247 248	1.99 0.45	0.72	0.54
3. ททท. ช่วยเพิ่มคลาดใหม่ของนักท่องเที่ยวในการ เดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทย	2.76 106.89 109.65	1 247 248	2.76 0.43	2.40	0.06
4. ส่งเสริมและพัฒนาการ การดำเนินงานด้าน ^{การตลาดเชิงรุก}	10.16 128.73 138.89	1 247 248	10.16 0.52	5.06	0.00
5. ททท. ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกับทุกฝ่ายในสังคมประเทศ	15.42 152.12 167.54	1 247 248	15 42 0.61	8.37	0.00
6. ททท. ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกับทุกฝ่ายใน ระดับต่างประเทศ	10.60 166.89 177.49	1 247 248	10.60 0.67	3.62	0.01
7. ททท. เป็นองค์กรที่มีศักยภาพในการแข่งขันกับ ระดับนานาชาติภายใต้หลักธรรมาภิบาล	5.95 178.26 184.22	1 247 248	2 95 0.72	2.89	0.03
8. ททท. มีองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการตลาด	2.07 126.59 128.67	1 247 248	2.07 0.51	4.28	0.00
9. ททท. มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย เพื่อรับการท่องเที่ยวและกระบวนการบริการท่องเที่ยว	3.65 235.31 238.97	1 247 248	3.65 0.95	4.54	0.00
10. ททท. เร่งรัดพัฒนาระบบท่องเที่ยว ให้การท่องเที่ยว	0.36 182.52 182.88	1 247 248	0.36 0.73	1.80	0.14

จากตารางที่ 4.24 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของบุคลากรที่มีอาชญากรรมทำงานแตกต่างกัน ต่อน โขนยาการส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พบว่า บุคลากรที่มีอาชญากรรมทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อน โขนยาส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณาในรายด้านมีความแตกต่างกันในด้าน การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสามารถสร้างงานให้กับประชาชนและเพิ่มรายได้ให้กับประเทศไทย ส่งเสริมและพัฒนาการการดำเนินงานด้านการตลาดเชิงรุก การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกับทุกฝ่ายในระดับประเทศ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกับทุกฝ่ายในระดับต่างประเทศ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นองค์กรที่มีศักยภาพในการแข่งขันกับระดับนานาชาติภายใต้หลักธรรมาภิบาล การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการตลาด และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยเพื่อรองรับการทำธุรกรรมบนระบบเครือข่ายอินเตอร์เน็ต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.25 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับความคิดเห็น ต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สามารถสร้างงานให้กับประชาชนและเพิ่มรายได้ให้กับประเทศโดยจำแนกตามอายุการทำงาน

อายุ	\bar{X}	ผลค่าทางค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็น			
		ไม่เกิน 5 ปี	6 - 10 ปี	11 - 15 ปี	16 ปีขึ้นไป
		4.15	4.23	4.42	4.65
ไม่เกิน 5 ปี	4.15	-	-0.08	-0.27	-0.50*
6-10 ปี	4.23			-0.19	-0.42
11-15 ปี	4.42			-	-0.23
16 ปีขึ้นไป	4.65				-

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.25 พบว่าคิดเห็นต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสามารถสร้างงานให้กับประชาชนและเพิ่มรายได้ให้กับประเทศของบุคลากรที่มีอาชีวการทำงาน 16 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นสูงกว่าอาชีวการทำงานไม่เกิน 5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจานี้ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.26 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับความคิดเห็น ต่อนโยนการส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ส่งเสริมและพัฒนาการการค้าเนินงาน ด้านการตลาด เชิงรุกโดยจำแนกตามอาชีวการทำงาน

อายุ	\bar{x}	ผลต่างค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็น			
		ไม่เกิน 5 ปี	6 - 10 ปี	11 - 15 ปี	16 ปีขึ้นไป
		3.84	4.03	4.00	4.48
ไม่เกิน 5 ปี	3.84	-	-0.19	-0.16	-0.64*
6-10 ปี	4.03			0.02	-0.45
11-15 ปี	4.00			-	-0.48
16 ปีขึ้นไป	4.48				-

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.26 พนวจคิดเห็นต่อนโยนการส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยส่งเสริมและพัฒนาการการค้าเนินงานด้านการตลาด เชิงรุกของบุคลากรที่มี อายุ การทำงาน 16 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นสูงกว่าอาชีวการทำงานไม่เกิน 5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.27 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อ นโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกับทุกฝ่ายในระดับประเทศโดยจำแนกตามอาชญากรรมทำงาน

อายุ	\bar{x}	ผลต่างค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็น			
		ไม่เกิน 5 ปี	6 - 10 ปี	11 - 15 ปี	16 ปีขึ้นไป
		3.80	3.80	4.04	4.65
ไม่เกิน 5 ปี	3.80	-	0.06	-0.24	-0.85*
6-10 ปี	3.80			-0.25	-0.86*
11-15 ปี	4.00			-	-0.61*
16 ปีขึ้นไป	4.65				-

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.27 พบว่าความคิดเห็นต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกับทุกฝ่ายในระดับประเทศของบุคลากรที่มีอาชญากรรมทำงาน 16 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นสูงกว่าทุกระดับอายุ อีกทั้งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ไม่พนความแตกต่าง

ตารางที่ 4.28 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับความคิดเห็น ต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกับทุกฝ่ายในระดับต่างประเทศโดยขั้นตอนตามอายุการทำงาน

อายุ	\bar{x}	ผลต่างค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็น			
		ไม่เกิน 5 ปี	6 - 10 ปี	11 - 15 ปี	16 ปีขึ้นไป
		3.82	3.78	3.76	4.39
ไม่เกิน 5 ปี	3.82	-	0.03	0.06	-0.57*
6-10 ปี	3.78			0.02	-0.61
11-15 ปี	3.76			-	-0.64*
16 ปีขึ้นไป	4.39				-

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.28 พบว่าความคิดเห็นต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกับทุกฝ่ายในระดับต่างประเทศของบุคลากรที่มี อายุการทำงาน 16 ปีขึ้นไป ความคิดเห็นสูงกว่าอายุการทำงานไม่เกิน 5 ปีและอายุการทำงาน 11-15 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.29 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายวุ่นของระดับความคิดเห็น ต่อนโยนการส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นองค์กรที่มีศักยภาพในการแข่งขัน กับระดับนานาชาติกายได้หลักธรรมมาภินยา โดยจำแนกตามอายุการทำงาน

อายุ	\bar{x}	ผลค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็น			
		ไม่เกิน 5 ปี	6 - 10 ปี	11 - 15 ปี	16 ปีขึ้นไป
ไม่เกิน 5 ปี	3.77	-	3.67	4.07	4.09
6-10 ปี	3.77	-	0.10	-0.30*	-0.32
11-15 ปี	4.07	-	-	-0.40*	-0.42*
16 ปีขึ้นไป	4.09	-	-	-	-

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.29 พนว่าความคิดเห็นต่อนโยนการส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นองค์กรที่มีศักยภาพในการแข่งขัน กับระดับนานาชาติกายได้หลักธรรมมาภินยาของบุคลากรที่มี อายุการทำงาน 11 - 15 ปี มีความคิดเห็นสูงกว่าอายุการทำงาน ไม่เกิน 5 ปี อายุการทำงาน 16 ปีขึ้นไป และอายุการทำงาน 11 - 15 ปี ไปมีความคิดเห็นสูงกว่าอายุการทำงาน 6 - 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.30 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายวุ่นของระดับความคิดเห็น ต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มีองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการตลาดโดยจำแนกตามอายุการทำงาน

อายุ	\bar{x}	ผลต่างค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็น			
		ไม่เกิน 5 ปี	6 - 10 ปี	11 - 15 ปี	16 ปีขึ้นไป
		3.87	3.87	4.18	4.30
ไม่เกิน 5 ปี	3.87	-	0.03	-0.31*	-0.44*
6-10 ปี	3.87			-0.31*	-0.43*
11-15 ปี	4.18			-	-0.13
16 ปีขึ้นไป	4.30	-			-

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.30 พบว่าความคิดเห็นต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มีองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการตลาดของบุคลากรที่มี อายุการทำงาน 16 ปีขึ้นไป อายุการทำงาน 11 - 15 ปี มีความคิดเห็นสูงกว่าอายุการทำงานไม่เกิน 5 ปี และ อายุการทำงาน 16 ปีขึ้นไป อายุการทำงาน 11 - 15 ปี ไม่มีความคิดเห็นสูงกว่าอายุการทำงาน 6 - 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.31 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายวันของระดับความคิดเห็น ต่อไปนี้เป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวค้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยเพื่อรองรับการทำธุรกรรมบนระบบเครือข่ายอินเตอร์เน็ตโดยจำแนกตามอายุการทำงาน

อายุ \bar{X}	ผลต่างค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็น				
	ไม่เกิน 5 ปี	6 - 10 ปี	11 - 15 ปี	16 ปีขึ้นไป	
	3.80	3.49	3.62	4.30	
ไม่เกิน 5 ปี	3.80	-	0.31	0.18	-0.50
6-10 ปี	3.49			-0.13	-0.81*
11-15 ปี	3.62			-	-0.68
16 ปีขึ้นไป	4.30				-

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.31 พบว่าความคิดเห็นต่อไปนี้เป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวค้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยเพื่อรองรับ การทำธุรกรรมบนระบบเครือข่ายอินเตอร์เน็ตของบุคลากรที่มี อายุการทำงาน 16 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นสูงกว่าอายุการทำงาน 6 – 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ไม่พบความแตกต่าง

**ตารางที่ 4.32 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ของความคิดเห็นคือ
หลักการจัดองค์การการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ของบุคลากรที่มีอายุการทำงาน
แตกต่างกัน**

ความคิดเห็นคือหลักการจัดการองค์การ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	SS	DF	MS	F	P_value
1. ททท. มีการดำเนินคดขอบเขตของงานท้าให้การ ปฏิบัติงานได้ถูกต้องและคล่องตัว	4.59 172.05 176.65	1 247 248	4.59 0.69	0.36	0.78
2. ททท. แจ้งให้พนักงานทราบถึงภาระหน้าที่ของ ตนไว้อย่างชัดเจน	4.68 160.86 165.55	1 247 248	4.68 0.65	1.62	0.18
3. งานของท่านมีการปฏิบัติงานที่ตรงกับ วัฒนธรรมค่าหลักของ ททท.	4.19 172.55 176.74	1 247 248	4.19 0.69	0.10	0.95
4. กองงานของท่านสามารถปฏิบัติงานร่วมกับคน เมืองนอกหลักของ ททท.	2.91 150.00 152.91	1 247 248	2.91 0.60	0.65	0.57
5. ททท. มีการแบ่งงานให้บุคลากรปฏิบัติได้ตรง ตามความถนัด	5.59 255.16 260.75	1 247 248	5.59 1.03	1.26	0.28
6. ททท. มีการดำเนินคดให้บุคลากรท่องเที่ยว และความสามรถ	3.24 260.49 263.74	1 247 248	3.24 1.05	2.07	0.10
7. ททท. มีการอุดหนุนเบี้ยนที่เหมาะสมและ ชัดเจนและแจ้งให้พนักงานได้รับทราบ	3.91 202.35 206.26	1 247 248	3.91 0.81	2.11	0.09
8. ททท. มีการดำเนินคดทางไทยที่เหมาะสมกับ ผู้กระทำการหรือผู้สนใจต่อภูมิประเทศนั้นที่กำหนดให้	18.23 219.57 237.80	1 247 248	18 23 0.88	3.15	0.02
9. ในการปฏิบัติงานหากมีผลประโยชน์เข้ามา เกี่ยวข้องท่านจะเลือกผลประโยชน์ที่มีคือ ททท. มาก เป็นอันดับแรก	6.79 197.07 203.88	1 247 248	6.79 0.79	2.00	0.11

**ตารางที่ 4.32 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อ
หลักการจัดองค์การการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ของบุคลากรที่มีอายุการทำงาน
แตกต่างกัน (ต่อ)**

ความคิดเห็นต่อหลักการจัดการองค์การ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	SS	DF	MS	F	P_value
10. ท่ามให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีกับ ททท. สำหรับการวางแผนปรับลดค่าใช้จ่ายที่เกินขึ้น	5.87 138.05 143.92	1 247 248	5.87 0.55	0.73	0.53
11. ททท. มีการจัดสวัสดิการและรางวัลตอบแทน การปฏิบัติงานที่เหมาะสมให้กับพนักงาน	7.04 231.21 238.25	1 247 248	7.04 0.93	1.23	0.29
12. เงินเดือนและผลตอบแทนอื่นๆของกองงานท่าน มีความเหมาะสมกับภาระงานที่ปฏิบัติ	13.95 230.17 244.12	1 247 248	13.95 0.93	0.81	0.49
13. ททท. มีการจัดสำคัญขึ้นตอนการทำงานที่ เหมาะสมและชัดเจน	8.02 236.00 244.02	1 247 248	8.02 0.95	0.71	0.54
14. ททท. มีการจัดระเบียบในการปฏิบัติงานที่ไม่ ซ้ำซ้อนและมีความสัมพันธ์กับงานอื่นๆ ทำให้ สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างเป็นระเบียบ	6.71 273.54 280.25	1 247 248	6.71 1.10	1.34	0.26
15. ททท. มีการประเมินผลงานตามความรู้ ความสามารถของผู้ท่องถูกต้องและยุติธรรม	7.61 304.02 311.63	1 247 248	7.61 1.23	0.90	0.43
16. การพิจารณาการกระทำการใดของพนักงานใน ลักษณะเดียวกันหรือสถานการณ์เดียวกัน จะมีการ ดำเนินการทางวินัยเท่าเทียมกันทุกคน	6.50 285.62 292.12	1 247 248	6.50 1.15	2.52	0.05
17. ททท. ให้การสนับสนุนให้มีความจริงใจก้าวหน้า ในด้านแผนงานอย่างมีเสถียรภาพ	5.61 282.38 288.08	1 247 248	5.69 1.14	2.35	0.07
18. ททท. มีการจัดการที่ดีและสร้างแรงจูงใจ สำหรับการรักษาบุคลากรในองค์การให้ขึ้นนาน	4.67 269.13 273.80	1 247 248	4.67 1.09	3.60	0.01

**ตารางที่ 4.32 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อ
หลักการจัดองค์การการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ของบุคลากรที่มีอายุการทำงาน
แตกต่างกัน (ต่อ)**

ความคิดเห็นต่อหลักการจัดองค์การ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	SS	DF	MS	F	P_value
19. ททท. สนับสนุนในการจัดทำข้อเสนอแนะและ ปรับปรุงวิธีการทำงานในส่วนต่างๆ	4.79 236.92 241.71	1 247 248	4.79 0.95	2.80	0.04
20. ททท. ให้โอกาสหนังงานได้เสนอแนะความคิด ใหม่ๆเพื่อพัฒนาภารกิจกรรมงานต่างๆ ได้อย่างเต็มที่	4.16 227.55 231.71	1 247 248	4 16 0.92	1.88	0.13
21. ททท. เมื่อการทำงานเป็นทีม	6.45 234.73 241.18	1 247 248	6.45 0.95	2.22	0.08
22. กองงานแต่ละกองให้ความร่วมมือกันคิด ภารกิจกรรมงานต่างๆ	12.87 219.33 232.20	1 247 248	12.87 0.88	1.64	0.18

จากตารางที่ 4.32 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของบุคลากรที่มีอายุการทำงานแตกต่างกันต่อหลักการจัดองค์การการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พบว่า บุคลากรที่มีการอาชญาการทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อหลักการจัดองค์การการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณาในรายด้านมีความแตกต่างกันในด้าน การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีการกำหนดบทลงโทษ ที่เหมาะสมกับผู้กระทำผิด หรือฝ่าฝืนต่อกฎระเบียบที่กำหนดให้ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีการจัดการที่ดีและสร้างแรงจูงใจสำหรับการรักษาบุคลากรในองค์การให้ยั่งยืนนานและการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สนับสนุนในการจัดทำข้อเสนอแนะและปรับปรุงวิธีการทำงานในส่วนต่างๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.33 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายวุ่นของระดับความคิดเห็นต่อหลักการจัดองค์การด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีการกำหนดบทลงโทษ ที่เหมาะสมกับผู้กระทำผิด หรือฝ่าฝืนต่อกฎระเบียบที่กำหนดให้โดยอำนาจตามอาชญาการทำงาน

อายุ	\bar{x}	ผลค่างค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็น			
		ไม่เกิน 5 ปี	6 - 10 ปี	11 - 15 ปี	16 ปีขึ้นไป
ไม่เกิน 5 ปี	3.65	-	0.35*	0.21	-0.26
6-10 ปี	3.30			-0.14	-0.61*
11-15 ปี	3.44			-	-0.47
16 ปีขึ้นไป	3.91				-

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.33 พบร่วมกับความคิดเห็นต่อหลักการจัดองค์การด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีการกำหนดบทลงโทษ ที่เหมาะสมกับผู้กระทำผิด หรือฝ่าฝืนต่อ กฎระเบียบที่กำหนดให้ของบุคลากรที่มี อาชญาการทำงาน 6 - 10 ปี มีความคิดเห็นสูงกว่าอาชญาการทำงานไม่เกิน 5 ปี และอาชญาการทำงาน 16 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นสูงกว่าอาชญาการทำงาน 6 - 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.34 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อหลักการจัดองค์การด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มีการจัดการที่ดีและสร้างแรงจูงใจสำหรับการรักษาบุคลากรในองค์การให้ยั่งยืนนาน โดยจำแนกตามอายุการทำงาน

อายุ	\bar{x}	ผลต่างค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็น			
		ไม่เกิน 5 ปี	6 - 10 ปี	11 - 15 ปี	16 ปีขึ้นไป
		3.68	3.38	3.24	3.74
ไม่เกิน 5 ปี	3.68	-	0.43*	0.49*	0.25
6-10 ปี	3.38			0.06	-0.17
11-15 ปี	3.24			-	-0.23
16 ปีขึ้นไป	3.74				-

หมายเหตุ * มีนัยสัมภูติทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.34 พบร่วมกันว่าความคิดเห็นต่อหลักการจัดองค์การด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มีการจัดการที่ดีและสร้างแรงจูงใจสำหรับการรักษาบุคลากรในองค์การให้ยั่งยืนนาน ของบุคลากรที่มี อายุการทำงาน 11 - 15 ปี และ อายุการทำงาน 6 - 10 ปี มีความคิดเห็นสูงกว่า อายุการทำงาน ไม่เกิน 5 ปี อย่างมีนัยสัมภูติทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.35 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อหลักการจัดองค์การด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สนับสนุนในการจัดทำข้อเสนอแนะและปรับปรุงวิธีการทำงานในส่วนต่างๆ โดยจำแนกตามอาชีวการทำงาน

อาชีว <i>X</i>	ผลต่างค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็น				
	ไม่เกิน 5 ปี	6 - 10 ปี	11 - 15 ปี	16 ปีขึ้นไป	
	3.56	3.42	3.11	3.70	
ไม่เกิน 5 ปี	3.56	-	0.14	0.45*	0.13
6-10 ปี	3.42			0.31	-0.28
11-15 ปี	3.11			-	-0.58*
16 ปีขึ้นไป	3.70				-

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.35 พบว่าความคิดเห็นต่อหลักการจัดองค์การด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สนับสนุนในการจัดทำข้อเสนอแนะและปรับปรุงวิธีการทำงานในส่วนต่างๆ ของบุคลากรที่มี อาชีวการทำงาน 11 - 15 ปี และ มีความคิดเห็นสูงกว่าอาชีวการทำงาน ไม่เกิน 5 ปี และอาชีวการทำงาน 16 ปีขึ้นไป และ มีความคิดเห็นสูงกว่าอาชีวการทำงาน 11 - 15 ปี อよ่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ไม่พบความแตกต่าง

**ตารางที่ 4.36 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อ
นโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ของบุคลากรที่มีตำแหน่งทางการ
บริหารแตกต่างกัน**

ความคิดเห็นต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย ปี2546-2549	ตำแหน่งทางการบริหาร				t	P_value
	มีตำแหน่ง		ไม่มีตำแหน่ง			
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
1. ททท. สามารถสร้างงานให้กับประชาชนและเพิ่มรายได้ให้กับประเทศ	4.57	0.54	4.21	0.71	1.61	0.20
2. ททท. ส่งเสริมให้การท่องเที่ยวมีบทบาทในการช่วยแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจให้ประเทศ	4.50	0.50	4.26	0.70	2.04	0.15
3. ททท. ช่วยเพิ่มผลิตภัณฑ์ของพัฒนาการที่ยวในการเดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทย	4.57	0.59	4.29	0.67	0.68	0.40
4. ส่งเสริมและพัฒนาการ การดำเนินงานด้านการตลาดเชิงรุก	4.43	0.66	3.89	0.73	0.16	0.68
5. ททท. ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกับทุกฝ่ายในระดับประเทศ	4.48	0.63	3.81	0.81	0.85	0.35
6. ททท. ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกับทุกฝ่ายในระดับต่างประเทศ	4.31	0.71	3.76	0.84	1.24	0.26
7. ททท. เป็นองค์กรที่มีศักยภาพในการแข่งขันกับระดับนานาชาติภายในหลักธรรมาภิบาล	4.17	0.82	3.75	0.85	0.46	0.83
8. ททท. มีองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการตลาด	4.17	0.69	3.92	0.72	0.27	0.59
9. ททท. มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยเพื่อรองรับการท่องเที่ยวกระบวนการระบบเครือข่ายอินเตอร์เน็ต	4.00	0.82	3.68	1.00	5.95	0.01
10. ททท. เร่งรัดพัฒนาระบบทคไปโล二字สารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว	3.93	0.89	3.83	0.85	0.62	0.43
รวม	4.31	0.68	3.94	0.70	1.38	0.39

จากตารางที่ 4.36 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของบุคลากรที่มีตำแหน่งทางการบริหารแตกต่างกัน ต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พนวณบุคลากรที่มีตำแหน่งทางการบริหารแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณาในรายด้านมีความแตกต่างกันในด้านการ

ท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยเพื่อรองรับการทำธุกรรมบนระบบเครือข่ายอินเตอร์เน็ต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 4.37 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อหลักการจัดองค์การการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยของบุคลากร ที่มีตำแหน่งทางการบริหารเด็กค่างกัน

ความคิดเห็นต่อการจัดองค์การการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	ตัวแหน่ง				t	P_value
	มีตัวแหน่ง		ไม่มีตัวแหน่ง			
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
1. ททท. มีการกำหนดขอบเขตของงานทำให้การปฏิบัติงานได้ถูกต้องและคล่องตัว	3.98	0.97	3.61	0.80	0.64	0.42
2. ททท. แจ้งให้พนักงานทราบถึงภาระหน้าที่ของตนไว้อย่างชัดเจน	4.05	0.93	3.68	0.77	0.12	0.72
3. งานของท่านมีการปฏิบัติงานที่ตรงกับวัตถุประสงค์หลักของททท.	4.10	0.90	3.75	0.82	0.94	0.75
4. กองงานของท่านสามารถปฏิบัติงานร่วมกันตามเป้าหมายหลักของ ททท.	4.07	0.71	3.78	0.79	2.96	0.87
5. ททท. มีการแบ่งงานให้บุคลากรปฏิบัติได้ตรงตามความถนัด	3.71	0.99	3.31	1.02	0.00	0.98
6. ททท. มีการกำหนดให้บุคลากรงานตรงกับคุณภาพและความสามารถ	3.62	0.93	3.31	1.04	0.29	0.58
7. ททท. มีการออกกฎระเบียบที่เหมาะสมและชัดเจนและแจ้งให้พนักงานได้รับทราบ	3.90	1.00	3.57	0.88	0.20	0.88
8. ททท. มีการกำหนดบทลงโทษที่เหมาะสมกับผู้กระทำการใดก็หรือฝ่าฝืนด้วยกฎระเบียบที่กำหนดให้	4.14	0.87	3.42	0.95	1.28	0.25
9. ในการปฏิบัติงานหากมีผลประโยชน์เข้ามาเกี่ยวข้องท่านจะเลือกลงโทษให้เขานั่นที่มีต่อ ททท. มากเป็นอันดับแรก	4.42	1.12	3.80	0.84	3.61	0.05
10. ท่านให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีกับ ททท. สำหรับการวางแผนปรับลดค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น	4.36	0.79	3.95	0.73	3.36	0.06
11. ททท. มีการจัดสวัสดิการและรางวัลตอบแทนการปฏิบัติงานที่เหมาะสมให้กับพนักงาน	4.00	1.08	3.55	0.94	1.25	0.26
12. เงินเดือนและผลตอบแทนอื่นๆของกองงานท่านมีความเหมาะสมกับปริมาณงานที่ปฏิบัติ	4.05	0.93	3.42	0.97	0.00	0.93
13. ททท. มีการจัดลำดับขั้นตอนการทำงานที่เหมาะสมและชัดเจน	3.93	1.04	3.45	0.96	0.00	0.99

**ตารางที่ 4.37 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นค่อ
หลักการจัดองค์การการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยของบุคลากรที่มีตำแหน่งทางการ
บริหารแตกต่างกัน (ต่อ)**

ความคิดเห็นค่อการจัดองค์การการท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย	ตัวแหน่ง				<i>t</i>	P_value
	มีตำแหน่ง		ไม่มีตำแหน่ง			
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
14. ททท. มีการจัดระเบียบในการปฏิบัติงานที่ไม่ชัดเจนและมีความสัมพันธ์กับงานอื่นๆ ทำให้สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างเป็นระบบ	3.74	1.27	3.30	1.00	6.46	0.01
15. ททท. มีการประเมินผลงานตามความรู้ความสามารถสามารถดูถูกต้องและยุติธรรม	3.79	1.24	3.32	1.08	2.87	0.09
16. การพิจารณาการกระทำผิดของพนักงานในลักษณะเดียวกัน หรือสถานการณ์เดียวกัน จะมีการดำเนินการทางวินัยเท่ากันทุกคน	3.88	1.10	3.45	1.06	0.34	0.55
17. ททท. ให้การสนับสนุนให้มีความจริงใจก้าวหน้าในตำแหน่งงานอย่างมีสีสันมาก	3.81	1.15	3.41	1.05	0.44	0.50
18. ททท. มีการจัดการที่ดีและสร้างแรงจูงใจสำหรับการรักษาบุคลากรในองค์กรให้ยั่งยืนนาน	3.76	1.22	3.40	1.00	4.33	0.38
19. ททท. สนับสนุนในการจัดทำข้อเสนอแนะและปรับปรุงวิธีการทำงานในส่วนต่างๆ	3.76	1.14	3.39	0.94	3.82	0.05
20. ททท. ให้โอกาสพนักงานได้เสนอแนะความคิดใหม่ๆ เพื่อพัฒนาภารกิจกรรมงานต่างๆ ได้อย่างเต็มที่	3.83	1.08	3.49	0.93	0.93	0.53
21. ททท. เม้นการทำงานเป็นทีม	4.00	1.03	3.57	0.96	0.00	0.96
22. กองงานแต่ละกองให้ความร่วมมือกันคิดกิจกรรมงานต่างๆ	4.10	0.90	3.49	0.95	0.82	0.36
รวม	3.95	1.01	3.51	0.93	1.57	0.50

จากตารางที่ 4.37 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีตำแหน่งทางการบริหารแตกต่างกัน ต่อหลักการจัดองค์การการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พนักงานบุคลากรที่มีตำแหน่งทางการบริหารแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อหลักการจัดองค์การการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายด้านมีความแตกต่างกันในด้านการปฏิบัติงานหากมีผลประโยชน์เข้ามาเกี่ยวข้อง ท่านจะถือผลประโยชน์ที่มีต่อการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมาเป็นอันดับแรก การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีการจัดระเบียบในการปฏิบัติงานที่

ไม่เข้าช้อนและมีความสัมพันธ์กับงานอื่นๆ ทำให้สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างเป็นระเบียบ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสนับสนุนในการจัดทำข้อเสนอแนะและปรับปรุงวิธีการทำงานในส่วนต่างๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาการจัดองค์การของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย” มีผลสรุป อย่างสรุป อย่างสรุป และข้อเสนอแนะดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานใหญ่ ต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทยปี 2546 – 2549 และหลักการจัดองค์การ ของหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยว
- เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากร ที่มีคุณลักษณะทางประชาราษฎร์ที่ แตกต่างกันต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทยปี 2546 – 2549 และหลักการจัดองค์การของหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยว

สมมติฐานในการวิจัย

- ความคิดเห็นของบุคลากรการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยต่อนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทยปี 2546 – 2549 และหลักการจัดองค์การอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก
- ความคิดเห็นต่อนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว ของประเทศไทยปี 2546 – 2549 และหลักการจัดองค์การ ของบุคลากรการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยนีความแตกต่างกันตามคุณลักษณะส่วนบุคคล

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรเป็นบุคลากรของ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานใหญ่ปี พ.ศ. 2550 เป็นพนักงานส่วนกลางจำนวน 653 คน ตัวอย่างเป็นจำนวน 249 คน ได้นำโดยการสุ่มอย่างง่าย จากการกำหนดขนาดตัวอย่าง โดยใช้สูตร ของ Taro Yamane

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามรวมข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของบุคลากรของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานใหญ่ การเก็บรวบรวมข้อมูลทำโดยวิธีการแจกแบบสอบถามจำนวน 249 ชุด ระหว่างวันที่ 25 มีนาคม 2549 – วันที่ 31 พฤษภาคม 2549 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การบรรยายเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) สำหรับการเปรียบเทียบความคิดเห็นโดยเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทดสอบนัยสำคัญทางสถิติโดยใช้สถิติ ที่ ถ้าเป็นการเปรียบเทียบมากกว่าสองกลุ่มใช้สถิติอเอฟ โดยกำหนดค่านัยสำคัญไว้ที่ 0.05

5.1 สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 การศึกษาเกี่ยวกับ ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามคุณลักษณะส่วนบุคคลสูง ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิงจำนวนมากกว่าเพศชาย มีอายุ 31 – 40 ปี มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 38.6 รองลงมาคือ อายุ 25 - 30 ปีคิดเป็นร้อยละ 26.5 อายุ 41 ปีขึ้นไป มีจำนวนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 14.1 มีการศึกษาระดับปริญญาครึ่นมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 65.9 รองลงมาคือปริญญาโทขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 22.1 ต่ำสุดได้แก่ ต่ำกว่าปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 12 มีอายุการทำงานใน ททท. อายุไม่เกิน 5 ปีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 45.0 รองลงมาคือ อายุ 6 – 10 ปีคิดเป็นร้อยละ 27.7 และอายุ 16 ปีขึ้นไปมีจำนวนน้อยที่สุดร้อยละ 9.2 และกลุ่มตัวอย่างไม่มีตำแหน่งทางการบริหาร 207 คน คิดเป็นร้อยละ 83.1 และมีตำแหน่งทางการบริหารจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 16.9

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทยปี 2546 - 2549 ของ บุคลากรของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานใหญ่เห็นด้วยต่อ นโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทยปี 2546 – 2549 อยู่ในระดับมากอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$) และทุกรายการของนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยว อยู่ในระดับมากทุกรายการ โดยมีความเห็นว่าการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยซึ่งเพิ่มตลาดใหม่ของนักท่องเที่ยวในการเดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทยรองลงมาได้แก่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยส่งเสริมให้การท่องเที่ยวมีบทบาทในการช่วยแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจให้ประเทศไทย และเห็นด้วยเป็นอันดับสุดท้ายได้แก่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นองค์กรที่มีศักยภาพในการแข่งขันระดับนานาชาติภายใต้หลักธรรมาภิบาล

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับ ความคิดเห็นต่อหลักการจัดองค์การ ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ความคิดเห็นของ บุคลากรของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานใหญ่ มีความเห็นต่อหลักการจัดองค์การ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$) โดยมีความเห็นว่า การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มีการจัดสวัสดิการและรางวัลตอบแทนการปฏิบัติงานที่เหมาะสม ให้กับพนักงานชั้นอยู่ในระดับที่ 1 รองลงมาได้แก่ กองงานแต่ละกองให้ความร่วมมือกันคิด กิจกรรมงานต่างๆ และมีความคิดเห็นในลำดับสุดท้ายได้แก่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เน้น การทำงานเป็นทีม

5.1.1 ความคิดเห็นต่อนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทยปี 2546 – 2549

ความคิดเห็นของบุคลากรการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ต่อนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทยปี 2546 – 2549 บุคลากรเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จึงเป็นไปตาม สมมุติฐานที่ตั้งไว้

บุคลากรการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานใหญ่ ที่มีเพศที่ต่างกันมีความคิดเห็น ต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

บุคลากรการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานใหญ่ ที่มีอายุที่ต่างกันมีความคิดเห็น ต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

บุคลากรการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานใหญ่ ที่มีการศึกษาที่ต่างกันมีความ คิดเห็นต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

บุคลากรการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานใหญ่ ที่มีอาชญาการทำงานที่ต่างกันมี ความคิดเห็นต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ไม่แตกต่างกันที่ระดับ นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

บุคลากรการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานใหญ่ ที่นิ่มดำเนินทางการบริหารที่ ต่างกันมีความคิดเห็นต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ไม่แตกต่างกันที่ระดับ นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

5.1.2 ความคิดเห็นต่อหลักการจัดองค์การ

บุคลากรการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเห็นด้วยต่อหลักการจัดองค์การอยู่ในระดับมาก จึงเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

บุคลากรการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานใหญ่ ที่มีเพศที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อหลักการจัดองค์การ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

บุคลากรการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานใหญ่ ที่มีอายุที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อหลักการจัดองค์การ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

บุคลากรการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานใหญ่ ที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อหลักการจัดองค์การ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

บุคลากรการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานใหญ่ ที่มีอาชญากรรมที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อหลักการจัดองค์การ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

บุคลากรการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานใหญ่ ที่มีตำแหน่งทางการบริหารที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อหลักการจัดองค์การ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษารื่อง การศึกษา การจัดองค์การของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทยปี 2546 – 2549 ถูในระดับมาก เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่า ททท. ส่งเสริมให้การท่องเที่ยวมีบทบาท ในการช่วยแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจให้ประเทศไทย ซึ่งสอดคล้องกับ ข้อควรน์ จิราธิวนิช (2548: 15) ที่พบว่า อุตสาหกรรมท่องเที่ยว เป็นหนึ่งในภาคธุรกิจบริการที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่ง ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจไทย เนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมที่สามารถคงคุณค่าและตราตั้งประเทศไทยสูงถึงปีละกว่า 3 แสนล้านบาทและเป็นอุตสาหกรรมที่มีความเกี่ยวเนื่องไปดึงธุรกิจบริการประเภทอื่นๆ อิทธิพล

ความคิดเห็นต่อหลักการจัดองค์การจากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อหลักการจัดองค์การอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่า ททท. แจ้งให้พนักงานทราบถึงภาระหน้าที่ของตน ไว้อย่างชัดเจน เมินเดือนและผลตอบแทนอันดูขององค์การทำงานท่านมีความเหมาะสมกับปริมาณงานที่ปฏิบัติ ททท. มีการประเมินผลงานตามความรู้ความสามารถของพนักงานท่านมีความชอบและชื่นชม ททท. ให้การสนับสนุนให้มีความเริ่มต้น ภาระหน้าที่ในตำแหน่งงานอย่างมีเสถียรภาพ

ททท. มีการจัดการที่ดีและสร้างแรงจูงใจสู่การรับการรักษาบุคลากรในองค์การให้ขึ้นอีกนาน ททท. มีการประเมินผลงานตามความรู้ความสามารถของบุคลากรอย่างถูกต้องและยุติธรรม ตรงกับข้อคิดเห็นของ โอลิเวีย นาคสะโร (2548: บทคัดย่อ) ที่พบว่า ระดับความคิดเห็นกลุ่มตัวอย่างของผู้บริหารระดับต้น และพนักงานระดับปฐบัติการที่มีต่อการจัดการตามหลักการจัดการของ Henri Fayol มีความเห็น ด้วยปานกลาง ในด้านการแบ่งงานกันทำ อำนวยหน้าที่ และความรับผิดชอบ เอกภาพในการบังคับ บัญชา คาดชอบแทน การจัดลำดับความเสมอภาค ความชั้นคงในการทำงาน และความคิดริเริ่ม เมื่อ พศ. ศ. ทดสอบความคิดเห็นของผู้บริหารระดับต้นและพนักงานในระดับปฐบัติฯ ในแต่ละแผนกงานที่มี ต่อการจัดการ

5.3 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการจัดองค์การ

5.3.1.1 จากการศึกษาพบว่า ททท. มีการแบ่งงานให้บุคลากรปฐบัติได้ตรงตามความ ต้องการอยู่ใน ระดับปานกลาง ดังนี้ ททท. ควรแยกตามความถนัด และกำหนดงานให้บุคลากรตรง ตามความถนัด

5.3.1.2 จากการศึกษาพบว่า ททท. มีการกำหนดให้บุคลากรทำงานตรงกับคุณวุฒิและ ความสามารถในระดับปานกลางดังนี้ ททท. ควรแยกงานตามคุณวุฒิและความสามารถ และ กำหนดงานให้บุคลากรตรงกับคุณวุฒิและความสามารถ

5.3.1.3 จากการศึกษาพบว่า ททท. มีการจัดระเบียบในการปฏิบัติงานที่ไม่ชัดเจนและมี ความสัมพันธ์กับงานอื่นๆ ทำให้สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างเป็นระเบียบ ททท. ควรปรับปรุง งานให้ลดความซ้ำซ้อน เพื่อให้ประสานงานได้สะดวก

5.3.1.4 จากการศึกษาพบว่า ททท. ประเมินผลงานตามความรู้ความสามารถอย่าง ถูกต้องและยุติธรรมอยู่ในระดับปานกลาง ททท. ควรจะปรับปรุงการประเมินผลงานให้ยุติธรรม มากขึ้น โดยใช้การประเมินผลแบบ 360 องศา

5.3.1.5 จากการศึกษาพบว่า ททท. ให้การสนับสนุนให้มีความเจริญก้าวหน้าในตำแหน่ง งานอย่างมีเสถียรภาพอยู่ในระดับปานกลาง ททท. ควรจะสร้างโอกาสให้งานต่างๆ สายทาง เดินที่จะทำให้ผู้มีความรู้ความสามารถ และความต้องการ สามารถเข้าสู่ตำแหน่งได้

5.3.1.6 จากการศึกษาพบว่า ททท. ยังรักษาบุคลากรคงไว้ได้ ไม่ได้เท่าที่ควร ดังนี้ ททท. จึงควรกำหนดวิธีการให้รางวัลตอบแทนให้ผู้ที่ทำงานและตั้งใจทำงานดี ด้วยความยุติธรรม ทำให้มีแรงจูงใจในการทำงานและภักดีต่องค์กร

5.1.1.7 จากการศึกษาพบว่า ททท. ยังมีการใช้ความคิดสร้างสรรค์ในระดับปาน

กลาง ดังนั้น ททท. ควรสร้างหน่วยงานให้เป็นองค์แห่งการเรียนรู้ มีการถ่ายทอดความรู้ใหม่ๆ อย่างมีประสิทธิภาพทั่วทั้งองค์กร

5.3.2 ข้อเสนอแนะ ในการส่งเสริมปรับปรุงการใช้นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทย ปี2546 – 2549

5.3.2.1 จากการศึกษาพบว่าในบรรดานโยบายต่างๆ ของการส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยในเรื่องการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นองค์กรที่มีศักยภาพในการแข่งขันกับระดับนานาชาติภายใต้หลักธรรมาภิบาล มีค่าเฉลี่ยต่อสุดมีอัตราเบริญเทียบกับข้ออื่นๆ ดังนั้นผู้บริหารการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยควรทำงานด้วยความโปร่งใสตรวจสอบได้

5.3.2.2 จากการศึกษาพบว่าค่าเฉลี่ยในด้านที่ต่อไปนี้เป็นอันดับถัดมา คือ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเร่งพัฒนาระบบทekโนโลยีสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยควรพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว ให้ทันสมัยและใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งฝึกอบรมพนักงานที่เกี่ยวข้องให้ใช้เครื่องมือเหล่านี้ได้ทุกคน

5.3.2.3 จากการศึกษาพบว่าค่าเฉลี่ยของการส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยในเรื่องการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยเพื่อรองรับการทำธุรกรรมบนระบบเครือข่ายอินเตอร์เน็ต ยังไม่สูงมากนักดังนั้นการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยควรพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อทำธุรกรรมบนเครือข่ายอินเตอร์เน็ตให้ทันสมัยและใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งฝึกอบรมพนักงานที่เกี่ยวข้องให้ใช้เครื่องมือเหล่านี้ได้ทุกคน

5.4 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

5.4.1 การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษาเฉพาะการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยดำเนินการใหญ่ท่านนี้ ครั้งต่อไปจึงน่าจะศึกษากับบุคลากรฝ่ายภูมิภาคด้วย ว่ามีความคิดเห็นต่อการจัดองค์กรของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เมื่อนห้องเรียนต่างกับกลุ่มบุคลากรที่ได้ทำการศึกษาหรือไม่ หรืออาจมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างบุคลากร ททท. สำนักงานใหญ่ และททท. ส่วนภูมิภาคว่ามีความคิดเห็นต่อหลักการการจัดองค์กรแตกต่างกันหรือไม่

5.4.2 ควรมีการศึกษาการพัฒนาบุคลากรของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย หรือการศึกษาความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

บริษัทฯ

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

- พิพารณ์ หล่อสุวรรณรัตน์. (2546). ทฤษฎีองค์การสมัยใหม่. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: พิพิธอักษร.
- รังษัย สันติวงศ์. (2545). การจัดการ. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิมิต จิยะสันติการ. (2547). หลักการจัดการ. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ตำราอาจารย์นิมิต จิยะสันติการ.
- บรรยงค์ โถจินดา. (2542). องค์การและการจัดการ. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: อมรการพิมพ์.
- บุญทัน คงไชยแสง. (2540). การจัดการองค์การ. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ จุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548). อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: เพรสแอนด์ไซน์จำกัด.
- พยอม วงศ์สารศรี. (2538). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์สุกาวะวัง เนตรโพธิ์แก้ว, อัศวิน เนตรโพธิ์แก้ว. (2547). องค์การและการจัดการ. (พิมพ์ครั้งที่ 9). โรงพิมพ์ พิพิธอักษร.
- รัตนฯ อัตภูมิสุวรรณ. (2547). องค์การและการจัดการ. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ ว.เจ. พริ้นติ้ง.
- วิรช สงวนวงศ์วาน. (2546). การจัดการและพฤติกรรมองค์การ. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: บริษัทซีเอ็ดดี้เคชั่นจำกัด(มหาชน).
- วีรนารถ นานะกิจกุล, พรรภี ประเสริฐวงศ์. (2523). การจัดองค์การและการบริหาร. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศิริพร พงศ์ศรีโรจน์. (2540). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพมหานคร: เทคนิค 19.
- ศิริอร ขันธหัตถ์. (2536). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพมหานคร: อักษรพิพัฒน์.
- สมยศ นาวีการ. (2536). การบริหาร. กรุงเทพมหานคร: อดกฤษฎี.

- สุภาพร พิศาลบุตร. (2541). การวิเคราะห์งาน. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร:
สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- อรุณ รักธรรม. (2536). ทฤษฎีองค์การสมัยใหม่ การบริหารองค์การ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วารสาร

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.(2543). “ความสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว”. แผนแม่บท
อุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร.

- ธีควรัตน์ จิรชุสกุล. (2548). “เศรษฐกิจ”. ฝ่ายวิจัย บนจ. ธนาคารกรุงหลวงไทย.

วิทยานิพนธ์

- ชนิษฐา พินลดสวัสดิ์. (2546). ศึกษาการจัดการภายในองค์การ กรณีศึกษาหน่วยงานคลังและพัสดุ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตศรีราชาตามความติด合เหนือของบุคลากร.
วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป.
ชาครี ทวีไชต. (2547). ความติด合เหนือของหนังสืองานบริษัท ทดลอง ค่อร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)
ที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างองค์การ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต
(รัฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
นฤมล สุ่นสวัสดิ์. (2544). การศึกษาสภาพการจัดองค์การของสถาบันราชภัฏอุ่นรัตนโกสินทร์
ตามการรับรู้ของบุคลากร. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชา
บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
ศินี จงจริยาธรรม. (2543). ประสิทธิผลของสื่อประชาสัมพันธ์ถือไฟฟ้าบีทีเอสต่อความรู้ความ
คิดเห็นและการใช้บริการถือไฟฟ้าบีทีเอสของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร.
วิทยานิพนธ์ ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชา บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย
ธุรกิจบัณฑิตย์.
โอลกา นาคสะโร. (2548). ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารระดับต้นและพนักงานระดับ
ปฏิบัติการที่มีต่อการจัดการ ตามหลักการจัดการของ Henri Fayol กรณีศึกษาบริษัท
อิตาชิโกลบอส ต่อเรเจтекโนโลยี (ประเทศไทย). วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

แอน เมอร์ค่าเตอร์. (2544). การพัฒนาวิธีการทดสอบการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของธนาคาร
ออมสิน. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

ภาษาต่างประเทศ

Books

Good,Carter V . (1959). **Dictionary of Education.** McGraw-Hill Book Company,Inc.

Sherinerhorn J.R (1986). **Management for Productivity.** NewYork:John Wiley & Sons

สารสนเทศจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์

<http://www.compsci.buu.ac.th>

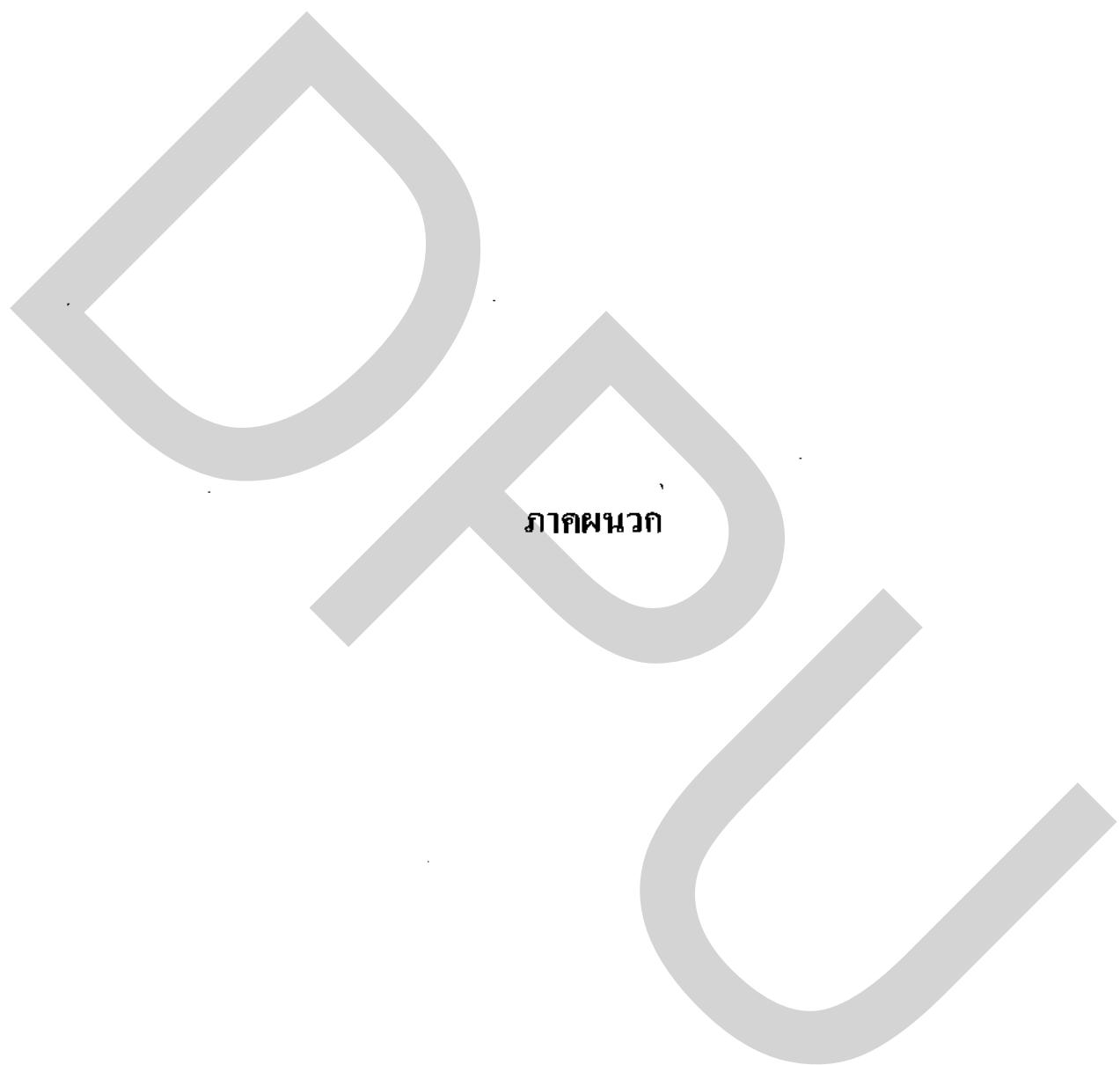
<http://fartmang.csc.ku.ac.th>

<http://www.ie.engr.tu.ac.th>

<http://isc.ru.ac.th>

<http:// www.siamhr.com>

<http:// www.tat.or.th>

รายงานผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือสำหรับการวิจัย

1.	พ.ศ.คร.อดิศล่า ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก ตำแหน่ง	พงศ์ชัยหล้า BSBA. (BUSINESS ADMINISTRATION) P.W.U. MBA. (BUSINESS MANAGEMENT) DIBA (INTERNATIONAL BUSINESS) NOVA SOUTHEASTERN UNIVERSITY ผู้อำนวยการบัญชีศึกษา สาขาวิหารธุรกิจ
2.	พ.ศ.คร. ทุนันท์ ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก ตำแหน่ง	ผลโภคสุน สาขาวิชาพัฒนาศาสตร์พัฒนาศิลป์ วิทยาลักษณ์การศึกษา ปั่นวนวัน สาขาวัดและประเมินผลทางการศึกษา(กศ.ม.) มหาวิทยาลักษณ์ศรีนครินทร์บริหาร การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร มหาวิทยาลักษณ์ศรีนครินทร์บริหาร ผู้เชี่ยวชาญการวัดและประเมินผลการศึกษา
3.	นางสาวกร่องแก้ว ปริญญาตรี ตำแหน่ง	ศิริผล ร.บ. รัฐศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้อำนวยการกองบริหารงานบุคคล
4.	นางสุชาดา บ่อหรรพ์ ปริญญาตรี ปริญญาโท ตำแหน่ง	นธ.บ. บริหารธุรกิจบัญชี มหาวิทยาลักษณ์ธรรมศาสตร์ รป.ม. รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้อำนวยการกลุ่มสารสนเทศการตลาด
5.	นางสาวศิริลักษณ์ ปริญญาตรี ตำแหน่ง	ชูชน ร.บ.บ. วิทยาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผู้ช่วยผู้อำนวยการกลุ่มสารสนเทศองค์กร

แบบสอบถาม

เรื่อง การศึกษาการจัดองค์การของกรุงเทพมหานครที่ขึ้นต้นด้วยประเทศไทย

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาการจัดองค์การของกรุงเทพมหานครที่ขึ้นต้นด้วยประเทศไทย สำนักใหญ่ซึ่งผู้ว่าฯจะนำเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ตามข้อบังคับว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญามหาบัณฑิต สาขา บริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทยปี

2546-2549

ตอนที่ 3 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดองค์การ

ขอความกรุณาท่านได้โปรดแนบตอบคำถามความเป็นจริงตรงกับความคิดเห็นของท่าน สุดท้ายนี้ต้องขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูงที่ช่วยตอบแบบสอบถามมา ณ ที่นี่ด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ

อายุไม่เกิน 25 ปี

อายุ 25-30 ปี

อายุ 31-40 ปี

อายุ 41 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

ต่ำกว่าปริญญาตรี

ปริญญาตรี

ปริญญาโทขึ้นไป

4. อายุการทำงานในททท.

อายุไม่เกิน 5 ปี

อายุ 6-10 ปี

อายุ 11-15 ปี

อายุ 16 ปีขึ้นไป

5. ดำเนินทางการบริหาร

- มีดำเนินทางการบริหาร
- ไม่มีดำเนินทางการบริหาร

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทยปี 2546-2549

คำชี้แจง ให้ท่านพิจารณาว่า นโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทยปี 2546 - 2549 ที่ได้ดำเนินการไปแล้วนั้น ท่านเห็นด้วยอย่างไรกับข้อความดังไปนี้

ข้อ	นโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทย ปี 2546-2549	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1.	ททท. สามารถสร้างงานให้กับประชาชนและเพื่อ รายได้ให้กับประเทศไทย					
2.	ส่งเสริมให้มีการท่องเที่ยวมีบทบาทในการช่วย แก้ไขปัญหาเศรษฐกิจให้ประเทศไทย					
3.	ททท. ช่วยเพิ่มความใหม่ของนักท่องเที่ยวในการ เดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทย					
4.	ส่งเสริมและพัฒนาการ การค้าในงานด้านการตลาด เชิงรุก					
5.	ททท. ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกับทุกฝ่ายใน ระดับประเทศไทย					
6.	ททท. ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกับทุกฝ่ายในระดับ ต่างประเทศ					
7.	ททท. เป็นองค์กรที่มีศักยภาพในการแข่งขันกับระดับ นานาชาติภายใต้หลักธรรมาภิบาล					
8.	ททท. มีองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการตลาด					
9.	ททท. มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่กันสมัยเพื่อ รองรับการทำธุรกรรมบนระบบเครือข่ายอินเตอร์เน็ต					
10.	ททท. เร่งรัดพัฒนาระบบภาษาในโลกสารสนเทศเพื่อ การท่องเที่ยว					

**ตอนที่ ๓ ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักของการจัดองค์การ
สำหรับ ให้ท่านพิจารณาหลักของการจัดองค์การของ ทพท. ว่าท่านมีความคิดเห็นดังกล่าว
ข้อความด่อไปนี้มากน้อยเพียงใด**

ข้อ	การจัดองค์การ	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1.	ทพท. มีการกำหนดขอบเขตของงานทำให้การปฏิบัติงานได้ถูกต้องและคล่องแคล่ว					
2.	ทพท. แจ้งให้พนักงานทราบถึงภาระหน้าที่ของตนไว้อย่างชัดเจน					
3.	งานของท่านมีการปฏิบัติงานที่ตรงกับวัฒนธรรมหลักของ ทพท.					
4.	ก่องงานของท่านสามารถปฏิบัติงานร่วมกันตามเป้าหมายหลักของ ทพท.					
5.	ทพท. มีการเบ่งงานให้บุคลากรปฏิบัติได้ตรงตามความต้องการ					
6.	ทพท. มีการกำหนดให้บุคลากรทราบถึงภาระและความคาดหวังของงาน					
7.	ทพท. มีการออกกฎระเบียบที่เหมาะสมและชัดเจนและแจ้งให้พนักงานได้รับทราบ					
8.	ทพท. มีการกำหนดบทลงโทษที่เหมาะสมกับผู้กระทำการใดก็ตามที่ทำให้เสื่อมเสียต่อ组织					
9.	ในการปฏิบัติงานหากมีผลประโยชน์ซึ่งกันและกันที่อาจก่อให้产生ผลประโยชน์ที่ไม่ดีต่อ ทพท. ไม่เป็นอันดับแรก					
10.	ท่านให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีกับ ทพท. สำหรับการวางแผนปรับลดค่าใช้จ่ายที่เกินชื่น					

ข้อ	การจัดองค์การ	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
11.	หากท. มีการจัดโครงสร้างและวางแผนการปฏิบัติงานที่เหมาะสมให้กับหน้ากากงาน					
12.	มีแผนผังและผลตอบแทนอันดับของงานที่มีความเหมาะสมกับปริมาณงานที่ปฏิบัติ					
13.	หากท. มีการจัดทำศึกษาขั้นตอนการท่องเที่ยวที่เหมาะสมและชัดเจน					
14.	หากท. มีการจัดระบบในการปฏิบัติงานที่ไม่ชัดเจนและมีความสับสนซึ่งกันและกันอื่นๆ ทำให้สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างเป็นระบบ					
15.	หากท. มีการประเมินผลงานตามความรู้ความสามารถอย่างถูกต้องและตรวจสอบ					
16.	การพิจารณาการกระทำดีเด่นของหน้ากากงานในสังคมฯ เคียงกันหรือสถานการณ์เดียวกัน จะมีการดำเนินการทางวินัยท่าทีเข้มกันทุกคน					
17.	หากท. ให้การสนับสนุนให้มีความเริ่มต้น ก้าวหน้า ในด้านเห็นด้วยงานอย่างมีสติและรอบคอบ					
18.	หากท. มีการจัดการที่ดีและสร้างแรงจูงใจ สำหรับการรักษาบุคลากรในองค์การให้เชิงบูรณาการ					
19.	หากท. สนับสนุนในการจัดทำข้อเสนอแนะและปรับปรุงวิธีการท่องเที่ยวในส่วนต่างๆ					
20.	หากท. ไม่ให้โอกาสหน้ากากงานได้แสดงความคิดเห็นฯเพื่อพัฒนาต่อยอดลงมาต่อๆ ไปอย่างต่อเนื่องที่					
21.	หากท. เน้นการท่องเที่ยวเป็นพื้น					
22.	กองงานแต่ละกองให้ความร่วมมือกันคิดคิจกรรมงานต่างๆ					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – ชื่อสกุล	นางสาวขวัญรัตน์ ศุภชิพิทักษ์
เกิดวันที่	03 มกราคม พ.ศ. 2519
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2537 – 2541 ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธุรกิจปัณฑิต ปีจบนักศึกษาที่ ๑๖๗๔
ประวัติการทำงาน	จังหวัดนครศรีธรรมราช